

WÓJT GMINY STOSZOWICE

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA OBSZARU OBEJMUJĄCEGO GRUNTY ROLNE I LEŚNE W GRANICACH CZĘŚCI OBRĘBU JEMNA W GMINIE STOSZOWICE

Zespół autorów:

Kierujący zespołem autorów: **mgr inż. Anna Wyrzucka**

Członek zespołu autorów: **mgr inż. Anna Badecka**

STOSZOWICE, MARZEC 2025 R.

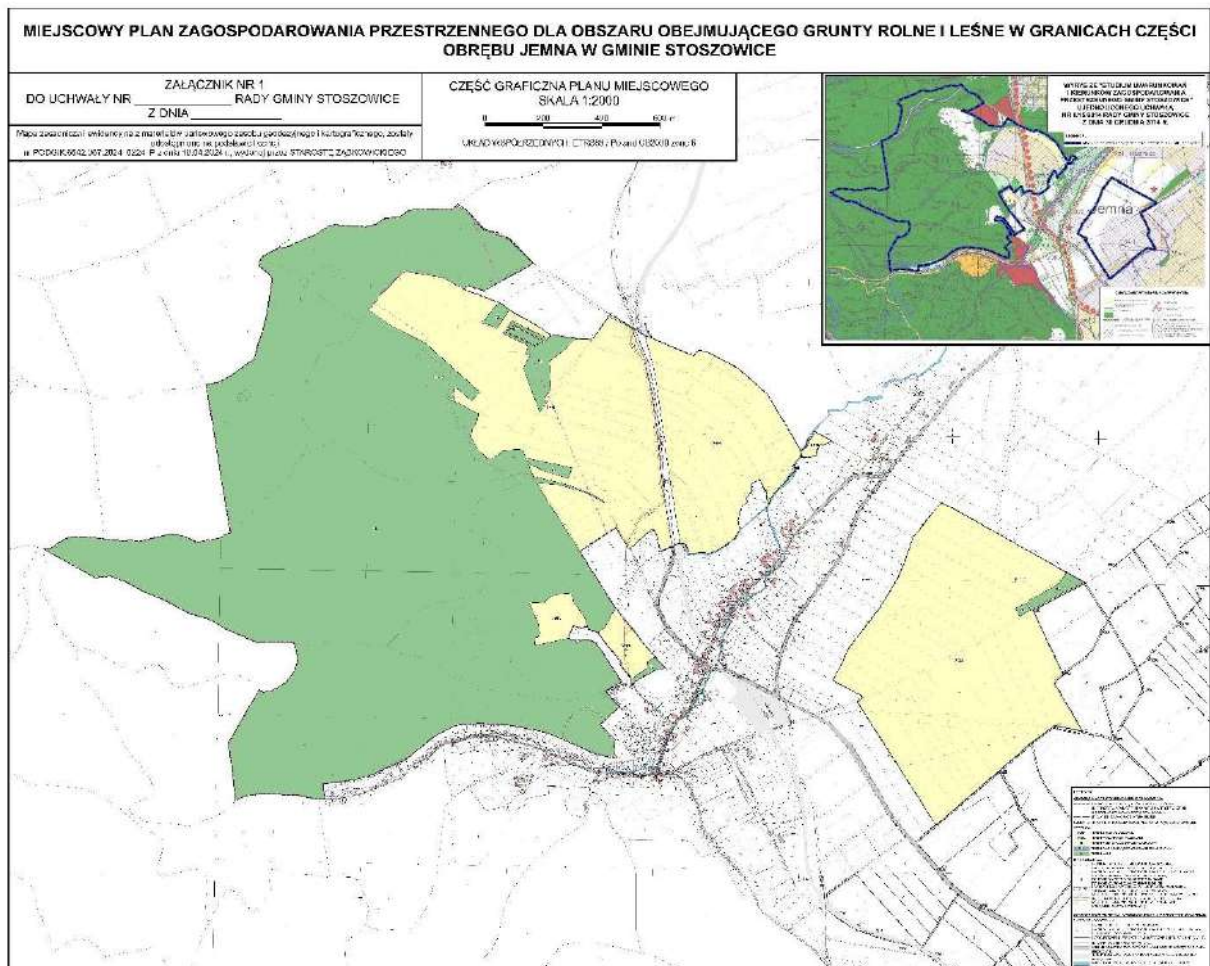
SPIS TREŚCI

I.	WSTĘP	3
1.1.	PRZEDMIOT OPRACOWANIA	3
1.2.	PODSTAWY FORMALNO-PRAWNE	4
1.3.	CEL I ZAKRES PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	4
1.4.	INFORMACJE O ZAWARTOŚCI PROGNOZY	5
1.5.	MATERIAŁY WYJŚCIOWE	6
1.6.	OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY STOSZOWICE	6
II.	OPIS ELEMENTÓW PROGNOZY	9
2.1.	INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	9
2.2.	INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	25
2.3.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	25
2.4.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	26
2.5.	STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	26
III.	ANALIZY I OCENY	26
3.1.	ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	26
3.2.	STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	46
3.3.	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	49
3.4.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKOWE ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	50
3.5.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	54
3.6.	ZMIANY ŚRODOWISKOWE PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	57
3.7.	ANALIZA I OCENA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	58
IV.	ROZWIĄZANIA	60
4.1.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	60
4.2.	ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY	61
V.	SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	62
VI.	OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM AUTORÓW PROGNOZY	63

I. WSTĘP

1.1. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest wykonanie prognozy oddziaływania na środowisko do projektu **miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego grunty rolne i leśne w granicach obrębu Jemna w gminie Stoszowice**. Obszar objęty projektem planu obejmuje ok. 328 ha głównie gruntów rolnych i leśnych w granicach obrębu geodezyjnego Jemna w gminie Stoszowice, na których nie obowiązuje plan miejscowy. Grunty te zostały wytypowane do sporządzenia planu miejscowego celem wprowadzenia zakazu zabudowy, aby zapobiec jej niekontrolowanemu rozpraszaniu się, czy realizacji zabudowy o charakterze przemysłowym na dużą skalę. Tereny proponowane do sporządzenia planu tworzą obszar o podobnym charakterze w zakresie ich użytkowania i ukierunkowania w ww. dokumencie. Prognoza ta jest opracowywana przez organ sporządzający projekt dokumentu wymagającego przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jakim jest plan miejscowy. Poniższy rysunek przedstawia część graficzną projektu planu miejscowego:

1.2. PODSTAWY FORMALNO – PRAWNE

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego grunty rolne i leśne w granicach obrębu Jemna w gminie Stoszowice sporządzono w oparciu o uchwałę nr II/10/2024 Rady Gminy Stoszowice z dnia 29 maja 2024 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego grunty rolne i leśne w granicach części obrębu Jemna w gminie Stoszowice oraz na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Niniejsze opracowanie sporządzone zostało na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1, zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Merytoryczną podstawą sporządzonej prognozy jest analiza założeń planu, a w szczególności ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania środowiska oraz informacji o istniejącym i projektowanym sposobie zagospodarowania. Podczas sporządzania prognozy korzystano głównie z opracowań dotyczących stanu środowiska przyrodniczego w aspekcie istniejących przepisów prawnych, w szczególności przepisów z zakresu ochrony środowiska.

Opracowanie wykonano zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, w szczególności zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jest zbiorem regulacji prawnych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, wynikających z przepisów prawa wspólnotowego, głównie z następujących regulacji:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko;
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (...).

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy oparto się na obowiązujących aktach prawnych, a w szczególności:

- ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
- ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

wraz ze wszystkimi aktami wykonawczymi do wyżej wymienionych ustaw.

1.3. CEL I ZAKRES PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Ocena oddziaływania na środowisko jest głównym instrumentem prawnym regulującym kwestie wpływu na środowisko przyjętych w planie założeń. Postępowanie w ramach tzw. strategicznej oceny oddziaływania na środowisko reguluje przewidywane skutki realizacji przyszłych polityk, strategii, planów lub programów. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko jest postępowaniem, które przeprowadza się dla określonych rodzajów dokumentów opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji lub inne podmioty wykonujące funkcje publiczne. Zasadniczym aktem prawnym normującym kwestie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest ustawa

z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru obejmującego grunty rolne i leśne w granicach części obrębu Jemna w gminie Stoszowice zalicza się do dokumentów, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z którym przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisku wymaga projekt m.in. planu zagospodarowania przestrzennego.

Opracowanie ma na celu podsumowanie istniejącego stanu funkcjonowania środowiska oraz określenie i ocenę przewidywanych skutków wpływu realizacji projektowanych w planie miejscowym ustaleń dotyczących sposobu użytkowania i zagospodarowania terenu, w szczególności na różnorodność biologiczną, na ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami.

1.4. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI PROGNOZY

Zgodnie z treścią art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, niniejsza prognoza zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- f) oświadczenie kierującego zespołem autorów, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, pismem znak: WSI.410.2.93.2024.KM z dnia 20 listopada 2024 r. oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ząbkowicach Śląskich pismem znak: ZNS.9022.4.15.2024 z dn. 10 stycznia 2025 r. W związku, z powyższym niniejsza prognoza zawiera informacje opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu. Co więcej niniejsza prognoza określa, analizuje i ocenia wpływ sposobu zagospodarowania terenu na:

- stanowiska zwierząt objętych ochroną na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt;
- stanowiska roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin;
- siedliska przyrodnicze wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000, mogące występować na ternie objętym projektem planu;
- przedmioty i cele ochrony specjalnego obszaru ochrony siedlisk Ostoja Nietoperzy Gór Sowich (PHL020071);
- ochronę przyrody Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”;
- drożność i funkcjonalność korytarzy ekologicznych;
- różnorodność biologiczną;
- zadrzewienia śródpolne oraz tereny leśne i zadrzewione z uwzględnieniem środowisk ekotonowych w strefie graniczącej z obszarami pól i innymi terenami otwartymi;
- wartości krajobrazowe, wskazując na zagrożenia dla możliwości zachowania wartości krajobrazu oraz działania mające na celu zapewnienia właściwej ochrony krajobrazów i możliwości ich kształtowania.

1.5. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

Do wykonania prognozy wykorzystano poniższe materiały:

- mapę topograficzną gminy Stoszowice w skali 1:10 000;
- mapy ewidencyjne udostępnione gminie Stoszowice poprzez system <https://zabkowicki.webewid.pl/e-uslugi/office-departments-portal/office-departments-portal/>;
- mapy zasadnicze, którymi dysponuje gmina Stoszowice;
- inwentaryzację w terenie;
- wytyczne gminy Stoszowice;
- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stoszowice”, ujednoliconego uchwałą nr II/15/2014 Rady Gminy Stoszowice z dnia 30 grudnia 2014 r.;
- „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe na potrzeby miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Gminy Stoszowice” wykonane w 2007 r.
- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego grunty rolne i leśne w granicach części obrębu Jemna w gminie Stoszowice;
- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w granicach administracyjnych gminy Stoszowice.

Opracowanie niniejszej prognozy, wynika z przesłanek wynikających z obowiązujących przepisów, ponadto zawiera zestawienie najważniejszych danych dotyczących planowanego przedsięwzięcia.

1.6. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY STOSZOWICE

Gmina Stoszowice położona jest na granicy Sudetów i Przedgórza Sudeckiego, zajmuje ona naturalną jednostkę fizjograficzną zwaną Obniżeniem Stoszowickim. Administracyjnie gmina znajduje się w województwie dolnośląskim w powiecie ząbkowickim. Warunki klimatyczne, urozmaicony krajobraz, walory lecznicze i dobre zagospodarowanie turystyczne z gęstą siecią znakowanych szlaków pieszych i ścieżek dydaktycznych, a także historyczne i kulturowe walory tej ziemi sprawiają, że Sudety, a także Przedgórze Sudeckie są atrakcyjnym regionem turystycznym Polski. Liczne zabytkowe gminy i zespoły urbanistyczne, stare osadnictwo wiejskie, piękne parki i ogrody, tysiące zabytkowych obiektów

architektonicznych, wśród nich kościoły, zamki i pałace, stare fortyfikacje i twierdze, podziemne fabryki zbrojeniowe w rejonie Głuszycy i Walimia - czynią ten region skarbnicą pamiątek historycznych.

Gmina Stoszowice zajmuje obszar o powierzchni 112 km² (10 982 ha¹) i liczy ok. 5 501 mieszkańców, w tym 2 698 mężczyzn i 2 803 kobiety². Stanowi to zaledwie 8% ludności powiatu ząbkowickiego. Na jeden km² powierzchni gminy przypada 50 osób, co stawia Gminę Stoszowice na 3 miejscu, spośród obszarów wiejskich gmin powiatu ząbkowickiego, w których największa liczba osób przypada na 1 km² powierzchni obszaru wiejskiego gminy.

Przez Gminę Stoszowice przechodzą dwie drogi wojewódzkie, droga nr 385 Grodków – przejście graniczne w Tłumaczowie (przez Stoszowice, Budzów, Srebrna Góra) oraz droga nr 384 Grodków – Wolibórz biegnąca w poprzek pasma Gór Sowich i przecinająca gminę na niewielkim zalesionym odcinku. Ponadto gminę przecinają liczne drogi powiatowe. Przez teren gminy Stoszowice przebiega nieczynna, zdewastowana kolej wąskotorowa na Kierunku Dzierżoniów – Bielawa – Srebrna Góra – własność Polskich Kolei Państwowych.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Wodociągów Srebrnogórskich Sp. z o.o., na terenie gminy skanalizowane są następujące miejscowości: Srebrna Góra, Jemna, Różana oraz w części Rudnica. Ponadto gmina Stoszowice zrealizowała programy mające na celu dofinansowanie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków w miejscach, gdzie brak jest możliwości podłączenia do zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej. Gmina Stoszowice jest niezgazyfikowana.

W sieć wodociągową zaopatrzone są następujące miejscowości: Budzów, Kolonia Budzów, Jemna, Lutomierz, Mikołajów, Srebrna Góra, Stoszowice, Jemna, Różana, Przedborowa i Rudnica. Niezводociągowane są miejscowości takie jak Żdanów, Kolonia Stoszowice, Kolonia Lutomierz i Budzów Kolonia. Zaopatrzenie w wodę realizowane jest z następujących ujęć: ujęcie w Srebrnej Górze; ujęcie w Jemnej; ujęcie w Lutomierzu; ujęcie w Budzowie (studnia artezyjska). Wykonane jest ujęcie wody w Jemnej (ujęcie studzienne). Powyższe powoduje, że gmina Stoszowice jest samowystarczalna pod względem zaopatrzenia w wodę mieszkańców i odwiedzających gminę turystów.

Sieć hydrograficzna gminy Stoszowice jest typowa dla terenów górskich i podgórskich. Do ważniejszych cieków na terenie gminy należą: Budzówka, Wełna, Jadkowa i Chłopina. Teren gminy Stoszowice odwadniany jest przez rzekę Budzówkę, która jest lewobrzeżnym dopływem Nysy Kłodzkiej. Rzeki i potoki gminy Stoszowice należą w całości do dorzecza Odry, w obrębie jej lewobrzeżnych dopływów.

Gmina Stoszowice przynależy do wielkoobszarowego systemu obszarów chronionych obejmującego całe pasmo Sudetów. Leżące na terenie Gminy Stoszowice i wchodzące w skład systemu obszary chronione to: Park Krajobrazowy Gór Sowich, Rezerwat Przyrody „Ciosowa Góra”. Na terenie gminy znajdują się także obszary mające znaczenie dla Wspólnoty: Ostoja Nietoperzy Gór Sowich (PLH020071) oraz Góry Bardzkie (PLH020062), Obszar Chronionego Krajobrazu Gór Bardzkich i Sowich oraz liczne pomniki przyrody. Dodatkowo w bezpośredniej bliskości od granic gminy (w zakresie powiązań przyrodniczych) zlokalizowane są istotne dla regionu Sudetów Środkowych i Wschodnich wielkopowierzchniowe formy ochrony przyrody takie jak: Ślężański Park Krajobrazowy (na północy), Śnieżnicki Park Krajobrazowy (na południu), Park Narodowy Gór Stołowych (na zachodzie), Park Krajobrazowy Sudetów Wałbrzyskich oraz Książański Park Krajobrazowy (na północnym zachodzie).

W granicach gminy Stoszowice przeważają wysokie klasy bonitacyjne gleb pochodzenia mineralnego, przydatne dla produkcji rolniczej. Występują tutaj trzy typy gleb: gleby górskie, gleby wyżynne i nizinne, gleby dolinne. Lasy położone w granicach gminy Stoszowice administracyjnie należą do trzech Nadleśnictw: Świdnica – obręb Bielawa, Bardo Śląskie – obręb Bardo oraz Nadleśnictwa Jugów.

Na terenie gminy istnieje tylko jedno udokumentowane i ujęte w krajowym bilansie zasobów złoża surowców mineralnych, tj. złoża sjenitu (granodiorytu) „Przedborowa”. Jest to materiał przeznaczony głównie na kruszywa i grysy. W 1977 r. zarejestrowano dodatkowo złoża litytu w Żdanowie, na kruszywo łamane niskich klas oraz na płytki probiercze i wyroby galanterii kamiennej. Ponadto na terenie Gminy Stoszowice określono dwa rejonu prognostyczne występowania piasków: rejon na północ od Stoszowic i rejon Lutomierz – zasoby surowca w tych rejonach nie są określone. Perspektywy surowcowe gminy, na które decydujący wpływ ma budowa geologiczna, są ograniczone. Możliwości wydobywania kopalin dodatkowo ograniczają, podlegające ochronie, kompleksy leśne Gór Sowich i Bardzkich oraz gleby wysokich klas bonitacyjnych.

¹ Podana powierzchnia jest powierzchnią geodezyjną

² Dane GUS stan na dzień 31 grudnia 2014 r.

Na tle Gminy Stoszowice wyróżnia się miejscowość Srebrna Góra z największą twierdzą obronną w Europie, wzniesioną przez Fryderyka Wielkiego – króla Prus pod koniec XVIII wieku. Miejscowość ta zachowała pierwotny układ urbanistyczny. Na terenie Srebrnej Góry został ustanowiony pierwszy w Polsce park kulturowy jako forma ochrony prawnej krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi (uchwała nr 42/VII/2002 Rady Gminy Stoszowice z dnia 20.06.2002 r. w sprawie ustanowienie Fortecznego Parku Kulturowego w Srebrnej Górze). Pozostałe miejscowości Gminy Stoszowice posiadają układy przestrzenne z dominującym tematem wsi łańcuchowej.

II. OPIS ELEMENTÓW PROGNOZY

2.1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego grunty rolne i leśne w granicach części obrębu Jemna w gminie Stoszowice. Dokument ten wprowadza, dla wybranego fragmentu obszaru miejscowości Jemna, następujące przeznaczenia:

- tereny drogi dojazdowej, oznaczone symbolami od 1KDD do 2KDD;
- teren komunikacji kolejowej, oznaczony symbolem KKK;
- tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, oznaczone symbolami od 1RN do 7RN;
- tereny wód śródlądowych powierzchniowych, oznaczone symbolami od 1WS do 2WS;
- tereny lasu, oznaczone symbolami od 1L do 9L.

Projektowany plan miejscowy nie przewiduje znaczących zmian zagospodarowania, przeznaczając grunty dotychczas wykorzystane na cele rolne i leśne pod tereny rolnictwa z zakazem zabudowy oraz lasy z dopuszczeniem realizacji elementów uzbrojenia terenu, inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej oraz urządzeń melioracji wodnych, urządzeń przeciwpowodziowych, przeciwpożarowych i regulacyjnych itp. W granicach obszaru objętego planem miejscowym znalazła się droga gminna nr 118442D, przeznaczona pod tereny dróg dojazdowych oraz tereny kolejowe, przeznaczone pod tereny komunikacji kolejowej. Ustalono ponadto, że realizacja zabudowy w ramach przeznaczenia podstawowego: tereny lasu, pod którą grunt, stanowi grunt leśny w rozumieniu przepisów odrębnych regulujących zasady ochrony gruntów rolnych i leśnych, jest zgodna z przeznaczeniem podstawowym. Oznacza, to, że na terenach lasu, oznaczonych symbolami od 1L do 9L, możliwa jest lokalizacja obiektów budowlanych, w tym budynków zajmujących grunty wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej, które nie wymagają zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, stąd w planie miejscowym dla ww. przeznaczenia, ustalono wskaźniki zagospodarowania terenu, które dla przykładowej działki leśnej o powierzchni 30 000 m², pozwalają na realizację budynku o powierzchni zabudowy do 150 m² i wysokości do 9 m. Dzięki ustalonym parametrom, małe działki leśne w zasadzie są wykluczone z zabudowy kubaturowej. Należy pamiętać, że oznaczenie działki w ewidencji gruntów i budynków symbolem "Ls" nie wyklucza możliwości uznania jej za działkę budowlaną w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

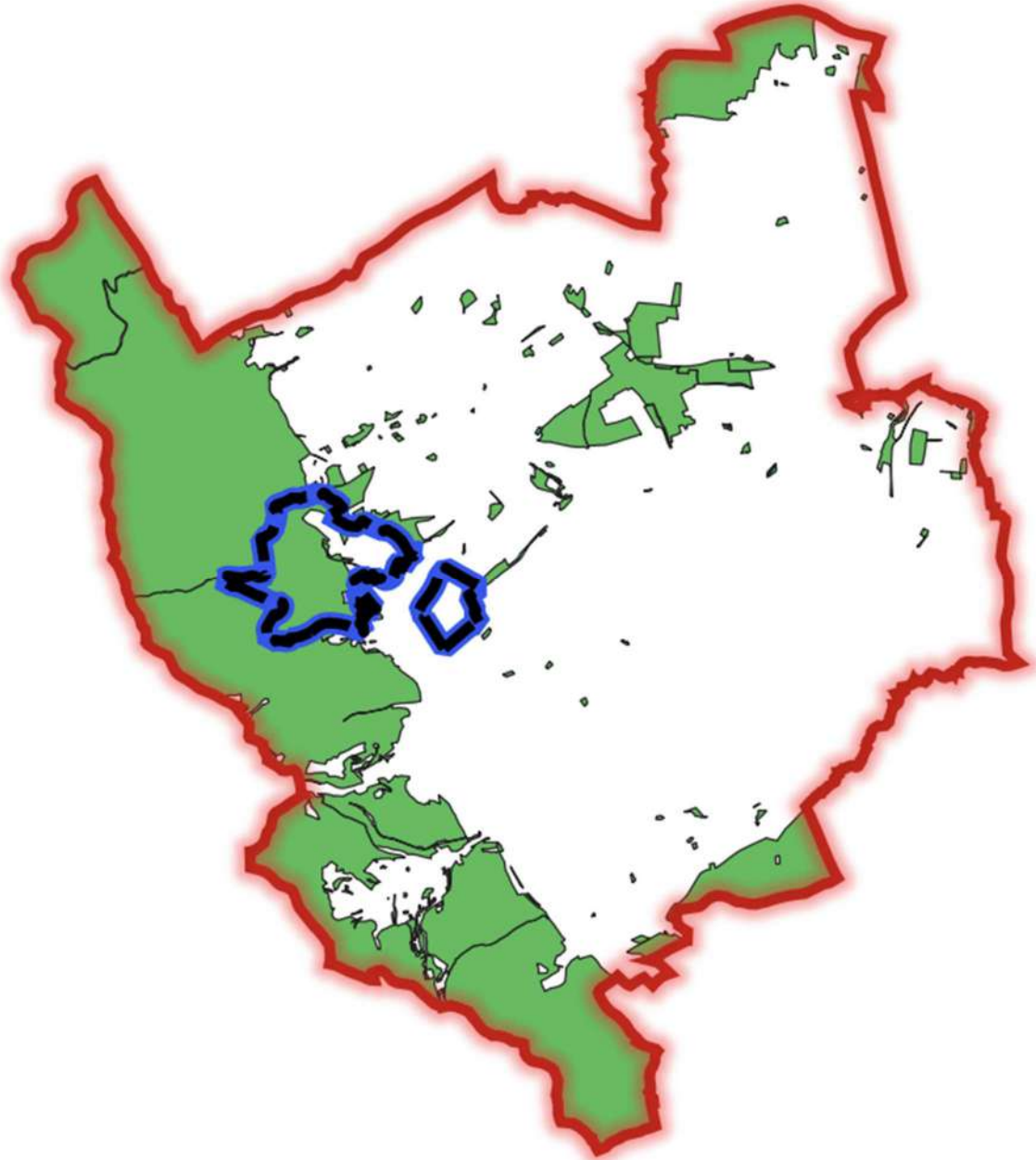
Istotą projektu planu miejscowego, którego dotyczy niniejsza prognoza, jest racjonalny rozwój przedmiotowego terenu. Celem planu miejscowego jest zapobieganie niekontrolowanemu rozpraszaniu się zabudowy i ograniczeniu możliwości realizacji na tych gruntach inwestycji o charakterze przemysłowym. Celem dokumentu jest także utrzymanie rolnego i leśnego wykorzystania gruntów i ochrona obszarów cennych krajobrazowo, czego bezpośrednim efektem będzie zmniejszenie presji inwestycyjnej, jaką na środowisko przyrodnicze wywiera rozprzestrzeniająca się zabudowa. Powyższe powoduje, że na obszarze objętym planem miejscowym nie będą realizowane żadne przedsięwzięcia kubaturowe (inne niż związane z terenami lasu), przedsięwzięcia OZE i niezwiązane z gospodarką rolną i leśną. Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną więc na zwiększenie oddziaływania antropogenicznego, lecz je ograniczą. Mowa tutaj o braku wpływu omawianego planu miejscowego na zwiększenie m.in. poboru wód, wycinki lasów, produkcji ścieków, emisji zanieczyszczeń, przekształceniu rzeźby terenu czy produkcji i składowania odpadów. Celem planu jest także określenie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Racjonalne wykorzystanie infrastruktury i malowniczego położenia jest tu jednym z decydujących czynników, stanowiących o sensie realizacji dokumentu (planu miejscowego). Jednocześnie brane są pod uwagę skutki środowiskowe inwestycji – ich eliminacja lub ograniczenie do obowiązujących norm i standardów.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy, przy uwzględnieniu wszelkich uwarunkowań przyrodniczych, przestrzennych, kulturowych i prawnych. Celem sporządzenia omawianego projektu planu jest także ustalenie ram dla późniejszych przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i ich skali, w tym określenie jednolitych zasad kształtowania zagospodarowania.

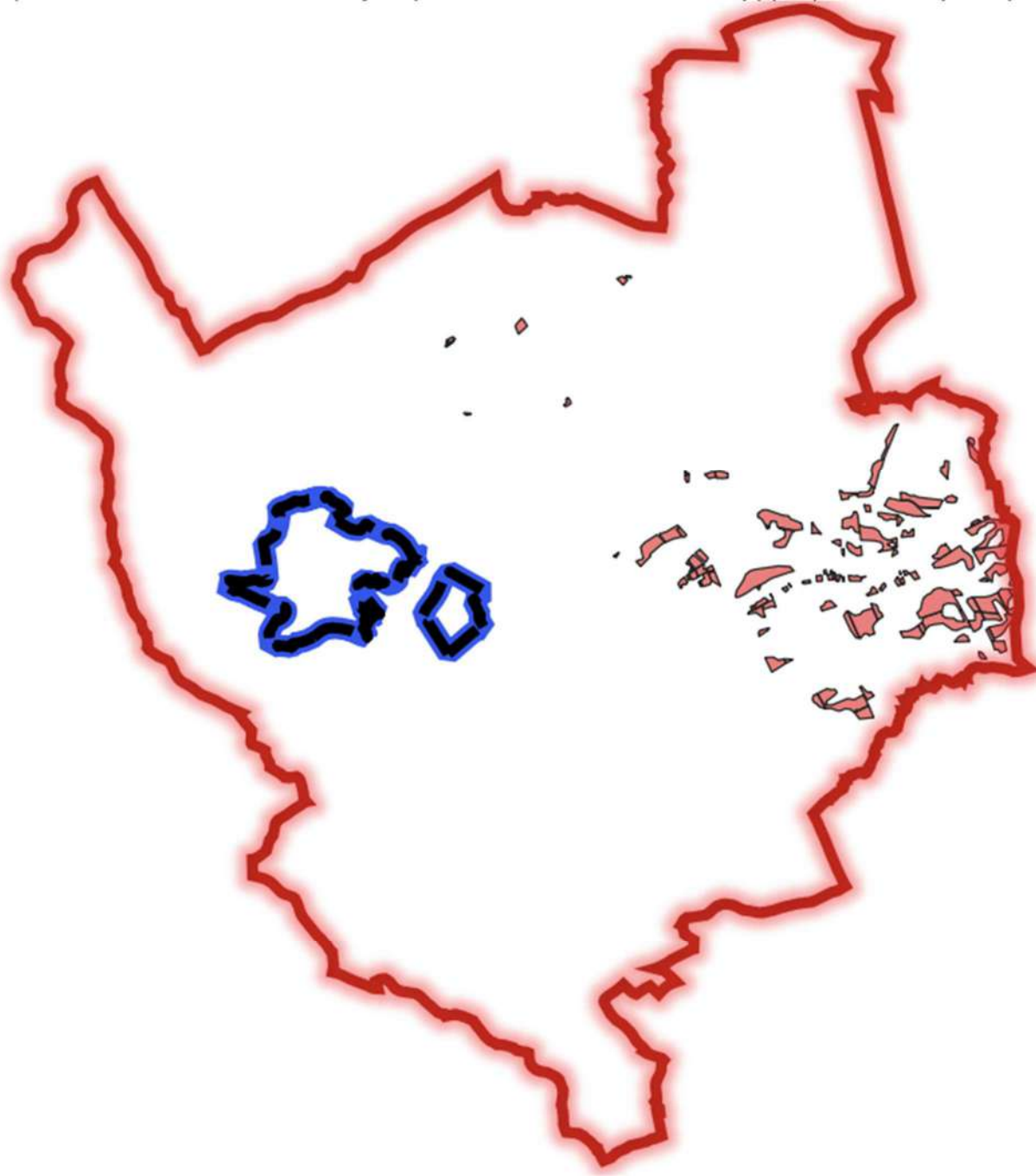
Granice obszaru objętego planem miejscowym zostały wyznaczone przez Radę Gminy Stoszowice uchwałą nr II/10/2024 z dnia 29 maja 2024 r. i obejmują one powierzchnię ok. 328 ha. Teren

opracowania ograniczony jest od zachodu terenami leśnymi Gór Sowich położonymi w obrębie Srebrna Góra i Grodziszcz, od północy z obrębem Grodziszcz, od wschodu – granicą obrębu geodezyjnego Rudnica i Budzów w gminie Stoszowice, zaś od południa – granicą obrębu geodezyjnego Srebrna Góra w gminie Stoszowice. Zgodnie z ewidencją gruntów i budynków tereny objęte planem stanowią głównie grunty rolne klas: III, IV, IVa, IVb, V i VI, grunty leśne, grunty pod rowami, grunty zadrzewione i zakrzewione oraz drogi i tereny kolejowe. Położenie poszczególnych rodzajów użytków oznaczonych kolorem i zlokalizowanych na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym obrazują poniższe rysunki:

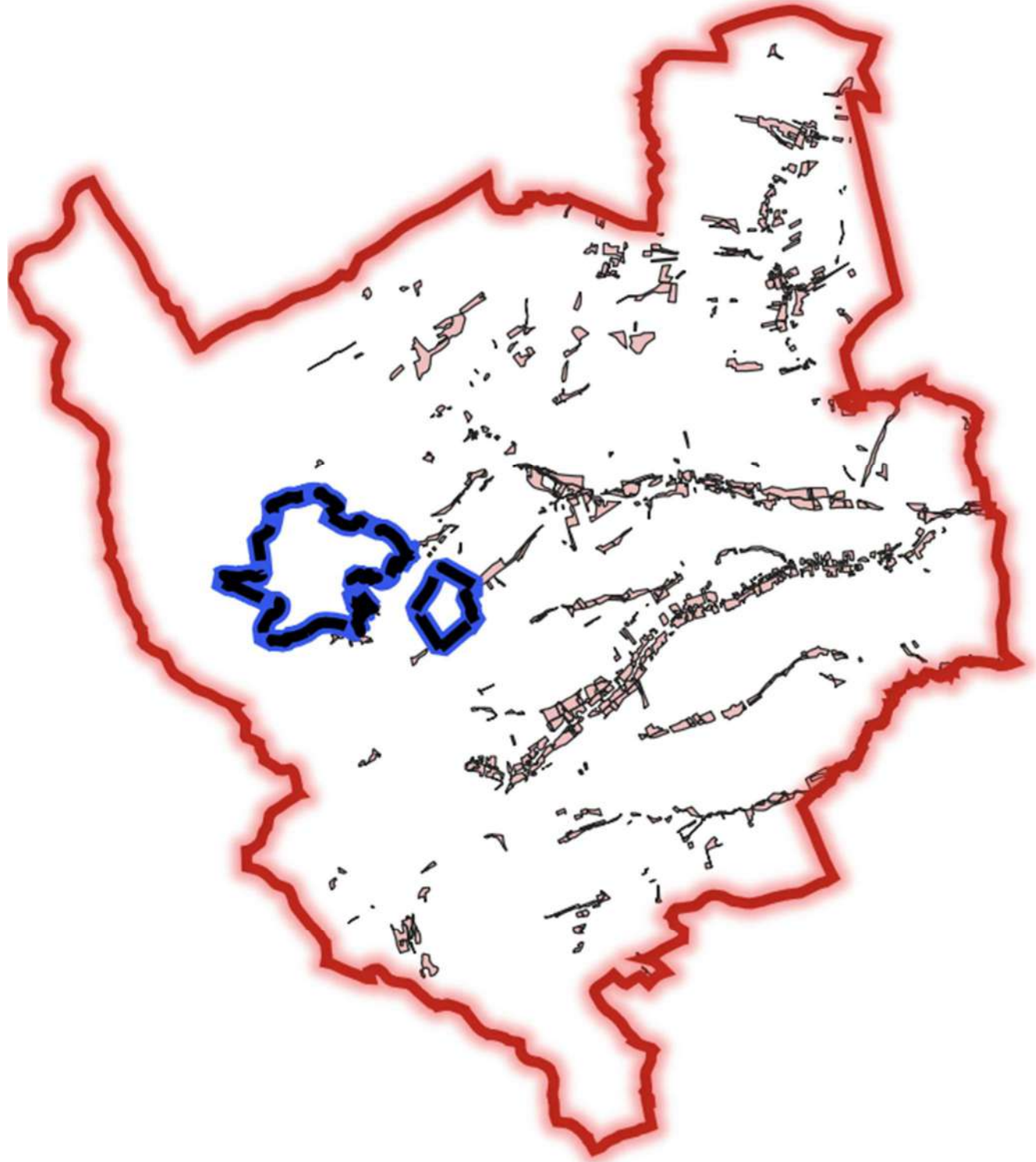
Grunty LEŚNE na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

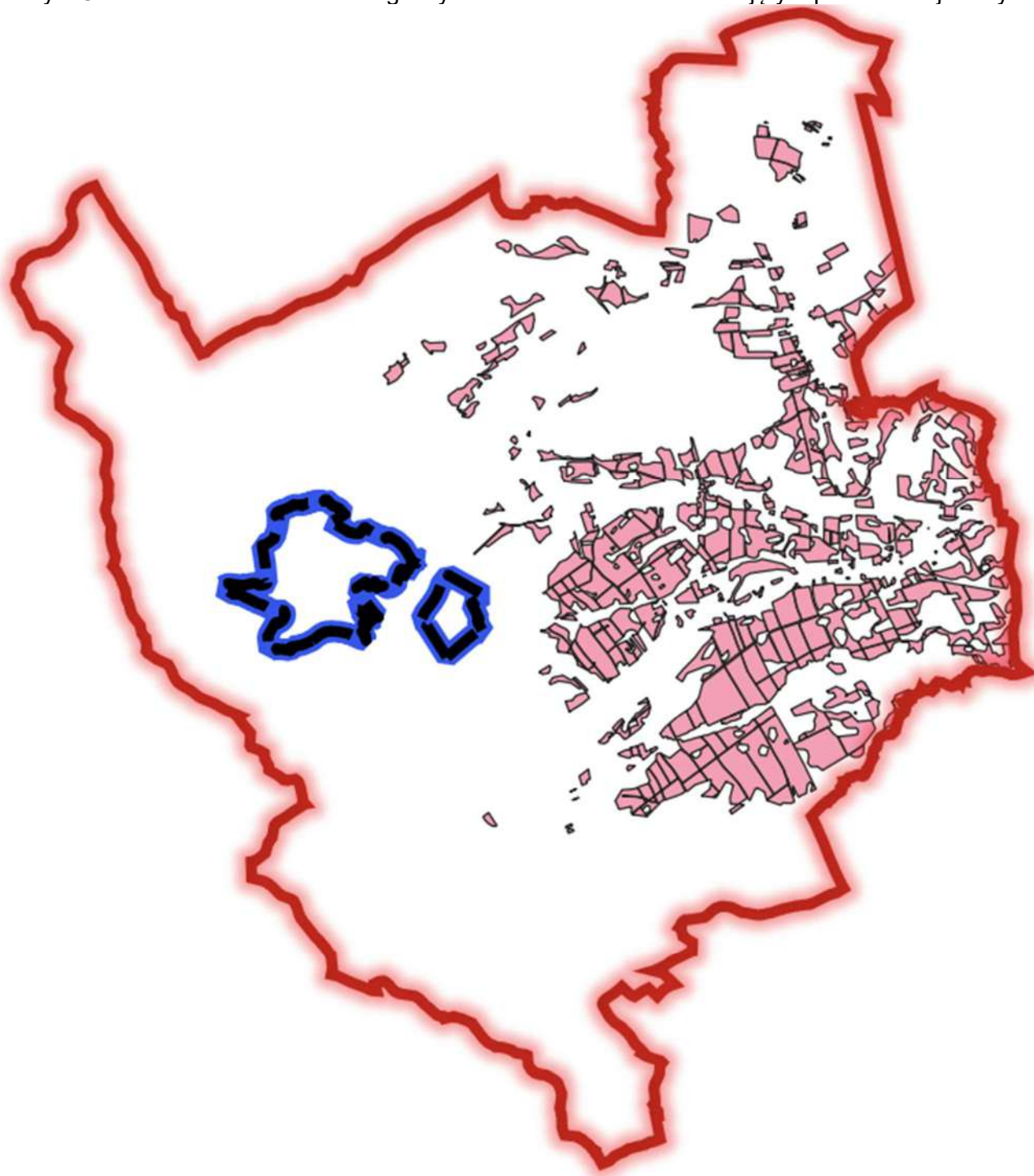
Grunty ROLNE II KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

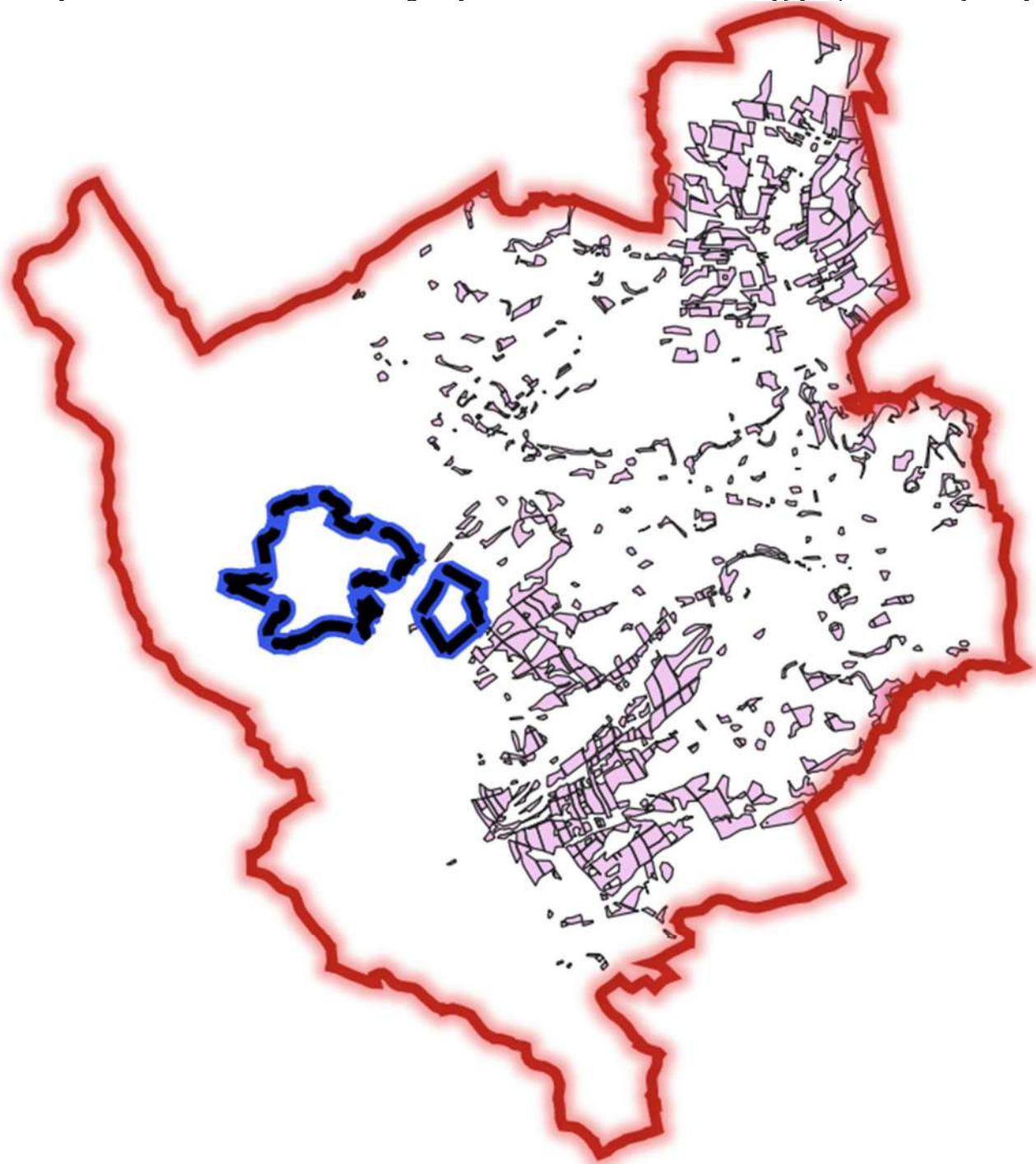
Grunty ROLNE III KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

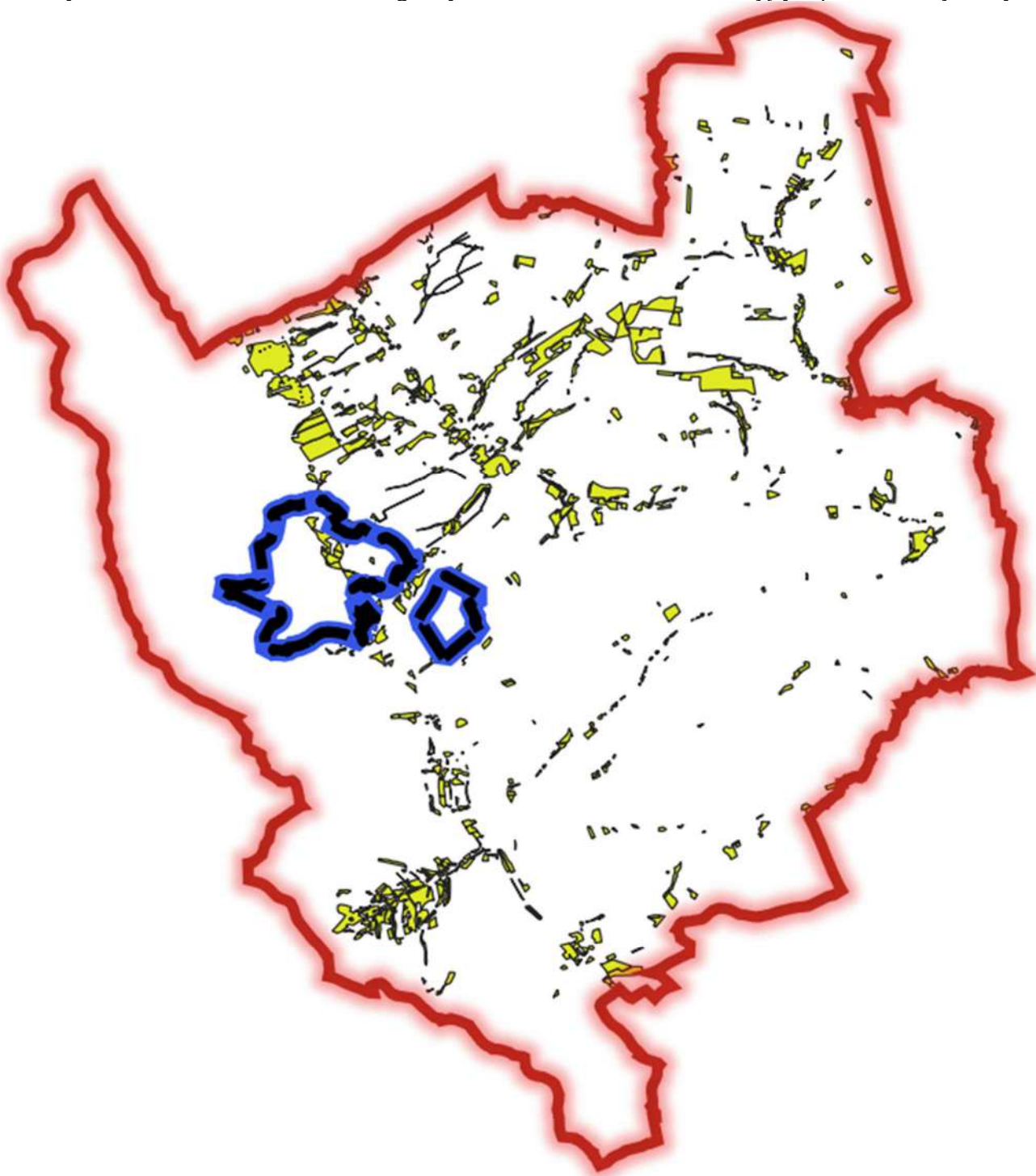
Grunty ROLNE IIIa KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

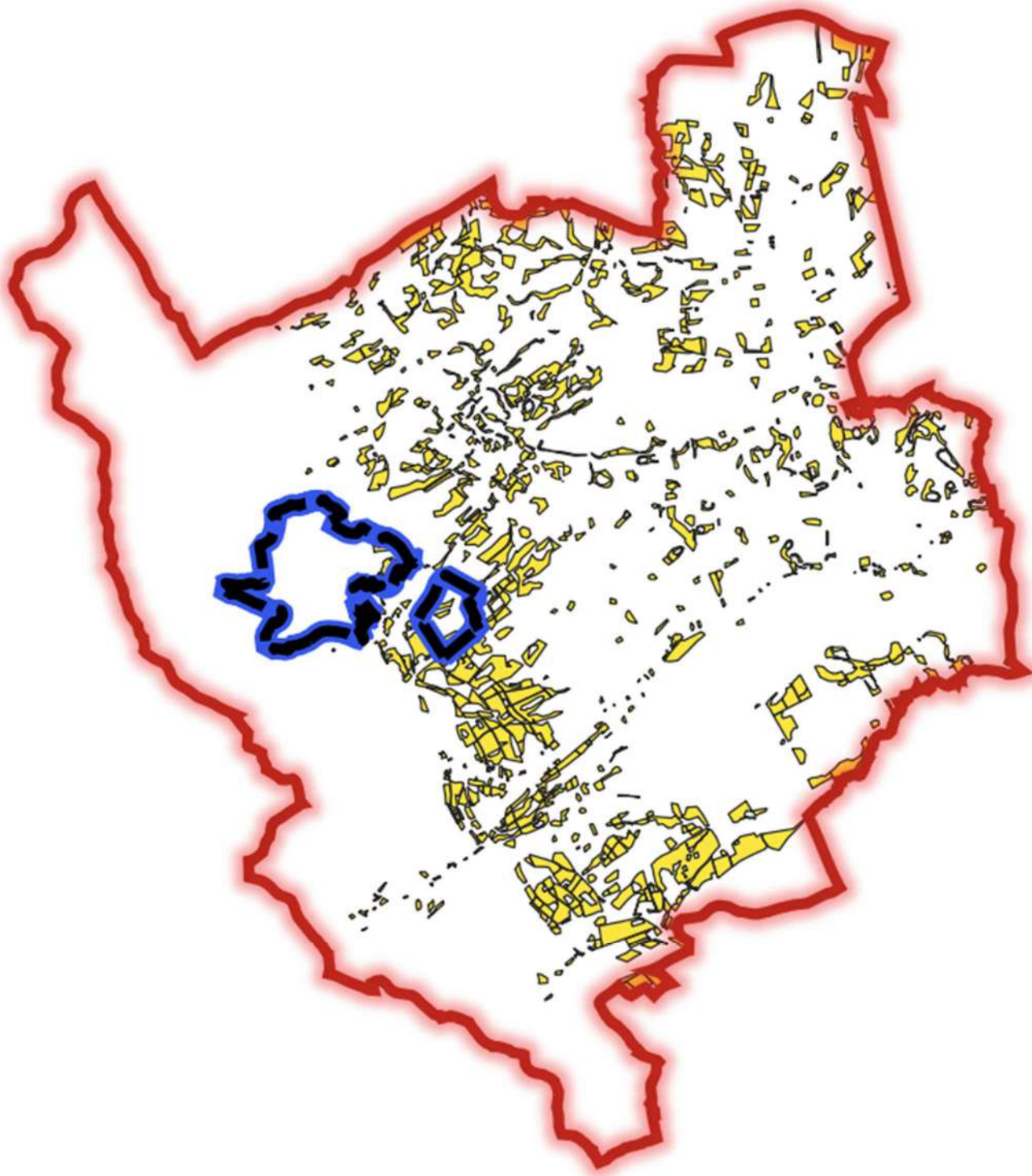
Grunty ROLNE IIIb KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

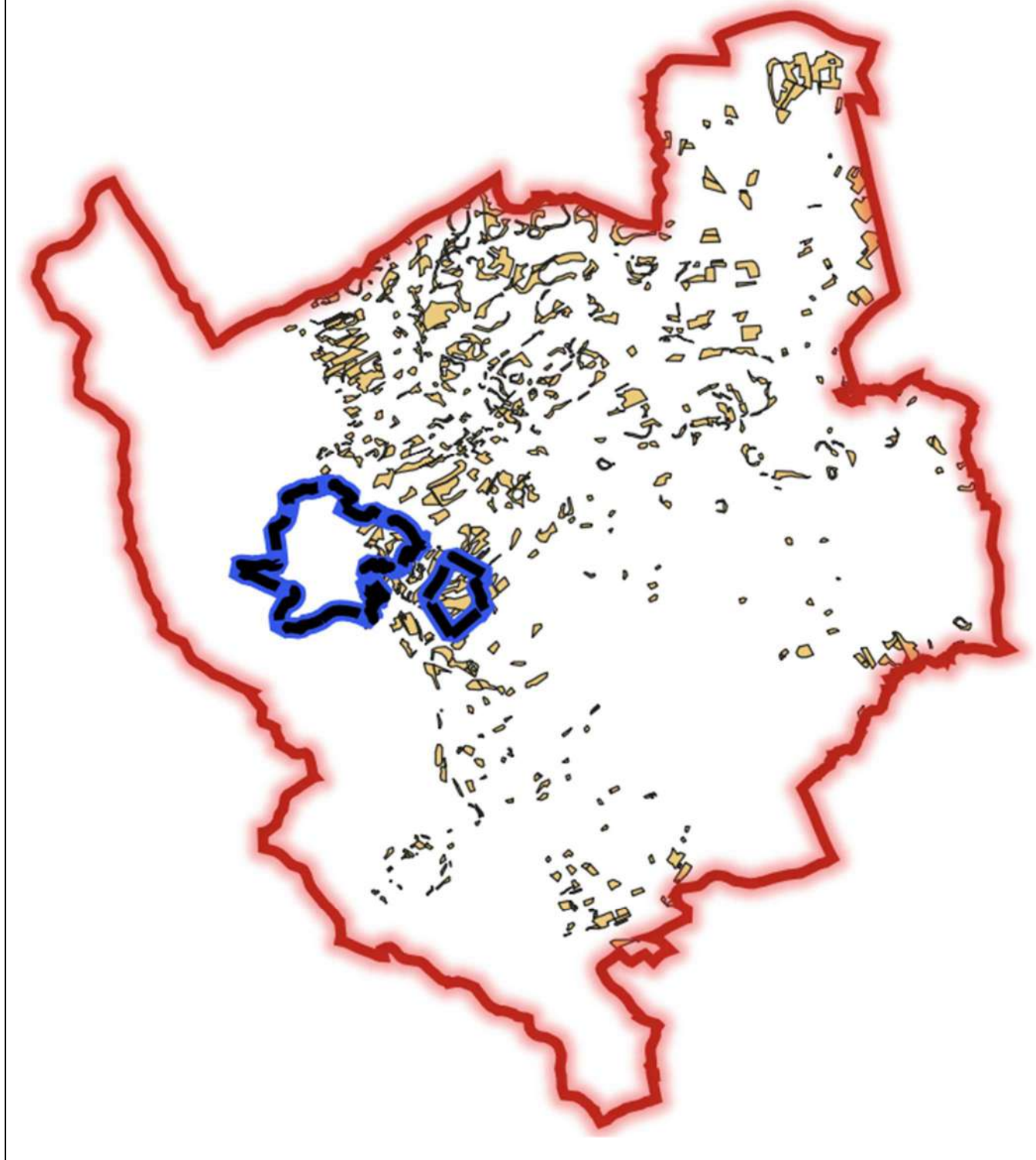
Grunty ROLNE IV KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

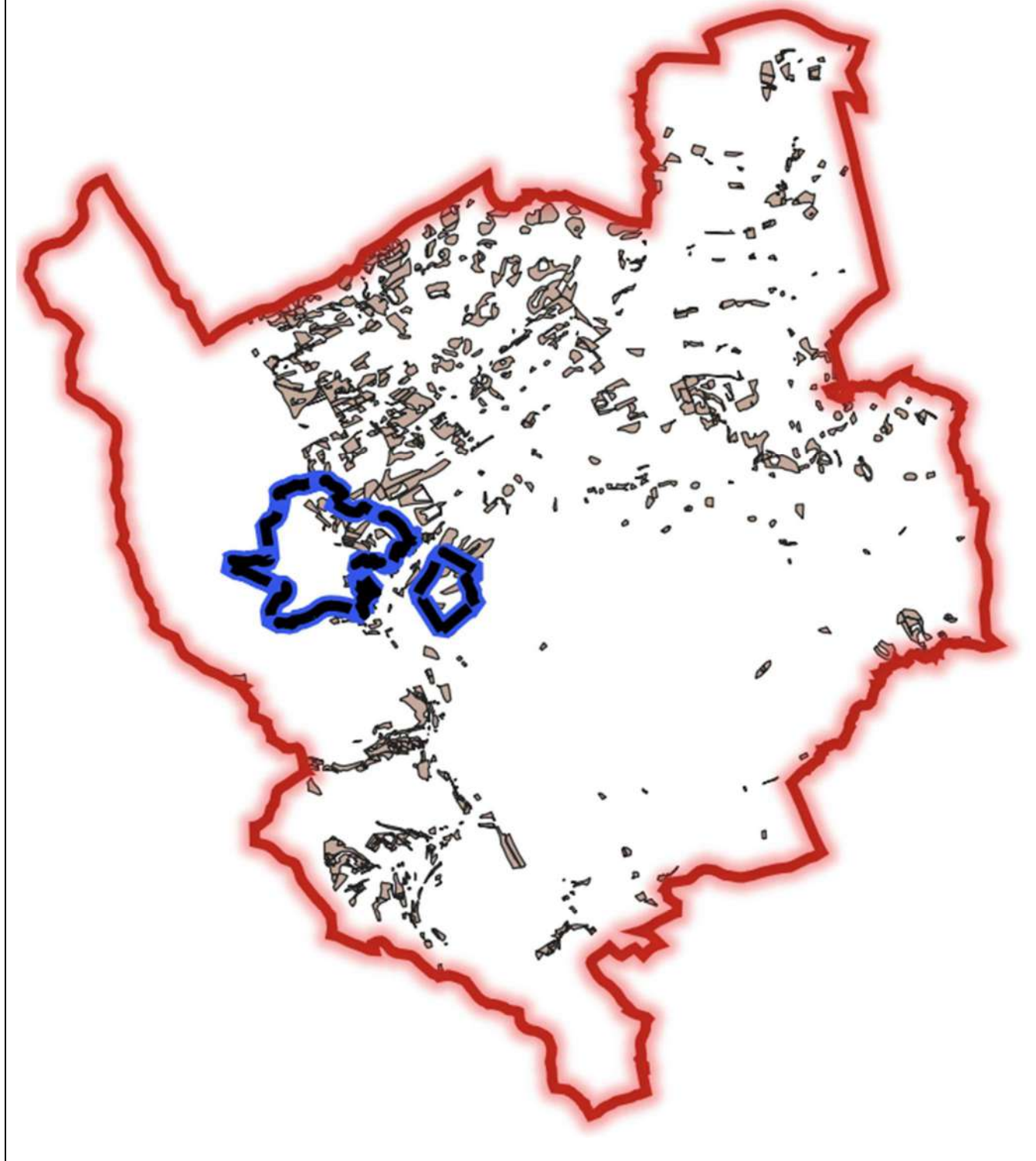
Grunty ROLNE IVa KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

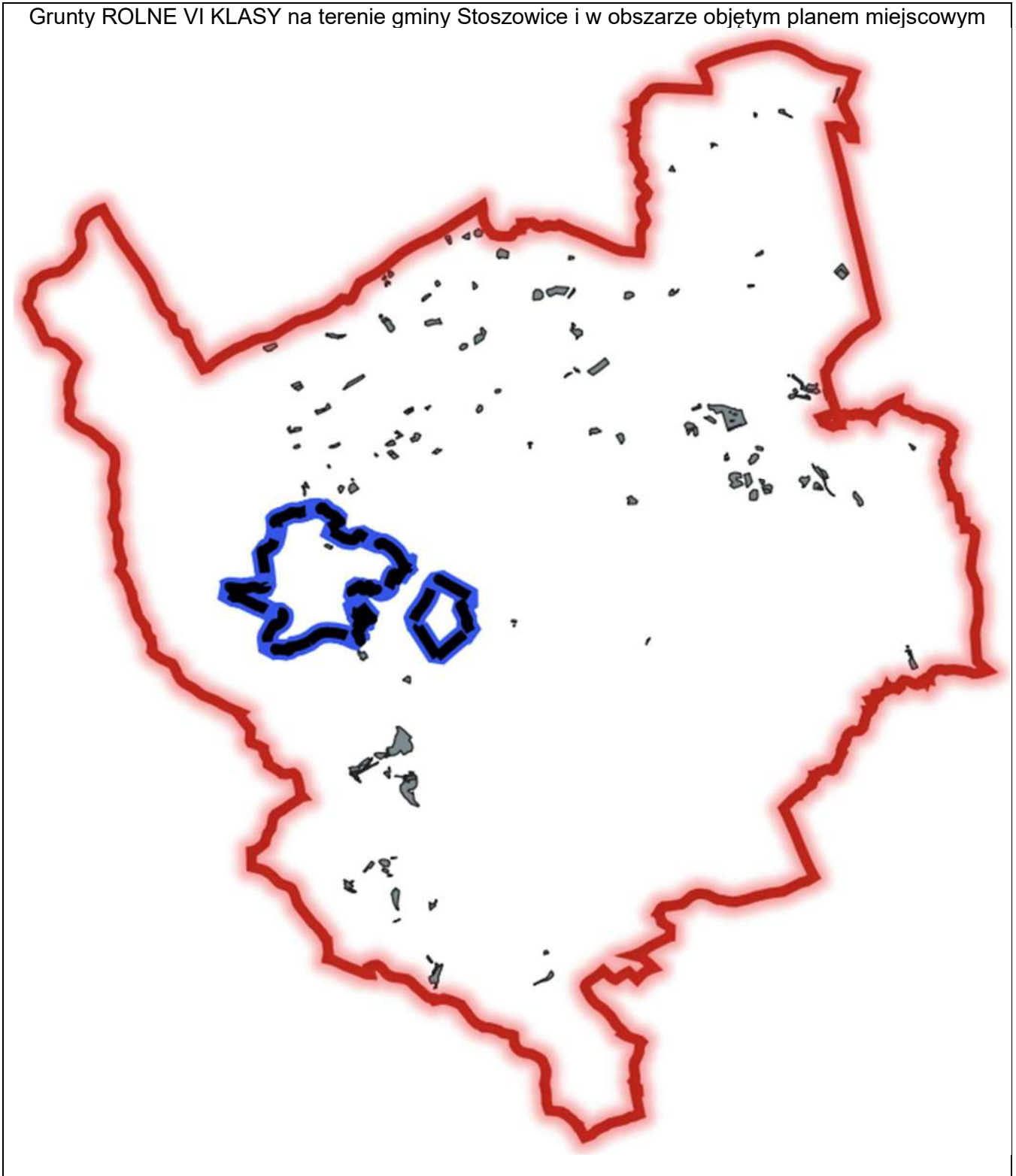
Grunty ROLNE IVb KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

Grunty ROLNE V KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

Grunty ROLNE VI KLASY na terenie gminy Stoszowice i w obszarze objętym planem miejscowym

Zabudowa, w sąsiedztwie obszaru objętego planem miejscowym, jest to zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna o charakterze średnio intensywnej i skupiona jest ona wzdłuż drogi powiatowej nr 3150D oraz drogi gminnej nr 118443D. Przez miejscowość Jemna płynie Potok Kłopotnica (Chyży Potok) stanowiący dopływ Jaskowej i mający swój początek na stoku szczytu Gołębia ok. 640 m n.p.m.

Przedstawione w omawianym planie miejscowym działania powiązane są z charakterem działań określonych w dokumentach strategicznych na poziomie lokalnym, szczególnie ze "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stoszowice" ujednoliconym uchwałą nr II/15/2014 Rady Gminy Stoszowice z dnia 30 grudnia 2014 r. – to z kolei musi uwzględniać

Przedmiotem zamierzeń inwestycyjnych, które będą mogły być realizowane w ramach projektowanego planu miejscowego będą inwestycje związane z uzbrojeniem terenu oraz zabudowa w ramach przeznaczenia podstawowego takim są tereny lasu, pod którymi grunt, pozostanie gruntem leśnym w rozumieniu przepisów odrębnych regulujących zasady ochrony gruntów rolnych i leśnych. Oznacza, to, że na terenach lasu, oznaczonych symbolami od 1L do 9L, możliwa będzie lokalizacja obiektów budowlanych, w tym budynków zajmujących grunty wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej, które nie wymagają zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, stąd w planie miejscowym dla ww. przeznaczenia, ustalono następujące wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) maksymalną nadziemną intensywność zabudowy – 0,01;
- 2) minimalną nadziemną intensywność zabudowy – 0,00;
- 3) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 90%;
- 4) maksymalny udział powierzchni zabudowy – 0,5%;
- 5) geometrię dachu:
 - kąt nachylenia połaci – 35°- 45°;
 - układ połaci – dwuspadowy;
 - dopuszcza się montaż okien połaciowych i wykonanie lukarn;
 - dopuszcza się realizację dachu o parametrach niespełniających wymogów ustalonych w tirecie pierwszym i drugim niniejszego punktu na nie więcej niż 30% powierzchni dachu budynku;
 - dach winien być dachem symetrycznym.

Powyższe parametry powodują, że na działce leśnej o powierzchni 30 000 m², będzie mógł być zrealizowany budynek o powierzchni zabudowy do 150 m² i wysokości do 9 m. Dzięki ustalonym parametrom, małe działki leśne w zasadzie są wykluczone z zabudowy kubaturowej. Należy pamiętać, że oznaczenie działki w ewidencji gruntów i budynków symbolem "Ls" nie wyklucza możliwości uznania jej za działkę budowlaną w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Poglądowe zestawienie powierzchni poszczególnych części zagospodarowania terenu:

– powierzchnia obszaru objętego planem miejscowym	328,3 ha (100%)
– powierzchnia terenów lasu	193,71 ha (59%)
– powierzchnia terenów rolnictwa z zakazem zabudowy	122,73 ha (37,38%)
– powierzchnia terenów wód śródlądowych powierzchniowych	80 m ² (0,02%)
– powierzchnia terenu komunikacji kolejowej	10,87 ha (3,31%)
– powierzchnia terenów drogi dojazdowej	0,91 ha (0,28%)

Powyższe wskazuje, że największą powierzchnię projektowanego planu miejscowego zajmują tereny lasów, dużo mniejszą natomiast teren drogi dojazdowej i komunikacji kolejowej.

Dla poszczególnych wydziałów terenów wskazanych w projekcie planu miejscowego określono funkcje oraz wprowadzono ustalenia regulujące użytkowanie terenów, uwzględniając przy tym przepisy z zakresu ochrony środowiska. W ramach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu wprowadzono następujące ustalenia:

- zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, zakaz ten nie dotyczy przedsięwzięć związanych z uzbrojeniem terenu realizowanych poza granicami Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”;
- zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, zakaz ten nie dotyczy przedsięwzięć związanych z uzbrojeniem terenu;
- wskazano, iż obowiązują nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z przepisów odrębnych w granicach rowów, niewydzielonych liniami rozgraniczającymi w części graficznej planu miejscowego.

Ponadto w granicach obszaru objętego planem miejscowym nie znalazły się tereny w odniesieniu, do których ustalono dopuszczalne poziomy hałasu na podstawie przepisów odrębnych.

W planie miejscowym uwzględniono ponadto wymagania:

- Ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury: wymagania ładu przestrzennego zostały zrealizowane w planie miejscowym poprzez takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzą harmonijną całość oraz uwzględniają w uporządkowanych relacjach:

- uwarunkowania, w szczególności aktualny stan zainwestowania i ustalenia zmiany „Studium (...)”;
- wymagania funkcjonalne, w szczególności istniejące powiązania przestrzenne;
- wymagania społeczno – gospodarcze, w szczególności potrzebę ochrony otaczającego krajobrazu.

Wymóg został zrealizowany poprzez wskazanie w części graficznej planu miejscowego terenów rolnych i leśnych w użytkowaniu bez zmian wraz z określeniem ograniczeń przestrzennych przez określenie w części tekstowej precyzyjnych regulacji dotyczących zasad i sposobu kształtowania zabudowy.

- Wzorów architektonicznych i krajobrazowych: plan zapewnia dbałość o walory krajobrazowe poprzez wprowadzenie ustaleń określających zasady kształtowania tych elementów, mając na uwadze kontekst otoczenia, a w szczególności sąsiedztwo istniejącej zabudowy oraz położenie w pobliżu terenów objętych ochroną konserwatora zabytków, poprzez:
 - wskazanie w części graficznej planu miejscowego terenów, na których zakazuje się zabudowy;
 - wskazanie w części graficznej planu miejscowego terenów, na których dopuszcza się zabudowę wraz z liniami zabudowy i jednocześnie określeniem w tekście uchwały precyzyjnych zasad kształtowania zabudowy;
 - wprowadzenie szczegółowych zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
 - wprowadzenie zakazów i nakazów dotyczących stref ochrony konserwatorskiej.
- Ochrona środowiska, w tym gospodarowanie wodami i ochrona gruntów rolnych: w ustaleniach planu miejscowego ochronę tę uwzględniają i zapewniają zakazy i nakazy dotyczące:
 - zapewnienia powierzchni biologicznie czynnej;
 - obowiązku dostosowania się do przepisów odrębnych, w tym dotyczących ochrony środowiska;
 - wyznaczenie terenów lasu i terenów rolnictwa z zakazem zabudowy;
 - zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, z wyłączeniem przedsięwzięć dotyczących uzbrojenia terenu;

oraz poprzez:

- ujawnienie faktu położenia części obszaru objętego planem miejscowym w granicach:
 - korytarza ekologicznego Góry Żółte-Góry Sowie (GKZ-7B);
 - Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzie i Sowie”;
 - Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Ostoja Nietoperzy Gór Sowich (PLH020071);wszystkie te obszary objęte są albo zakazem zabudowy, albo też dopuszczeniem zabudowy bezpośrednio związanej z danym przeznaczeniem.

W ramach prac planistycznych nad sporządzeniem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie było konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych z następujących powodów:

- plan miejscowy przeznaczają niemal 97% obszaru nim objętego na cele rolne i leśne tj. tereny rolnictwa z zakazem zabudowy oraz tereny lasu, które nie wymagają uzyskania ww. zgody;
- nie przewiduje się terenów pod poszerzenie istniejących dróg lub terenów kolejowych.

Analiza klas gruntów rolnych występujących na ww. obszarze, wykazała, że znajdują się tutaj grunty leśne i rolne klas III-VI pochodzenia mineralnego, dla których z uwagi na usankcjonowanie rolnego lub leśnego ich wykorzystania, nie jest wymagane uzyskanie decyzji zezwalającej na wyłączenie z produkcji użytków rolnych. Nie wyznacza się terenów dotychczas wykorzystanych na cele rolne i przeznaczonych do zalesienia. Przy czym wydanie decyzji o wyłączeniu z produkcji użytków rolnych, następuje przed uzyskaniem pozwolenia na budowę albo dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych, o których mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zaś decyzję o wyłączeniu z produkcji użytków rolnych, dołącza się do wniosku o pozwolenie na budowę albo zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych, o których mowa w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

- Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej: w granicach obszaru objętego planem miejscowym, określa się tereny chronione ustaleniami planu miejscowego stanowiące obszary objęte ochroną konserwatorską, wskazane poprzez:
 - wyznaczenie w części graficznej planu miejscowego, granicy strefy „W” ścisłej ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego nr 39/4/91-25;

- wyznaczenie w części graficznej planu miejscowego, stanowiska archeologiczne nr 18/1/90-25 oraz stanowiska archeologicznego nr 33/3/91-25.

oraz określenie zakazów, nakazów, dopuszczeń i ograniczeń związanych z zagospodarowaniem obszarów leżących w granicach obszarów objętych ochroną konserwatorską. W związku z powyższym wskazano m.in. na zakaz wprowadzania dominat na terenach objętych ochroną konserwatorską, takich jak: wolno stojące maszty, wolno stojące kominy, konstrukcje wieżowe, konstrukcje słupowe, ponadto odwołano się do przepisów odrębnych związanych z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami.

W granicach obszaru nie występują dobra kultury współczesnej.

Na całym obszarze objętym planem miejscowym ustalono ponadto ochronę potencjalnych zabytków archeologicznych pozyskanych w trakcie robót ziemnych, budowlanych lub jako znaleziska przypadkowe, które podlegają ochronie prawnej na podstawie przepisów odrębnych.

W granicach obszaru nie występują dobra kultury współczesnej.

- Ochrona zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeb osób niepełnosprawnych: w ujęciach planu miejscowego ochronę tę uwzględniają i zapewniają ujęcia w zakresie:
 - konieczności zaprojektowania rozwiązań zgodnych z najnowszą wiedzą oraz zasadami bezpieczeństwa;
 - wprowadzenia zasad dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej ograniczających negatywny wpływ inwestycji na zdrowie i bezpieczeństwo;
 - lokalizowania miejsc parkingowych dla osób z niepełnosprawnością.
- Wzrostów ekonomicznych przestrzeni: projekt planu miejscowego poprawia walory ekonomiczne przestrzeni poprzez bezpośrednie powiązanie przestrzeni istniejącej struktury w aspekcie przeznaczenia terenów, jak i w aspekcie powiązań i przenikania się różnych funkcji. Ponadto wyznaczono układ komunikacyjny powiązany z istniejącymi ciągami komunikacyjnymi, obsługujący tereny inwestycyjne poza granicami planu miejscowego, w taki sposób, aby minimalizowana była transportożłonność układu, zachowane były wysokie standardy przestrzeni, z uwzględnieniem prawa własności.
- Prawo własności: Obszar objęty planem miejscowym należy do osób prywatnych, gminy Stoszewice, Lasów Państwowych oraz innych podmiotów. Po analizie stanu własności, stwierdzono, iż plan miejscowy zachowuje dotychczasową własność. Ponadto prawo własności wzięto pod uwagę poprzez uwzględnienie dotychczasowych granic własności gruntów oraz aktualny sposób ich zagospodarowania.
- Potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa: poprzez lokalizowanie w przestrzeni planu dróg publicznych i linii kolejowych.
- Potrzeby interesu publicznego: w planie miejscowym wskazano tereny przeznaczone pod drogi publiczne tj. tereny drogi dojazdowej, oznaczone symbolami 1KDD, 2KDD, oraz ustalono zasady w zakresie uzbrojenia terenu i systemów infrastruktury technicznej. W granicach obszaru objętego planem miejscowym dopuszczono ponadto lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Potrzeby interesu publicznego uwzględniono także m.in. poprzez ochronę szczególnych wartości kulturowych i krajobrazowych
- Potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych: powyższe potrzeby realizowane są poprzez wprowadzenie zasad dotyczących modernizacji i budowy infrastruktury technicznej.
- Zapewnienie udziału społeczeństwa w pracach nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej: zapewniony został udział społeczeństwa w pracach nad projektem planu miejscowego, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej m.in. poprzez obwieszczenie i ogłoszenie o przystąpieniu do sporządzenia planu/ konsultacjach społecznych/ wyłożeniu planu do publicznego wglądu, w sposób przewidziany przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w szczególności poprzez przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym poprzez możliwość składania wniosków i uwag w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.
- Zachowanie jawności i przejrzystości procedur planistycznych: zapewniony został udział społeczeństwa w pracach nad projektem planu miejscowego, w tym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej m.in. poprzez obwieszczenie i ogłoszenie o przystąpieniu do sporządzenia planu/

wyłożeniu planu do publicznego wglądu, w sposób przewidziany przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w szczególności poprzez przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym poprzez możliwość składania wniosków i uwag w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

- Potrzeba zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody, do celów zaopatrzenia ludności: zaopatrzenie ludności w odpowiednią ilość i jakość wody będzie w pełni zabezpieczone zgodnie z ustaleniami dotyczącymi modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej związanej z zaopatrzeniem ludności w wodę.

Projektowany plan miejscowy, którego efektem jest niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko, jest bezpośrednio powiązany ze zmianą „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stoszowice” ujednoliconym uchwałą nr II/15/2014 Rady Gminy Stoszowice z dnia 30 grudnia 2014 r. Zgodnie z kierunkami rozwoju i zagospodarowania przestrzennego, obszary objęte planem miejscowym charakteryzują się następującymi wybranymi kierunkowymi zasadami zagospodarowania:

- 1) Zakazuje się rozproszonego budownictwa bez uwzględnienia infrastruktury technicznej;
- 2) Planuje się odtworzenie zasobów środowiska i zachowania walorów krajobrazu;
- 3) Zakazuje się lokalizacji naruszających walory krajobrazu przyrodniczego;
- 4) Planuje się ochronę terenów otwartych i dążenie do tworzenia ekologicznego systemu tych terenów, wypełnionych zielenią dla zapewnienia funkcji biotycznej.
- 5) Wyznacza się maksymalny zasięg zainwestowania kubaturowego;
- 6) Planuje się rozwój zieleni i gospodarki zielenią;
- 7) Należy podjąć działania zmierzające do odtworzenia zasobów środowiska i zachowania walorów krajobrazu.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że realizacja przedsięwzięcia wynikającego z projektowanego przeznaczenia w planie miejscowym będącym przedmiotem rozważań, niewątpliwie sprzyja realizacji opisanych powyżej kierunków zagospodarowania. **Projektowane zamierzenia realizują ponadto wskazane w „Studium (...)” cele i są z nim zgodne.**

Projektowany plan miejscowy jest ponadto zgodny z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która została uzyskana poprzez uwzględnienie ustaleń i wniosków zawartych w ocenie aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Stoszowice przyjętej uchwałą nr LVIII/341/2024 Rady Gminy Stoszowice z dnia 27 marca 2024 r., są to m.in.:

- zachowanie zwartego charakteru zabudowy i przeciwdziałanie jej rozpraszaniu, co umożliwia oszczędne i racjonalne wykorzystanie przestrzeni (względy ekonomiczne, społeczne i krajobrazowe);
- przeciwdziałanie wkraczaniu zabudowy na obszary dolin rzecznych i eksponowanych wzniesień, lokalizowanie jej poza strefami uciążliwości komunikacyjnych i przemysłowych (hałas, zanieczyszczenia);
- rozwój układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej;
- utrzymanie dominacji terenów otwartych nad terenami zabudowanymi;
- utrzymanie, utrwalanie oraz przywracanie czytelności historycznych układów zabudowy przy jednoczesnym dostosowaniu ich do istniejących potrzeb społecznych i gospodarczych;
- harmonijne kształtowanie nowej architektury w oparciu o indywidualne, spójne koncepcje obejmujące całe jednostki bądź układy osadnicze, z uwzględnieniem cech tradycyjnej architektury lokalnej, w tym formy i skali obiektów, kolorystyki, rodzimych materiałów budowlanych. W tym kontekście rozstrzygnięcia wymaga sposób traktowania zabudowy i kształtowania nowych obiektów, mianowicie czy mają to być obiekty będące kopią oryginalnych rozwiązań na wzór skansenów, czy też powinny być inspirowane miejscowymi cechami, celem stworzenia współczesnych rozwiązań nawiązujących do kontekstu architektonicznego i przyrodniczego;
- ochrona zachowanych obiektów zabytkowych wraz z ich otoczeniem oraz przywracanie im ich utraconych wartości historycznych, architektonicznych i krajobrazowych;
- komponowanie zielni wiejskiej w oparciu rodzime gatunki roślin;

- ograniczenie rozprzestrzeniania się w krajobrazie elementów destrukcyjnych jak szyldy, bandery, reklamy, nadmiar ozdób i detalu architektonicznego, nieestetyczne elementy infrastruktury technicznej.

2.2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognoza została sporządzona w oparciu o identyfikację, analizę i ocenę potencjalnych oddziaływań na środowisko, związanych z realizacją ustaleń planu miejscowego, analizę informacji o istniejącym i projektowanym sposobie zagospodarowania, analizę uwarunkowań środowiskowych i kulturowych oraz wymagań w stosunku do ochrony środowiska i zapobiegania szkód w środowisku. Oddziaływania te dotyczą takich komponentów środowiska jak: wody powierzchniowe, wody podziemne, powietrze, ukształtowanie terenu i gleba, bioróżnorodność. Sposób opracowania Prognozy został podporządkowany metodologii właściwej dla planowania strategicznego.

W związku z powyższym zakres przedmiotowego opracowania obejmuje zagadnienia w zakresie przewidywanych zmian w strukturze funkcjonalno- przestrzennej i oceny ich oddziaływania na środowisko, a także możliwości realizacji rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań. Zakres merytoryczny prognozy i stopień szczegółowości ustalono zgodnie z wymogami art. 51 i 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych, charakteryzujących istniejący stan zasobów środowiska z uwzględnieniem istniejących i przewidywanych znaczących oddziaływań oraz obszarów prawnie chronionych. Opracowanie podzielono na część opisową i graficzną. Część opisowa składa się z części:

- pierwszej, stanowiącej ogólne informacje o opracowaniu i gminie w granicach, której zlokalizowane jest projektowane przedsięwzięcie (I. WSTĘP);
- drugiej stanowiącej opis elementów wskazanych w art. 51 i 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (pozostałe rozdziały).

Prognozę sporządzono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan informacji o środowisku przyrodniczym oraz przewidywanych kierunkach zainwestowania i zagospodarowania terenów. Odniesiono się do ustaleń projektu planu, zwłaszcza do zapisów dotyczących ochrony środowiska. Wskazane zostały potencjalne zagrożenia oraz przedstawiono rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływania na środowisko. Wykonanie prognozy poprzedziła wizja terenowa. Informacje o środowisku oparto na materiałach zawartych w opracowaniach środowiskowych oraz planistycznych wykonanych dla przedmiotowego terenu oraz dla terenów sąsiadujących. Ocena ewentualnej degradacji środowiska i zagrożeń zanieczyszczeniami jakie mogą wystąpić, została oparta na danych dotyczących przeznaczeń o podobnym charakterze, lokalizowanych na obszarach o zbliżonych uwarunkowaniach środowiskowych (przyrodniczych).

2.3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* (...), prognoza oddziaływania na środowisko powinna zawierać propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania. Analiza skutków zapisów planu miejscowego odbywała się będzie w ramach monitoringu prowadzonego przez Radę Gminy Stoszewice w postaci dokonywanych co 5 lat analiz zagospodarowania przestrzennego oraz w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, w zakresie jakości powietrza i klimatu akustycznego.

Zaleca się prowadzenie okresowego – co 5 lat monitoringu sytuacji konfliktogennych. W przypadku wystąpienia konfliktu należy podjąć odpowiednie działania, zmierzające do wyegzekwowania od zarządzających uciążliwymi obiektami, zachowania norm środowiskowych. Realizacja postanowień planu miejscowego nie powinna wymagać wycinki drzew i/lub krzewów.

2.4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko nie dotyczy obszaru opracowania. Projektowane w planie miejscowym przeznaczenia mają charakter lokalny i są ograniczone przestrzennie do miejsca posadowienia. Oddziaływanie obiektów będzie miało charakter i zasięg ograniczony do granic terenu realizacji przedsięwzięcia i ich bezpośredniego sąsiedztwa. Teren nie znajduje się bezpośrednio przy granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Z uwagi na powyższe, mając jednocześnie na uwadze skalę przedsięwzięć oraz przeznaczenie terenów, nie wystąpi na tym obszarze transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Ponadto brak jest możliwości, aby omawiane przeznaczenia wpłynęły niekorzystnie na państwa sąsiednie, a ewentualne zanieczyszczenia, powstałe podczas realizacji i eksploatacji inwestycji dopuszczonych do realizacji w planie miejscowym, przedostały się poza granice państwa.

2.5. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego grunty rolne i leśne w granicach części obrębu Jemna w gminie Stoszowice. Dokument prognozy, opracowany jako wynik procesu plastycznego służy do umożliwienia publicznej dyskusji nad projektem w kontekście mogących się pojawić konfliktów i uciążliwości oraz powinien być pomocny przy podjęciu przez radę gminy decyzji o uchwaleniu planu miejscowego. Prognoza dostarcza informacji o walorach środowiska, których utrata odbywa się na korzyść osiągnięcia efektów ekonomicznych i społecznych. Dokument ten zawiera krótki opis istniejącego stanu zagospodarowania terenu oraz charakterystykę podstawowych cech środowiska przyrodniczego. W dalszej części prognozy zostały przeanalizowane możliwe skutki środowiskowe, które realizacja ustaleń planu miejscowego, potencjalnie może powodować. Podstawowym sposobem wizualizacji informacji jest rysunek prognozy sporządzony na rysunku projektu planu miejscowego. Wyniki prognozy skonstruowano bazując na porównaniu ocen jakości środowiska w obrębie przestrzeni objętej opracowaniem dla stanu aktualnego oraz prognozowanego.

III. ANALIZY I OCENY

3.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Gmina Stoszowice leży na granicy Sudetów i Przedgórze Sudeckiego w powiecie ząbkowickim na terenie województwa dolnośląskiego. Leży ona kilka kilometrów od drogi krajowej nr 8 relacji Wrocław – Kudowa Zdrój – Praga, zaś Ząbkowice Śląskie stanowią ważny w skali regionu węzeł komunikacyjny zarówno drogowy jak i kolejowy. Gmina Stoszowice położona jest na styku trzech powiatów: dzierżoniowskiego, kłodzkiego i ząbkowickiego. Leży na zachód od Ząbkowic Śląskich i na południe od Dzierżoniowa oraz bezpośrednio graniczy: od północy z gminami Dzierżonów, Piława Górna, od wschodu z gminą Ząbkowice Śląskie, od zachodu z gminą Nowa Ruda, od południa z gminami Kłodzko i Bardo. Powiat ząbkowicki, w granicach którego położona jest gmina Stoszowice, znajduje się między Górami Bardzkimi, Sowimi i Złotymi, a wzgórzami Niemczańsko - Strzebińskimi, przecinany przez Nysę Kłodzką jest jednym z najpiękniej położonych powiatów w województwie dolnośląskim. Z uwagi na sprzyjający klimat, urodzajne gleby i położenie przy ważnych szlakach handlowych tereny te były zamieszkane od wczesnego średniowiecza przez ludność słowiańską. Przez Stoszowice przebiega również stara droga Podsudecka Złotoryja – Jawor – Świdnica – Dzierżonów – Ząbkowice – Paczków. Po drugiej stronie grzbietu Sudetów przebiegają dwie stare drogi – droga Sudecka i Śródsudecka. Gmina Stoszowice leży pomiędzy drogą Przedsudecką, a Śródsudecką i Sudecką, stąd też jest dobrze skomunikowana z całym województwem.

Gmina Stoszowice przynależy do wielkoobszarowego systemu obszarów chronionych obejmującego całe pasmo Sudetów. W skład systemu wchodzi: Park Narodowy Gór Stołowych, cztery parki krajobrazowe: Książański Park Krajobrazowy, Śnieżnicki Park Krajobrazowy, Park Krajobrazowy Gór Sowich (znajdujący się częściowo na terenie gminy Stoszowice) i Ślęzański Park Krajobrazowy.

Ponadto system obejmuje kilkanaście rezerwatów przyrody w tym jeden, Cisowa Góra, położony na terenie gminy.

Zgodnie z Inwentaryzacją przyrodniczą gminy, na jej terenie największą wartość przyrodniczą posiadają lasy, zadrzewienia, ekstensywnie użytkowanie łąki i pastwiska oraz cieki i zbiorniki wodne. Najuboższe pod względem florystycznym są - dominujące w strukturze użytkowania - pola uprawne (ponad 4422 ha). Lasy pokrywają około 3493 ha powierzchni Gminy. Największe kompleksy leśne są usytuowane na południu i południowym zachodzie, w Górach Sowich i Bardzkich. Mniejsze fragmenty lasów znajdują się na północ od miejscowości Przedborowa oraz w centralnej części gminy, w okolicach Lutomerza (Wzgórza Bielawskie). Dużą wartość florystyczną stanowią liczne pasy i kępy zadrzewień oraz zakrzaczeń przydrożnych i śródpolnych. Łąki i pastwiska pokrywają około 575 ha i usytuowane są przede wszystkim w północnej części gminy, w okolicach Grodziszcz, Rudnicy, Różanej, Mikołajowa oraz w dolinach cieków wodnych. Ekosystemy wodne tworzą przepływające przez gminę potoki Budzówka, Jądkowa, Wełna oraz Chłopina, a także niewielkie zbiorniki i oczka wodne (m.in. w Srebrnej Górze, Rudnicy, Stoszowicach).

W gminie Stoszowice zlokalizowano 80 stanowisk roślin chronionych. Flora gatunków chronionych liczy 19 gatunków, z 4 klas, 11 rzędów i 12 rodzin. Spośród 19 zinwentaryzowanych gatunków flory, 15 objętych jest ochroną ścisłą (47 stanowisk), a 4 ochroną częściową (33 stanowiska). Z gatunków podlegających ochronie ścisłej, 3 wymagają dodatkowo ochrony czynnej. Z gatunków wymienionych w Polskiej Czerwonej Księdze Roślin na omawianym terenie występuje cis, posiadający status VU. 5 gatunków roślin zamieszczonych jest na Polskiej Czerwonej Liście Roślin i Grzybów Polski ze statusem V - rośliny narażone (Zarzycki K., Mirek Z., 2006). Na szczególną uwagę zasługują występujące na terenie gminy gatunki: goździk pyszny, kukulka Fuchsa, buławnik mieczolistny i buławnik wielkokwiatowy.

Zgodnie z Opracowaniem ekofizjograficznym gminy, odmienną i bardziej zróżnicowaną roślinnością charakteryzują się tereny Gór Sowich i Bardzkich. Obecnie istniejące zespoły roślinne, są przeważnie pochodzenia antropogenicznego. Ich skład uzależniony jest wyraźnie od pięter wysokościowych. Pod względem geograficznym roślinność jest znacznie zróżnicowana, choć przeważają wyraźnie gatunki holarktyczne, reprezentowane przede wszystkim przez elementy europejskie i eurosyberyjskie – przy braku atlantyckich i nielicznych subatlantyckich jak sił sztywny i mszak (*Scapania nemorosa*). Elementy subalpejskie obejmują między innymi arnikę górską, jaskier platanolistny i kosówkę. Typowe dla regla dolnego są: wymierająca jodła, buk, starzec Fuchsa, olsza szara, cis pospolity i przytulia okrągłolistna. Na kwaśnym podłożu rosną przeważnie: bliniczka psia trawka, borówka czarna, turzyca pigułkowata i widłak wronec. W dobrze naświetlonych miejscach pojawia się dzwonek brzoskwiniolistny, jeżyna i lepnica (*Silene nutans*). Występujące tu gatunki chronione to: cis pospolity, barwinek pospolity, bluszcz pospolity, wawrzynek wilczczyko, arnika górską, buławnik wielkokwiatowy, dziewięciśń bezłodygowy, lilia złotogłów, naparstnica zwyczajna, storczyk plamisty, śnieżyca wiosenna, śnieżyczka przebiśnieg, widłaki, zimowit jesienny.

Tereny leśne są obszarami cennymi pod względem florystycznym, ekologicznym i krajobrazowym. Skupia się w nich większość chronionych i rzadkich gatunków roślin, występujących na terenie gminy. Gmina Stoszowice charakteryzuje się znacznym zalesieniem. Lasy i grunty leśne zajmują powierzchnię ok. 3499 ha i stanowią 31,86 % powierzchni gminy. Zwarte tereny leśne występują zwłaszcza w zachodniej części gminy i związane są z terenami Gór Sowich i Bardzkich. Mniejsze zwarte kompleksy leśne porastają także wierzchowiny Wzgórz Bielawskich oraz Masyw Brzeźnicy (Masyw Grochowej).

Jeszcze na początku średniowiecza regiel dolny porastała charakterystyczna dla całych Sudetów puszcza bukowa – jaworowa z domieszką jodły. Natomiast dziś większość obszaru Gór Sowich i Bardzkich porastają lasy dolnoreglowe: świerkowe, bukowe lub mieszane często z domieszką innych gatunków np.: modrzewia, jaworu, brzozy a niżej również sosny. W wyższych partiach, grzbietowych lasy są zbliżone do naturalnych, o ubogim, choć zmiennym składzie flory towarzyszącej, przeważnie borówki czarnej i śmiałka pogiętego. Typowy bór świerkowy regla górnego porasta Wielką Sowę (poza terenem gminy Stoszowice). Najczęściej występuje w nim trzcinnik owłosiony. Na bardziej stromych zboczach i w licznych dolinkach występuje często kwaśna buczyna z ubogą liczbą gatunków towarzyszących w dolnym piętrze lasu. Znacznie częstsza, choć tworząca na ogół małe skupienia, jest żyzna buczyna sudecka o bogatszym podszyciu i runie, co wynika z dużej zasobności gleb. Na zboczu Wielkiej Sowy sztucznie nasadzono kosodrzewinę. Sporadycznie zachowały się lasy dębowo – grabowe z urozmaiconym runem. Wzdłuż potoków rozwinęły się drzewostany typowe dla siedlisk łągowych. Jest to przede wszystkim podgórski łąg jesionowy porastający teren nawet do wysokości 750 m n.p.m. Wśród

bogatego drzewostanu dominuje tu głównie jesion wyniosły, częsty jest także klon zwyczajny, olsza i wiąz górski. U podnóża zachował się łęg wierzbowo – topolowy z nieznaczną na ogół domieszką olszy. Siedliska borowe stanowią zaledwie 3,27 % powierzchni lasów. Wśród nich zdecydowanie dominuje bór mieszany górski, stanowiący 90 % powierzchni wszystkich siedlisk borowych. Siedliska lasowe, stanowiące blisko 97 % ogółu siedlisk są bardziej zróżnicowane, a spośród nich największą powierzchnię zajmuje las górski (61 % powierzchni wszystkich siedlisk lasowych).

Na terenie gminy stwierdzono występowanie 3 typów siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej UE:

- 91E0 – **Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe** (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae* olsy źródłkowe). Ten typ siedliska obejmuje nadrzeczne lasy: olszynki olszy szarej (*Alnus incana* (L.) Moench), olszowe, jesionowe, wierzby białej (*Salix alba* L.) i kruchej (*Salix fragilis* L.), oraz topoli białej (*Populus alba* L.) i czarnej *Populus nigra* L.). Występują one w całej Polsce, przy czym reprezentowane są przez różne podtypy. Lasy te wykształcają się na glebach zalewanych wodami rzecznyymi, o wysokim poziomie wód gruntowych. Biotopy omawianej grupy mają wysoką wartość przyrodniczą, mają wpływ na retencję wód i funkcjonowanie korytarzy ekologicznych sieci hydrograficznej. Na omawianym obszarze, ten typ siedliska został stwierdzony, aż dziewięć razy. Wszystkie powierzchnie zajmowane przez ten typ siedliska znajdują się w południowej części gminy Stoszewice, w obrębie Gór Sowich.
- 9110 - **Kwaśne buczyny** (*Luzulo – Fagetum*). Ten typ siedliska obejmuje środkowoeuropejskie bukowe, a w górach bukowo-jodłowe, bukowo-jodłowo-świerkowe oraz świerkowe lasy, rosnące na ubogich kwaśnych glebach. Spośród innych buczyn wyróżniają się udziałem kosmatki gajowej (*Luzula luzuloides* (Lam.) Dandy & Wilmott), płonnika strojnego (*Polytrichum formosum* syn. *Polytrichum attenuatum*) i często śmiałka pogiętego (*Deschampsia flexuosa* L.), borówki czernicy (*Vaccinium myrtillus* L.), trzcinika owłosionego (*Calamagrostis villosa*). Występowanie tych lasów w Polsce jest limitowane geograficznym zasięgiem buka pospolitego (*Fagus sylvatica* L.). W gminie Stoszewice ten typ siedliska zlokalizowano w południowo-zachodniej części gminy, w okolicach przysiółka Wiatraczyn.
- 9130 - **Żyzne buczyny** (*Dentario ennaphyllidis – Fagetum*). Ten typ siedliska obejmuje środkowoeuropejskie bukowe, a w górach bukowo-jodłowe, bukowo-jodłowo-świerkowe oraz świerkowe lasy, rosnące na żyznych glebach, z reguły o neutralnym lub słabo kwaśnym odczynie, z próchnicą typu mull i dominacją gatunków typowych dla lasów liściastych w runie (stosunkowo bujne i bogate runo, budowane przez charakterystyczne dla eutroficznych siedlisk gatunki lasowe). Znamienny jest udział gatunków z rodzaju żywiec (*Dentaria* L.). Lasy te występują w całej Polsce, w granicy zasięgu buka pospolitego (*Fagus sylvatica* L.), mając jednak zasięg wyspowy i miejscami przerywany. Opisywane lasy zajmują zwykle siedliska nizinne, górskiego lub wyżynnego lasu świeżego, rzadziej lasu wilgotnego bądź lasu mieszanego. Na terenie gminy Stoszewice, omawiany typ siedliska rozwinął się w okolicach Góry Zamkowej, Góry Pokrzywnik oraz na północ od Warownej Góry, w obrębie kompleksu leśnego Gór Sowich.

W strukturze gatunkowej drzew na terenie leśnictw: Jemna, Jemna i Wilcza zdecydowanie dominuje świerk i buk, a na terenie leśnictwa Tarnawa – sosna.

W odniesieniu do ochrony gatunkowej zwierząt, na terenie gminy Stoszewice zlokalizowano 214 stanowisk gatunków zwierząt (miejsc łęgów, żerowania, schronienia, bytowania). Zinwentaryzowana fauna liczy 40 gatunków, z 20 rzędów i 25 rodzin, w tym:

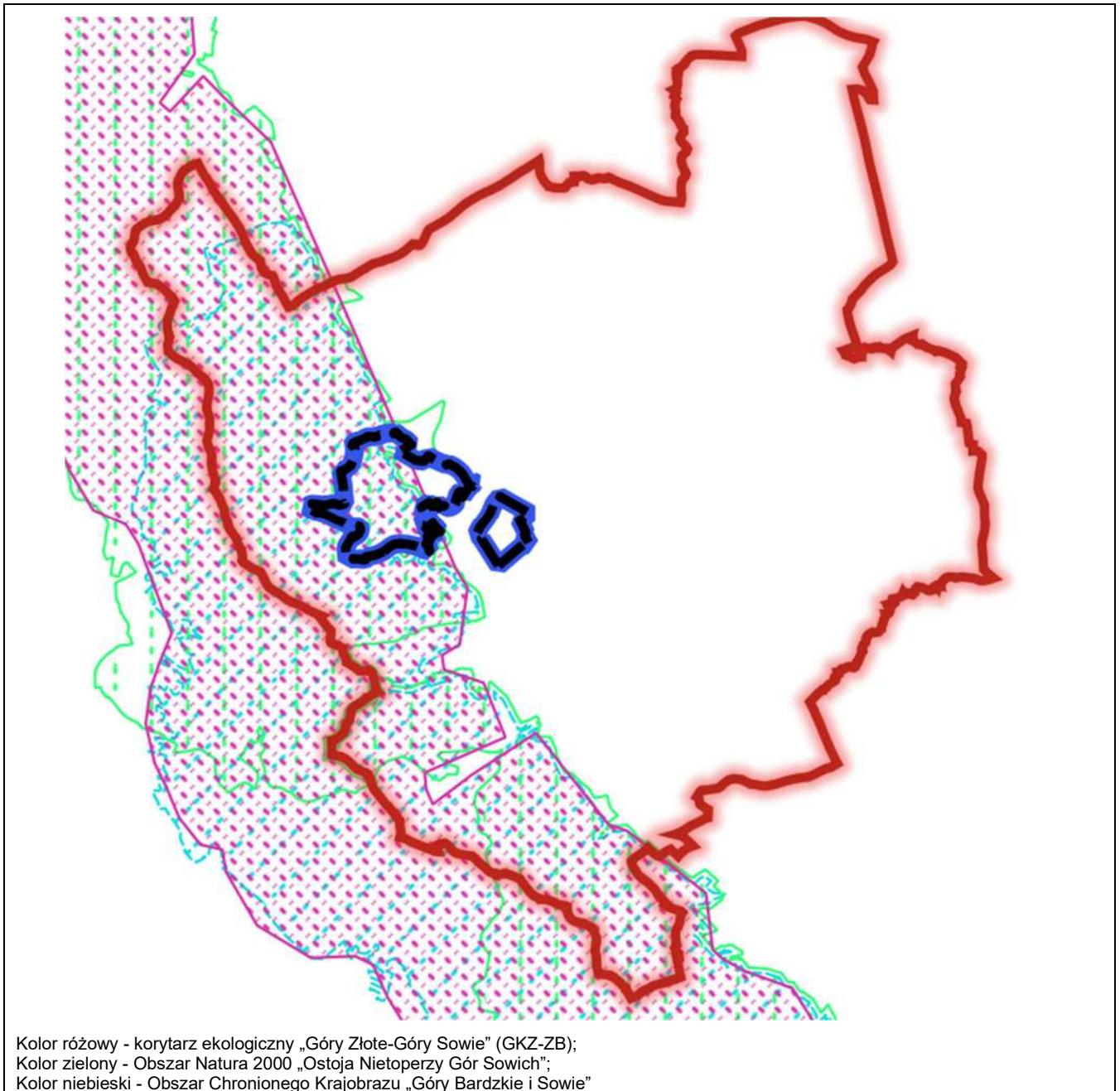
- 1 gatunek kręgloustych, na 1 stanowisku,
- 1 gatunek ryb, na 6 stanowiskach,
- 8 gatunków płazów, na 22 stanowiskach,
- 4 gatunki gadów, na 27 stanowiskach,
- 14 gatunków ptaków, na 52 stanowiskach,
- 12 gatunków ssaków, na 106 stanowiskach.

Zinwentaryzowane gatunki zwierząt rozmieszczone są w miarę równomiernie na terenie całej gminy. Największą koncentrację gatunków rzadkich i chronionych stwierdzono w południowej części, gdzie kompleksy leśne i ekstensywnie użytkowane łąki stwarzają dogodne warunki siedliskowe (dominują tu stwierdzenia ptaków, ssaków i gadów). Na uwagę zasługuje fakt, że istnieje stosunkowo duża koncentracja nietoperzy w obrębie zabudowań wiejskich wsi Owiesno, Przedborowa, a także w okolicy fortów w Srebrnej Górze. Zgodnie z ekofizjografią gminy Stoszewice, dominują tu wyraźnie gatunki euro-syberyjskie między innymi: lis, kuna leśna. Liczne są także gatunki środkowoeuropejskie z typowym dla nich świrdzykiem dwufałdkowym. Z większych zwierząt mają tu siedliska: jeleń, sarna,

dzik, oraz muflon sprowadzony na przełomie XIX i XX wieku ze Słowacji. Spośród ptaków występuje jarząbek, sowa włochata, pluszcz, krzyżodziub, a także coraz częściej spotykany bocian czarny. Spośród gatunków chronionych należy wymienić m.in.: kreta, łasicę, tchórza, liczne gatunki nietoperzy, sowę włochatą, dzięcioła czarnego, sokoła wędrownego, pluszcza, gołębia grzywacza, pustulkę, myszółowa zwyczajnego, bociana białego i czarnego, z płazów i gadów - ropuchę szarą, kumaka górskiego, salamandrę, jaszczurkę zwinkę, padalca, zaskrońca.

Spośród 40 zinwentaryzowanych gatunków fauny 39 jest objętych ochroną ścisłą, 1 ochroną częściową, 4 gatunki zamieszczone są na Polskiej Czerwonej Liście Zwierząt, ze statusem NT, a 2 gatunki ze statusem DD. Ponadto 4 gatunki znajdują się w załączniku I Dyrektywy Ptasiej, a 16 gatunków znajduje się w załączniku II i IV Dyrektywy 92/43/EWG.

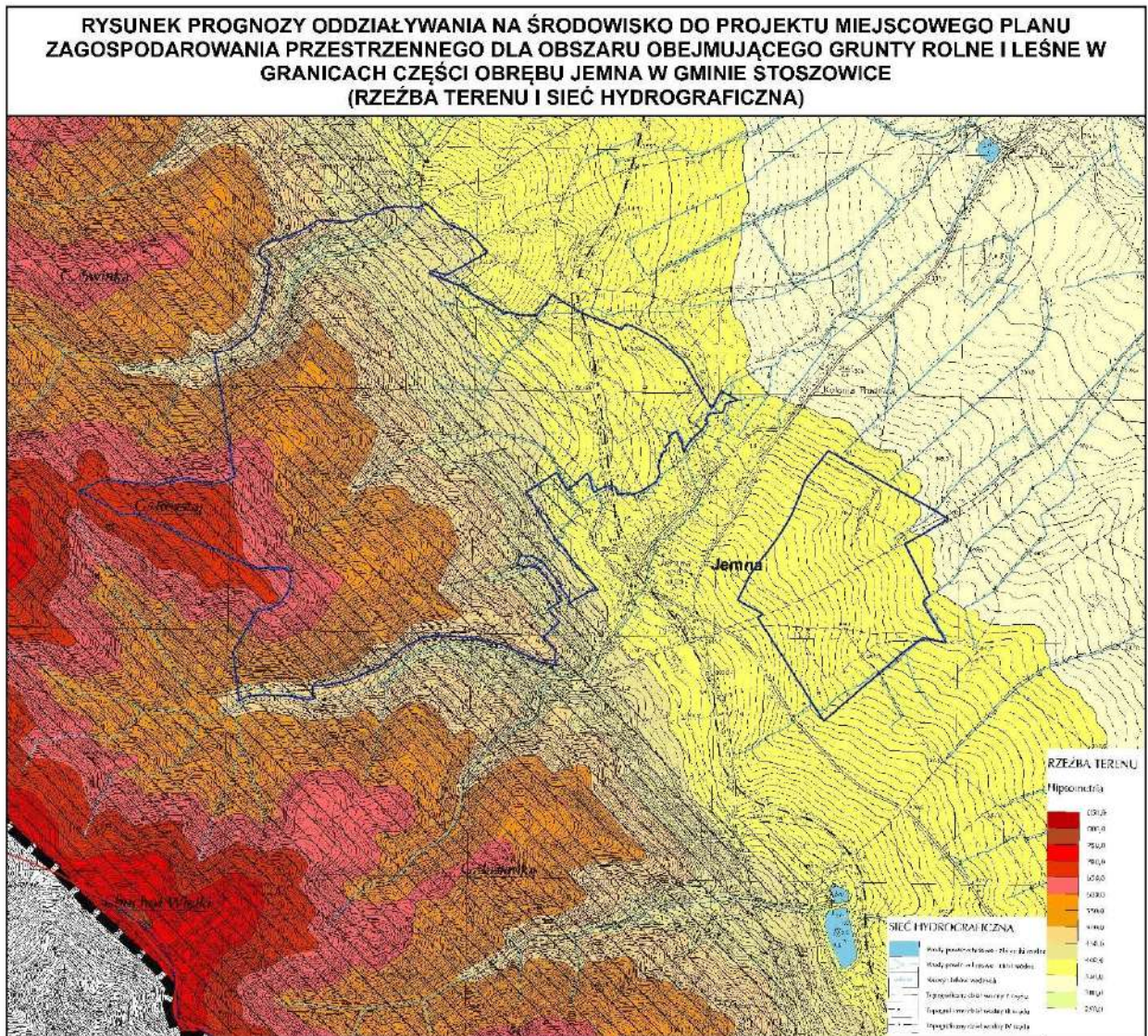
Teren opracowania znajduje się w zachodniej części gminy w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”, Obszaru Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich” oraz w granicach korytarza ekologicznego „Góry Żłote-Góry Sowie” (GKZ-ZB). Lokalizację wymienionych obszarów obrazuje poniższy rysunek:

Kolor różowy - korytarz ekologiczny „Góry Żłote-Góry Sowie” (GKZ-ZB);
Kolor zielony - Obszar Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich”;
Kolor niebieski - Obszar Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”

GEOMORFOLOGIA TERENU

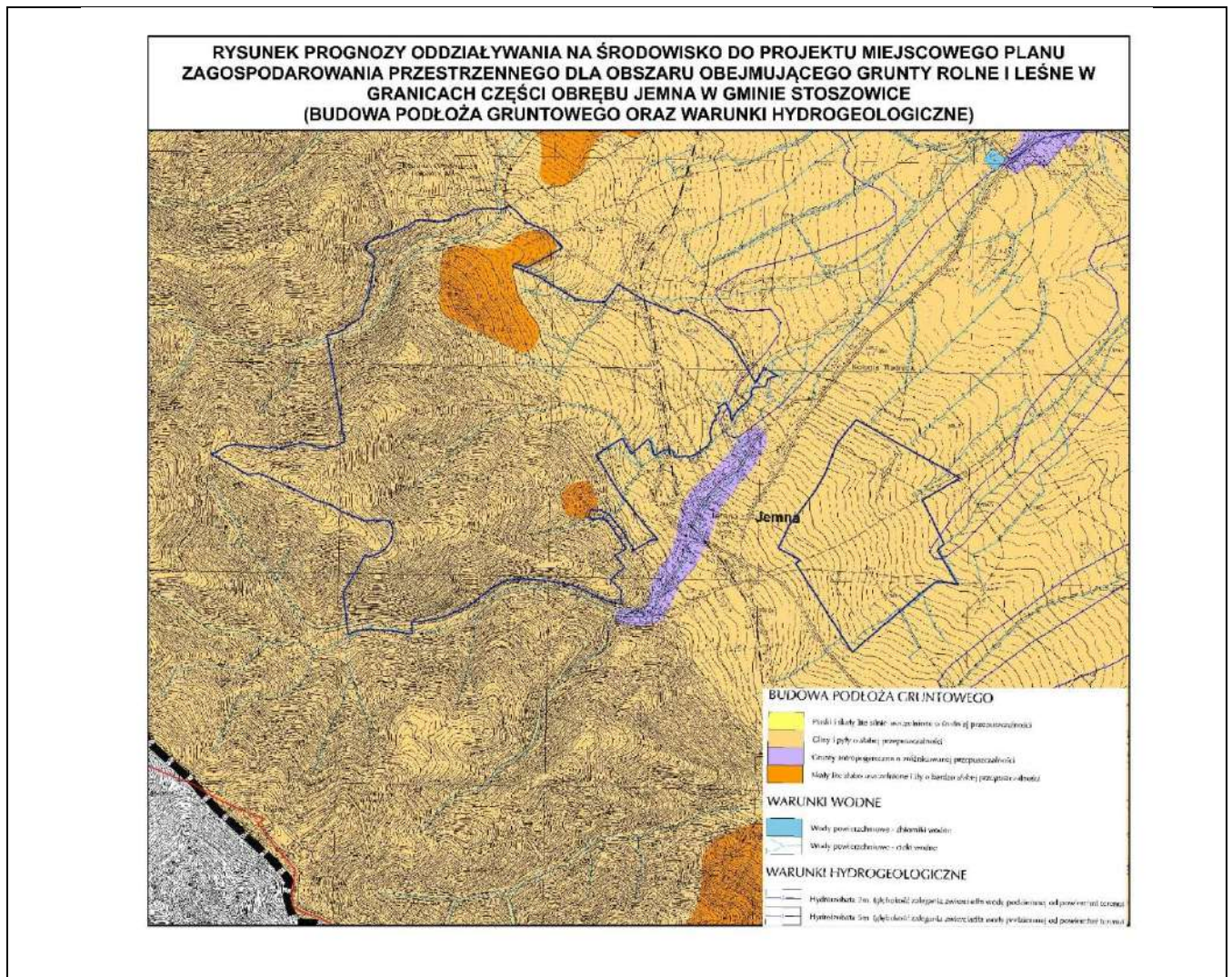
Większa część gminy Stoszowice położona jest w granicach przedsudeckiego obszaru Dolnego Śląska, od zachodu zamkniętego pasmem Gór Sowich i Bardzkich. Od północy teren gminy zamykają Wzgórza Bielawskie, które tworzą różnej wysokości (350 do 450m n.p.m.) pagórki poroździelane obniżeniami i przełęczami, które nie stanowią wyraźnie zwartych masywów czy pasm. Od południa obszar gminy zamknięty jest przez Masyw Grochowej, zwarty pagór twardzielowy na przedpolu Gór Bardzkich z wyraźnym grzbiem masywu (z najwyższym szczytem Brzeźnicą – 492 m n.p.m.) o przebiegu równoleżnikowym. Strome stoki podnoszą walory krajobrazowe okolicy. W całości na terenie gminy znajduje się Obniżenie Stoszowic, stanowiące płaskie obniżenie pomiędzy wymienionymi Wzgórzami Bielawskimi a Masywem Grochowej. Obniżenie wznosi się nieznacznie w kierunku krawędzi Gór Sowich i Bardzkich, i jest rozcięte stosunkowo płytkimi dolinami cieków wodnych. Teren gminy obejmuje również część Gór Sowich i Bardzkich rozdzielonych Przełęczą Srebrną, i tworzących pasma o przeciętnej wysokości 630-825 m n.p.m. Są to góry charakteryzujące się wyraźnymi uskokami i stromymi zboczami przechodzącymi ku górze w szeroką wierzchowinę. Typowe są również stromościenne doliny potoków rozcinające stoki górskie. W obrębie Gór Bardzkich wyróżnia się ponadto mikroregion Kotliny Żdanowej, będącej kotlinowatym obniżeniem erozyjno-demudacyjnym związanym z mało odpornymi łupkami dewońskimi wśród skał gnejsowych.

Powyższy rysunek obrazuje rzeźbę terenu i sieć hydrograficzną na obszarze objętym planem miejscowym. Wynika z niego wyraźnie, że w granicach obszaru objętego planem miejscowym znajdują się tereny położone na wysokości od 300 do 850 m n.p.m. Ukształtowanie powierzchni tego obszaru jest silnie zróżnicowane. Zachodnią granicę terenu objętego planem stanowią Góry Sowie z najwyższym wzniesieniem tj. Górą Rozstaj sięgającą 696 m n.p.m. Góry te mają stosunkowo wyrównaną wierzchovinę oraz dość strome stoki. Porozcinane są ponadto głębokimi dolinami potoków.

BUDOWA GEOLOGICZNA

Góry Sowie i Wzgórza Bielawskie, które znajdują się na obszarze objętym planem miejscowym, budują gnejsy oczkowe, horublendowe, magnetyty, amfibolity, granulity, mylanity, a także serpentynity i sjenity. Góry Sowie są zrębem tektonicznym zbudowanym z prekambryjskich zrębów i kończą się one na Przełęczy Srebrnej (568 m n.p.m.) stanowiącej granicę pomiędzy Górami Sowimi i Bardzkimi. Góry Bardzkie stanowią jakby przedłużenie Gór Sowich niemniej jednak różnią się zasadniczo budową geologiczną, zbudowane są bowiem z różnorodnych skał takich jak: zlepieńce, piaskowce, łupki, zmetamorfizowane skały kambryjskie i syluryjskie. Zróżnicowana odporność na erozję, wyżej wymienionych, skał miała zasadniczy wpływ na kształtowanie się tutejszego krajobrazu, stąd też Góry Bardzkie są bardziej zróżnicowane pod względem morfologicznym od sąsiadujących z nimi Gór Sowich. Na szczytach i stokach tych gór występują ostańcowe skałki. W dolinach największych cieków gminy (Jadkowa, Budzówka) zdeponowane są utwory holocenu: piaski i żwiry rzeczne oraz mady gliniaste i pylaste.

Powyższy rysunek obrazuje wyraźnie, iż większą część obszaru objętego planem miejscowym pokrywają gliny i pyły o słabej przepuszczalności. Na omawianym obszarze występują także skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności, stanowią one jednak niewielki ułamek całej

powierzchni terenu. W omawianym obszarze znajdują się także skały lite słabo uszczelnione i iły o bardzo słabej przepuszczalności.

BUDOWA HYDROLOGICZNA

Teren gminy Stoszewice, w tym obszar objęty planem miejscowym, nie znajduje się w obrębie żadnego ze stwierdzonych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, ponadto znajduje się poza obszarami mogącymi ulegać podtopieniu od wód gruntowych. Największe znaczenie na omawianym terenie ma proterozoiczne piętro wodonośne. Wody tego piętra na północy gminy ujmowane są ze źródeł, rozbudowanych ciągów drenażowo-potokowych oraz otworów studziennych. Strefami wodonośnymi są zwietrzałe i spękane gnejsy sowiogórskie, których wychodnie rozciągają się z północnego-zachodu w kierunku południowo-wschodnim do Srebrnej Góry. Utwory te na bloku przedsudeckim znajdują się częściowo pod przykryciem utworów kenozoicznych. Użytkowy charakter mają dwie strefy wodonośne: strefa górna w przypowierzchniowej, spękanej i zwietrziałej partii skał o swobodnym lub lekko napiętym zwierciadle wody oraz strefa dolna, związana z głębszym krążeniem wody w obrębie szczelin, spękań i rozluźnień, o napiętym zwierciadle wody, będącym pod ciśnieniem 0,25 – 1,1 MPa. Górna strefa wodonośna (do głębokości 3-4 m) wykorzystywana jest przez ujęcia drenażowe, zakładane w dolinach potoków. Zaopatrują one w wodę większość miejscowości w północnej części gminy i arkusza Nowa Ruda. Największymi ujęciami o wydajności około 160 m³/h na terenie gminy są ujęcia na siedmiu potokach od Jodłownika do Jemnej. Znaczny obszar północno – wschodnich stoków Gór Sowich obejmuje strefa ochrony pośredniej tych ujęć. Na mniejszych ujęciach, o wydajności 14 – 29 m³/h bazują wodociągi między innymi w miejscowościach: Jemna, Budzów, Stoszewice i Srebra Góra.

Hydroizobaty wskazują, iż głębokość zalegania zwierciadła wody podziemnej od powierzchni terenu, na obszarze objętym opracowaniem, wynosi od 2 m do 5 m. Poza tym sieć hydrologiczną na obszarze objętym planem miejscowym tworzą wody powierzchniowe płynące i stojące. Sieć hydrograficzna na omawianym obszarze jest typowa dla terenów górskich i podgórskich. Gęsta sieć dolin rzecznych na terenie gór zbiera wody opadowe i roztopowe powodując okresowe wezbrania w dolnych odcinkach cieków. Duża siła erozyjna potoków górskich i budowa geologiczna tutejszych gór spowodowała głębokie porozcinanie stoków oraz powstanie wciósów i jarów. Wody stojące stanowią znikomy procent powierzchni obszaru i są to w większości nieeksploatowane stawy.

Podsumowując, należy uznać, że warunki hydrologiczne na obszarze opracowania nie stanowią szczególnych utrudnień dla wprowadzanego zagospodarowania. Co więcej wprowadzone zagospodarowanie ma na celu utrzymanie istniejących warunków w omawianym zakresie.

WARUNKI KLIMATYCZNE

Klimat obszaru podobnie jak całej polski jest przejściowy, kontynentalno – morski, kształtowany na przemian przez masy powietrza napływające z Oceanu Atlantyckiego lub wschodniej Europy i Azji. Według regionalizacji klimatycznej na terenie gminy Stoszewice można wyróżnić dwa regiony klimatyczne. Region klimatyczny przedgórski obejmujący tereny położone do wysokości 350-400 m n.p.m. Charakteryzują się one małym zróżnicowaniem warunków klimatycznych. Są to tereny najcieplejsze, o średniej rocznej temperaturze 7,5 st. -8,0 st. C, średnim okresie trwania zimy 50-70 dni. Opad roczny wynosi średnio 600-700 mm, a okres wegetacyjny trwa 210-220 dni, przy średniej temperaturze 14 st. C. Śnieg zalega około 60-80 dni, a dni przymrozkowych jest od 100 do 120. Region klimatyczny wałbrzyski, dotyczący obszaru objętego planem miejscowym, obejmujący zarówno Góry Sowie jak i Bardzkie i charakteryzujący się średnią roczną temperaturą w granicach 4,5 st.-6,6 st. C, (w zależności od wysokości), liczbą dni przymrozkowych średnio 200 i roczną sumą opadów 700-1000 mm. W zależności od wysokości dodatkowo zaznaczają się dwa piętra klimatyczne: piętro „b” obejmujące część Gór Sowich do wysokości 600m n.p.m., o średniej temperaturze rocznej 6,0 st. -6,6 st. C, a okresu wegetacyjnego 11 st. -12,5 st. C, który trwa około 220 dni i zaczyna się w połowie kwietnia. Okres z temperaturą powyżej 15 st. C określa się tutaj jako lato termiczne. Roczna suma opadu wynosi 700-850 mm, a pokrywa śnieżna utrzymuje się 80-100 dni oraz piętro „c” na wysokości od 600 do 800 m n.p.m. o średniej rocznej temperaturze 5,0 st. -5,5 st. C, temperaturze okresu wegetacyjnego 10st. -11 st. C, który rozpoczyna się w drugiej dekadzie kwietnia. Suma rocznych opadów wynosi tutaj 850-1000 mm, a ilość dni z utrzymującą się pokrywą śnieżną 100-120. Charakterystyczny jest dla tego piętra klimatycznego brak lata termicznego. W skali makro przebieg NW-SE pasm Gór Sowich i Bardzkich

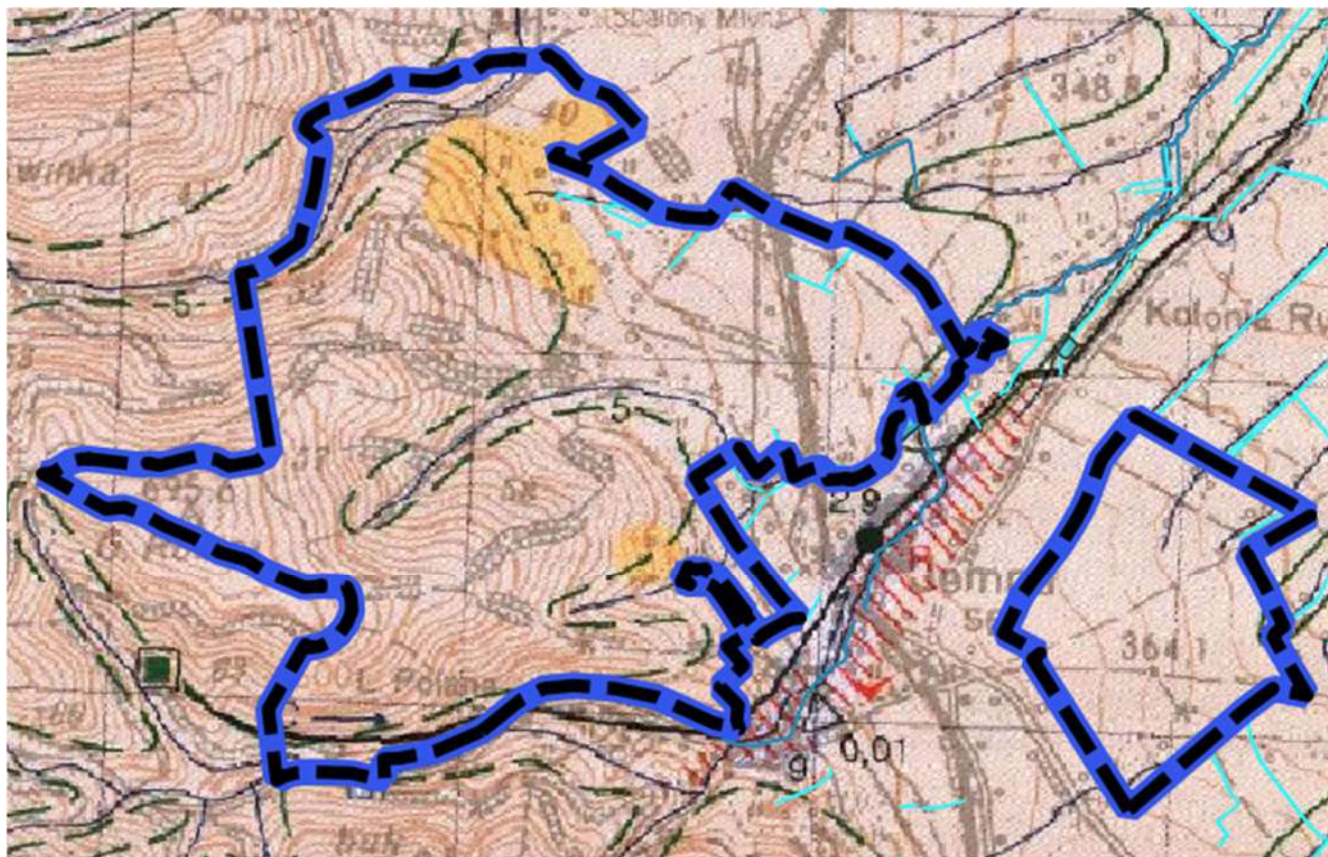
powoduje charakterystyczne nawietrzanie, czyli wymuszenie kierunku wiatru północnego i zachodniego, zgodnego z przebiegiem pasm górskich.

Lokalne zróżnicowanie klimatu spowodowane jest rzeźbą terenu, ekspozycją stoków, warunkami wodnymi oraz występowaniem takiej, a nie innej szaty roślinnej. Co za tym idzie największe tego typu zróżnicowanie mikroklimatów występuje na terenie Gór Sowich i Bardzkich oraz Wzgórz Bielawskich. Dotyczy to przede wszystkim stosunków termiczno-wilgotnościowych.

Współczesne zmiany klimatu obszaru województwa dolnośląskiego, w granicach którego leży Gmina Stoszowice i obszar objęty planem miejscowym, charakteryzuje głównie występowanie silnych i nieregularnych fluktuacji oraz generalna tendencja wzrostowa temperatury powietrza.

STOSUNKI WODNE

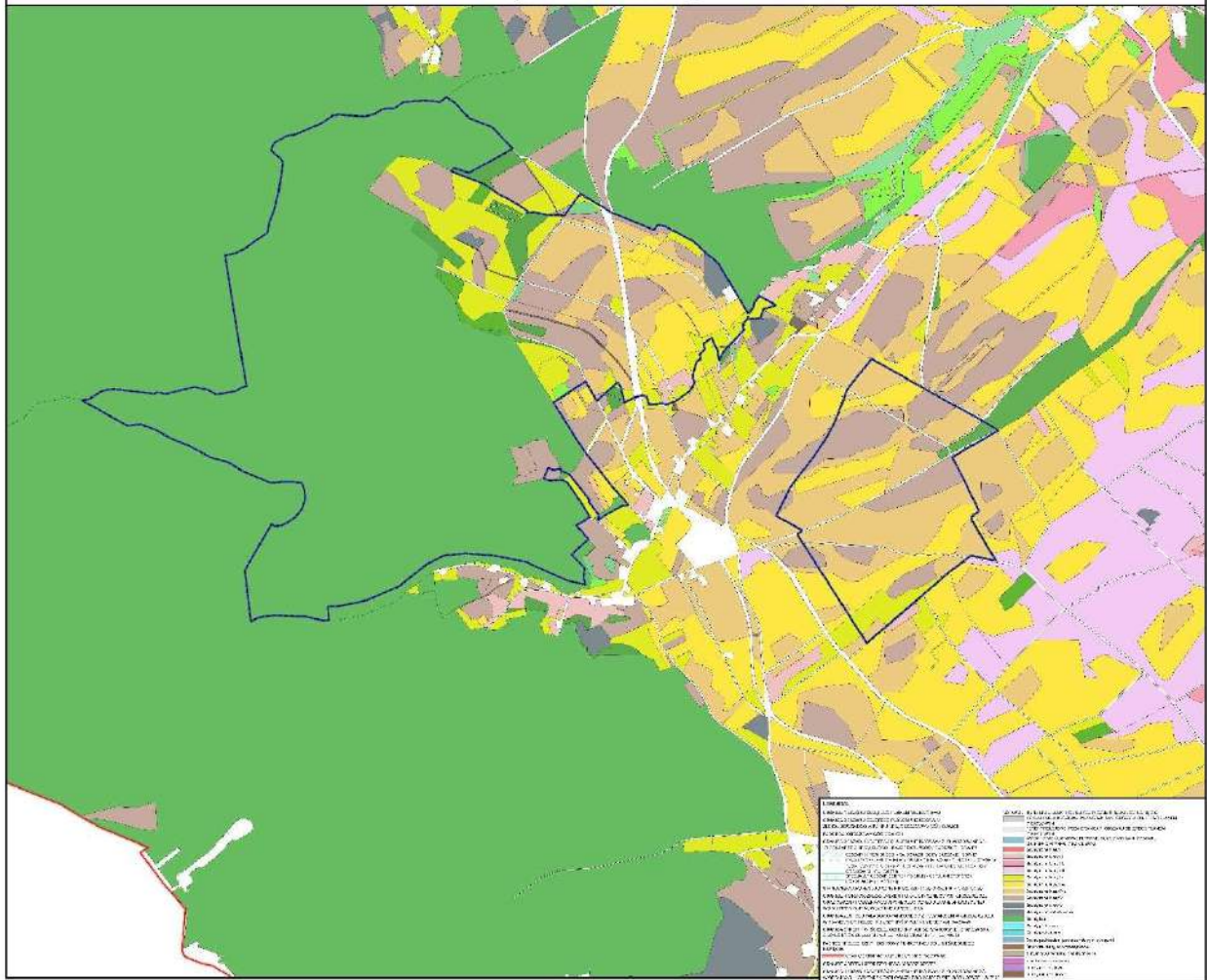
Wody powierzchniowe na terenie objętym opracowaniem należą do regionu wodnego środkowej Odry i są to głównie drobne ciek i małe zbiorniki wodne. Ciek wodny w rejonie opracowania to głównie potok Jadkowa, który jest prawym dopływem Węży w zlewni rzeki Budzówki. Odwadnia północno – wschodnie zbocza południowej części Gór Sowich. Źródła Jadkowej są na wysokości około 720 m n.p.m. w płytkiej dolince pomiędzy Zawalidrogą (761 – 764 m n.p.m.) na północy, a Szkapą (740 m n.p.m.) na południu. Początkowo płynie doliną wypreparowaną w prekambryjskich gnejsach i migmatytach. Na tym odcinku wzdłuż Jadkowej przebiega droga nr 384 z Dzierżoniowa na Przełęcz Woliborską. Dolinę porastają lasy bukowo – świerkowe z domieszką sosny i innych gatunków charakterystycznych dla regla dolnego. Wzdłuż górnego biegu Jadkowej prowadzi granica Parku Krajobrazowego Gór Sowich oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Gór Sowich i Bardzkich. Przed wsią Jodłownik Jadkowa wypływa z Gór Sowich na Przedgórzu Sudeckie, przecinając uskok brzeżny sudecki w rozległej dolinie, którą od północnego – wschodu ograniczają Wzgórz Bielawskie. Dalej płynie w kierunku południowo – wschodnim przez zwarty ciąg długich wsi łańcuchowych (Ostroszowice, Jemna, Rudnica). Następnie wpływa na Obniżenie Stoszowic, mija zabudowania Lutomerza i uchodzi do Węży w Olbrachcicach Wielkich na wysokości około 250 m n.p.m. Jadkowa ma około 19 km długości. Jadkowa posiada liczne dopływy, z których prawobrzeżne odwadniają Góry Sowie. Są to między innymi: Zamkowy Potok, Tartaczny Potok, Bydlęca, Piekielnica, Chyży Potok. W kilku wsiach wody Jadkowej zasilają stawy rybne. Powyższe obrazują poniższe rysunki:

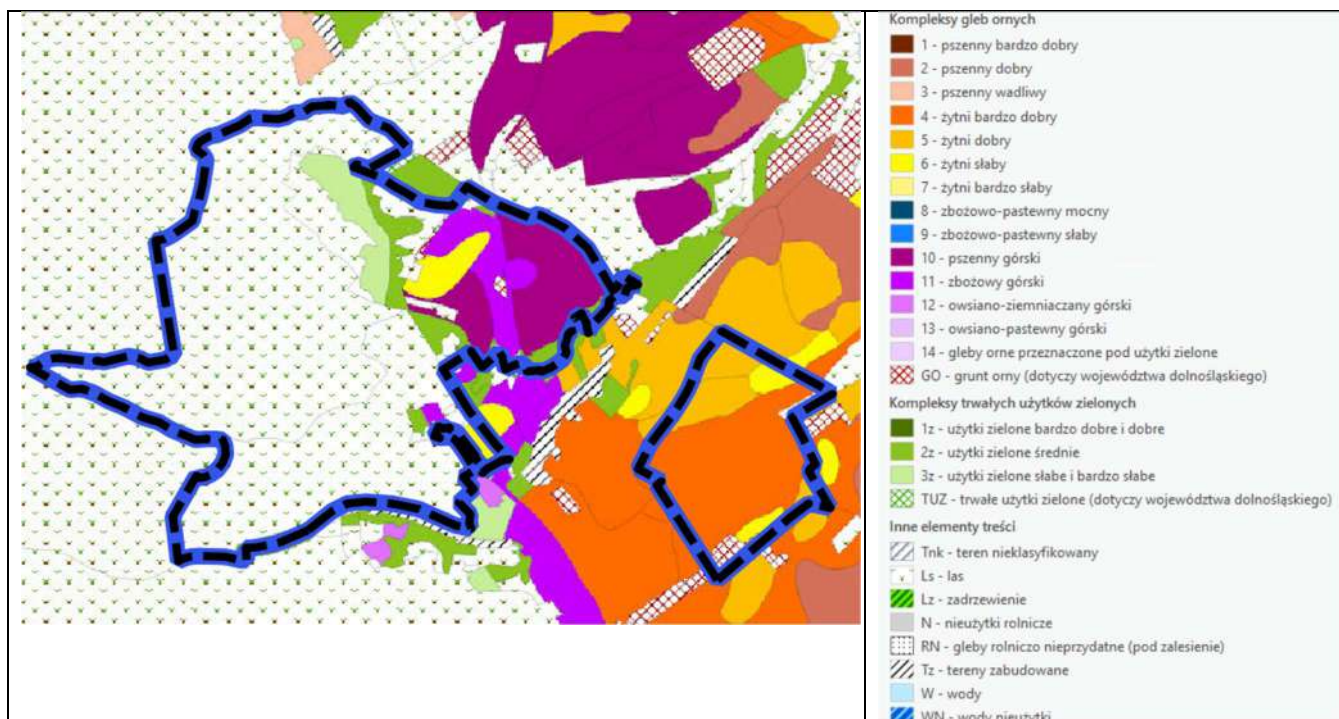

Strona 34 z 63

RYSUNEK PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA OBSZARU OBEJMUJĄCEGO GRUNTY ROLNE I LEŚNE W GRANICACH CZĘŚCI OBRĘBU JEMNA W GMINIE STOSZOWICE (GLEBY I UŻYTKI)

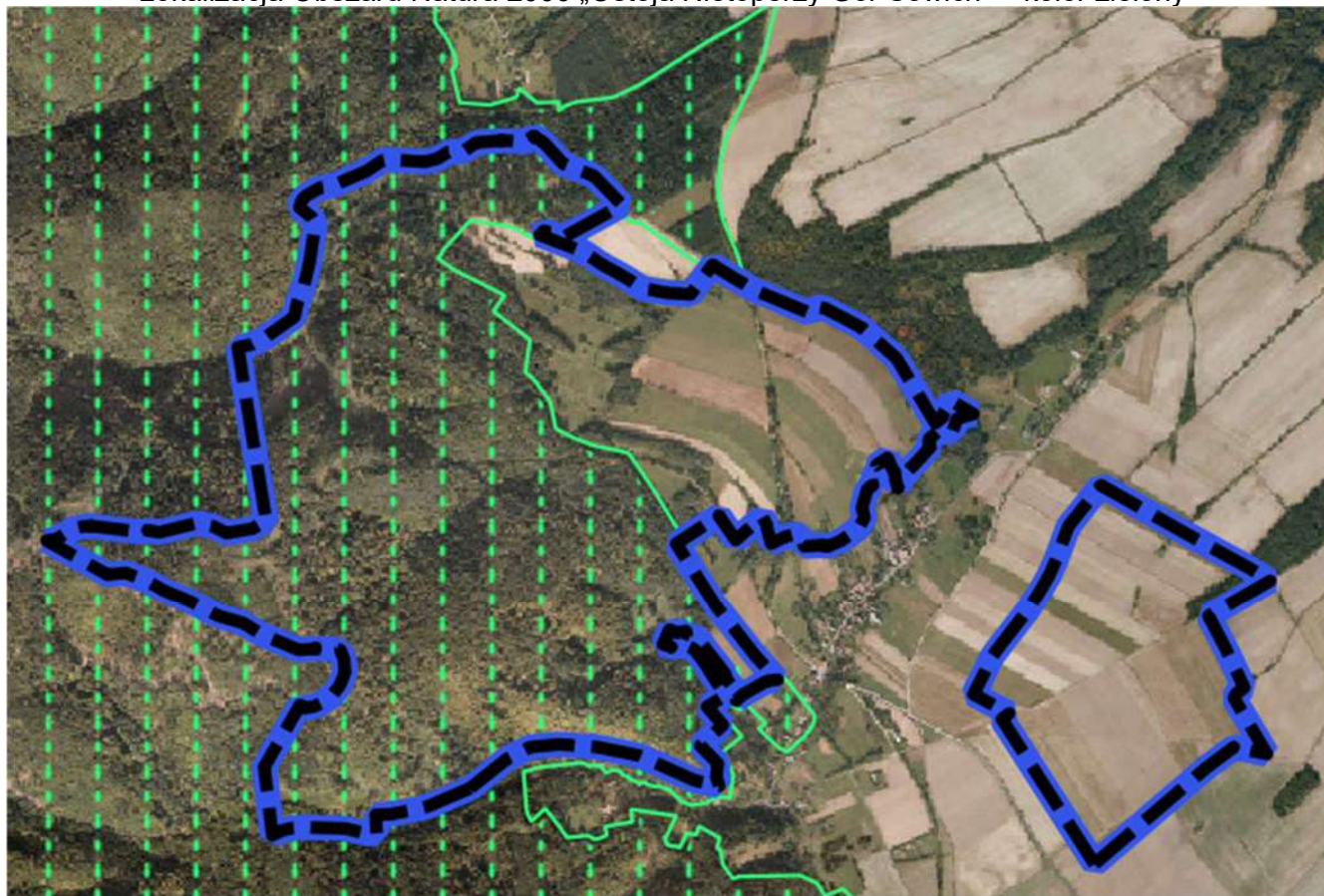

Teren nie wymaga ponadto przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, przeznacza bowiem niemal 100% obszaru nim objętego na cele rolne i leśne tj. tereny rolnictwa z zakazem zabudowy oraz tereny lasu, które nie wymagają uzyskania ww. zgody. Powyższe przeznaczenia nie ustalają innego niż rolniczy lub leśny sposobu użytkowania gruntów rolnych oraz innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych. Tereny przewidziane na cele komunikacyjne przebiegają przez grunty inne niż rolne i leśne.

FORMY OCHRONY PRZYRODY

Teren opracowania znajduje się w północno-zachodniej części gminy w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”, Parku Krajobrazowego Gór Sowich, Obszaru Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich” oraz w granicach korytarza ekologicznego „Góry Żłote-Góry Sowie” (GKZ-ZB). Lokalizację terenu objętego projektem planu miejscowego względem ww. form ochrony przyrody obrazują poniższe rysunki. Na obszarze opracowania nie znajdują się parki narodowe, rezerваты przyrody, pomniki przyrody, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne.

Lokalizacja Obszaru Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich” – kolor zielony

Sieć obszarów Natura 2000 obejmuje:

- obszary specjalnej ochrony ptaków;
- specjalne obszary ochrony siedlisk;
- obszary mające znaczenie dla Wspólnoty.

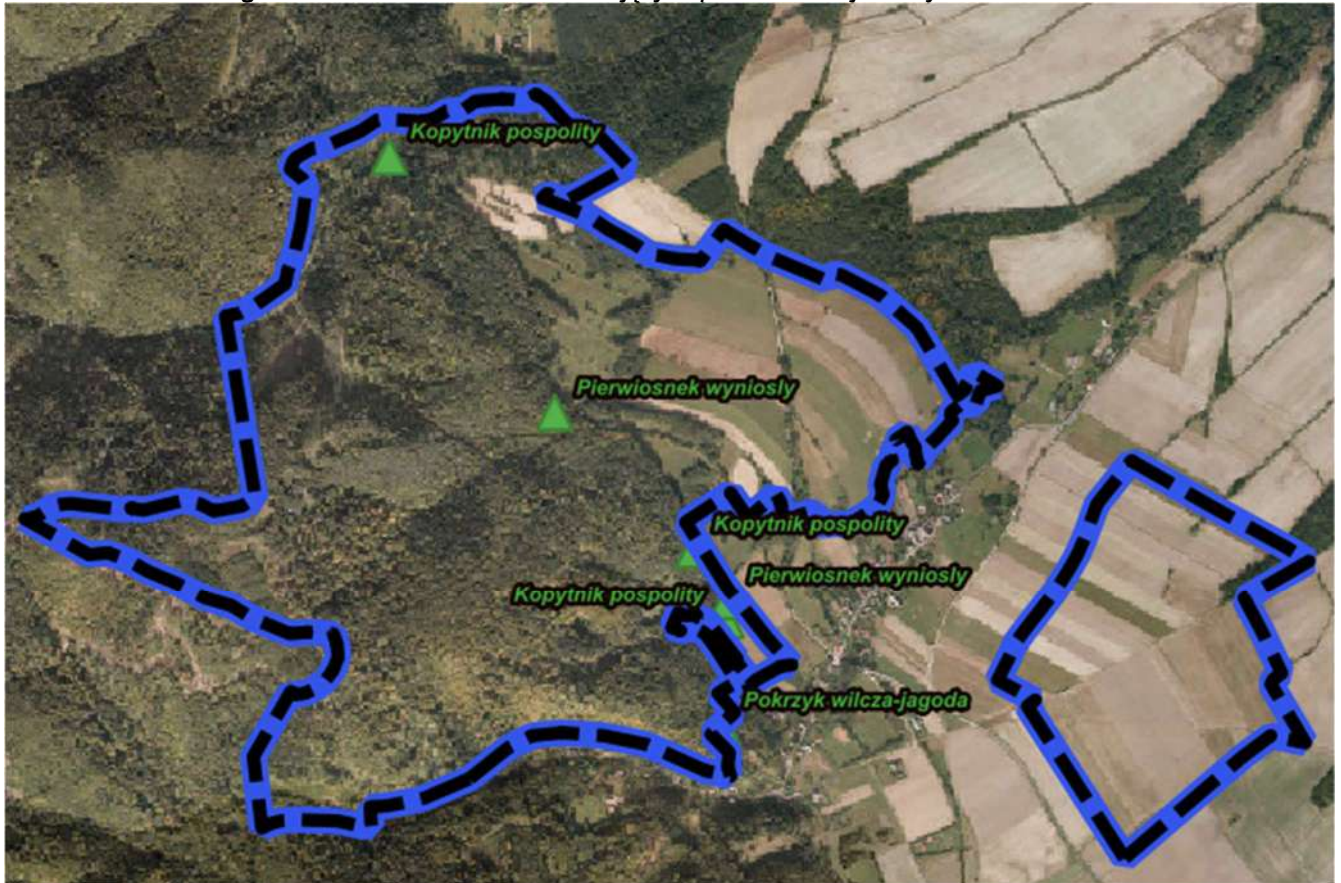
Na obszarze opracowania znajduje się fragment Obszaru Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich”, stanowiącego specjalny obszar ochrony siedlisk, który został wyznaczony w Polsce 13 sierpnia 2022 r. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 czerwca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Ostoja Nietoperzy Gór Sowich (PLH020071) (Dz. U. z 2022 r. poz. 1602). Obszar ten obejmuje powierzchnię 21 126,98 ha³, z czego ok. 195 ha znajduje się w zachodniej części obszaru objętego planem miejscowym – fragment ten stanowi południowo-wschodnią część obszaru, pokrywając się częściowo z Obszarem Chronionego Krajobrazu. Obszar ten pełni rolę Obszaru Specjalnej Ochrony (OSO), w skład, którego wchodzi 16 cennych obiektów – miejsc zimowania nietoperzy w Górach Sowich, będących głównie starymi sztolniami. Na terenie omawianego Obszaru 2000 stwierdzono 3 gatunki nietoperzy z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej: mopek *Barbastella barbastellus*, nocek Bechsteina *Myotis bechsteini* i nocek duży *Myotis myotis*. Ponadto na terenie obszaru występują populacje ważnych gatunków ssaków (*Crocidura suaveolens*, *Eptesicus serotinus*, *Micromys minutus*, *Myotis brandtii*, *Myotis daubentonii*, *Myotis mystacinus*, *Myotis nattereri*, *Neomys fodiens*, *Nyctalus noctula*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus auritus*, *Plecotus austriacus*, *Sorex*

³ Zgodnie z danymi zawartymi na stronie https://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/widok/viewparkkrajobrazowy.jsf?fop=PL_ZIPOP.1393.PK.1, 01.01.2025 r.

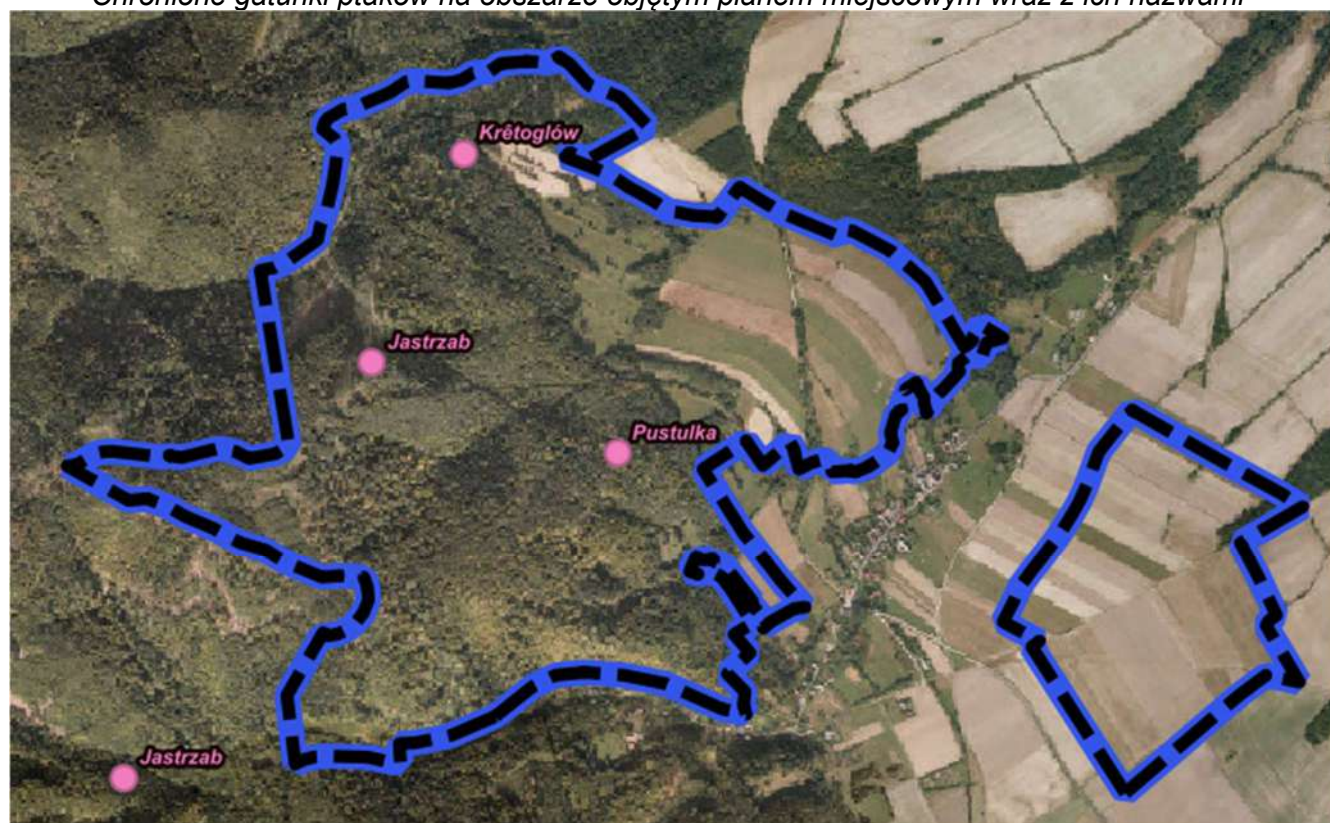
araneus, Vespertilio murinus), płazów i gadów (*Anguis fragilis, Bufo bufo, Lacerta vivipara, Natrix natrix, Rana temporaria, Vipera barani*) ryb (*Nemachilus barbatulus*), bezkręgowców (*Apatura ilia, Apatura iris, Erebia lingea, Nymphalis polychloros*) oraz roślin (*Allium ursinum, Aruncus dioicus, Asarum europaeum, Asplenium septentrionale, Carlina acaulis, Cephalanthera damasonium, Convallaria majalis, Dactylorhiza majalis, Festuca pallens, Galanthus nivalis, Galium odoratum, Hedera helix, Hepatica nobilis, Jovibarba sobolifera, Leucojum vernum, Lilium martagon, Polypodium vulgare, Primula elatior, Trollius europaeus, Vinca minor*).

W granicach obszaru objętego projektem planu miejscowego stwierdzono występowanie chronionych gatunków roślin i zwierząt, co obrazują poniższe rysunki.

Chronione gatunki roślin na obszarze objętym planem miejscowym wraz z ich nazwami

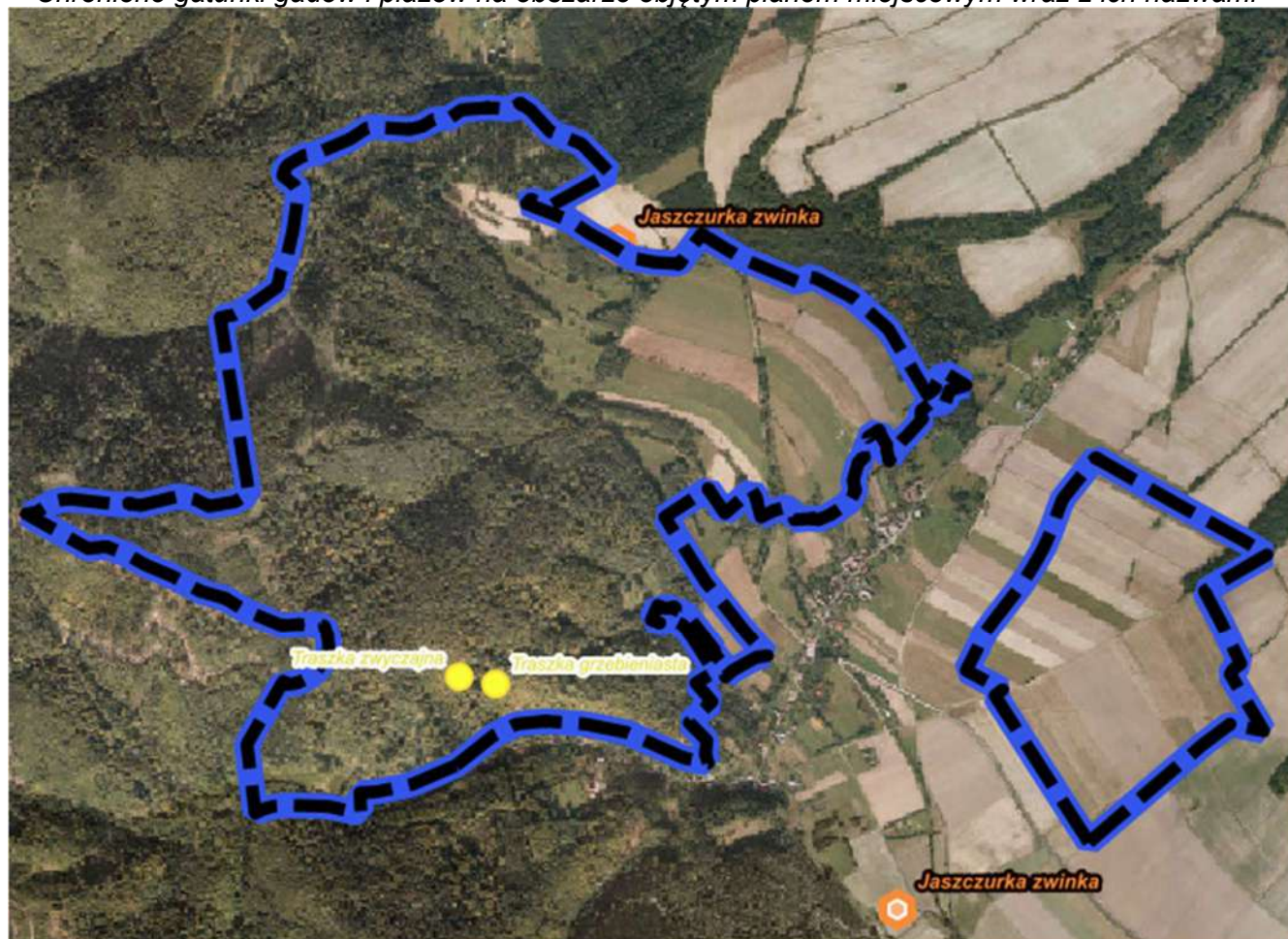
Chronione gatunki ptaków na obszarze objętym planem miejscowym wraz z ich nazwami

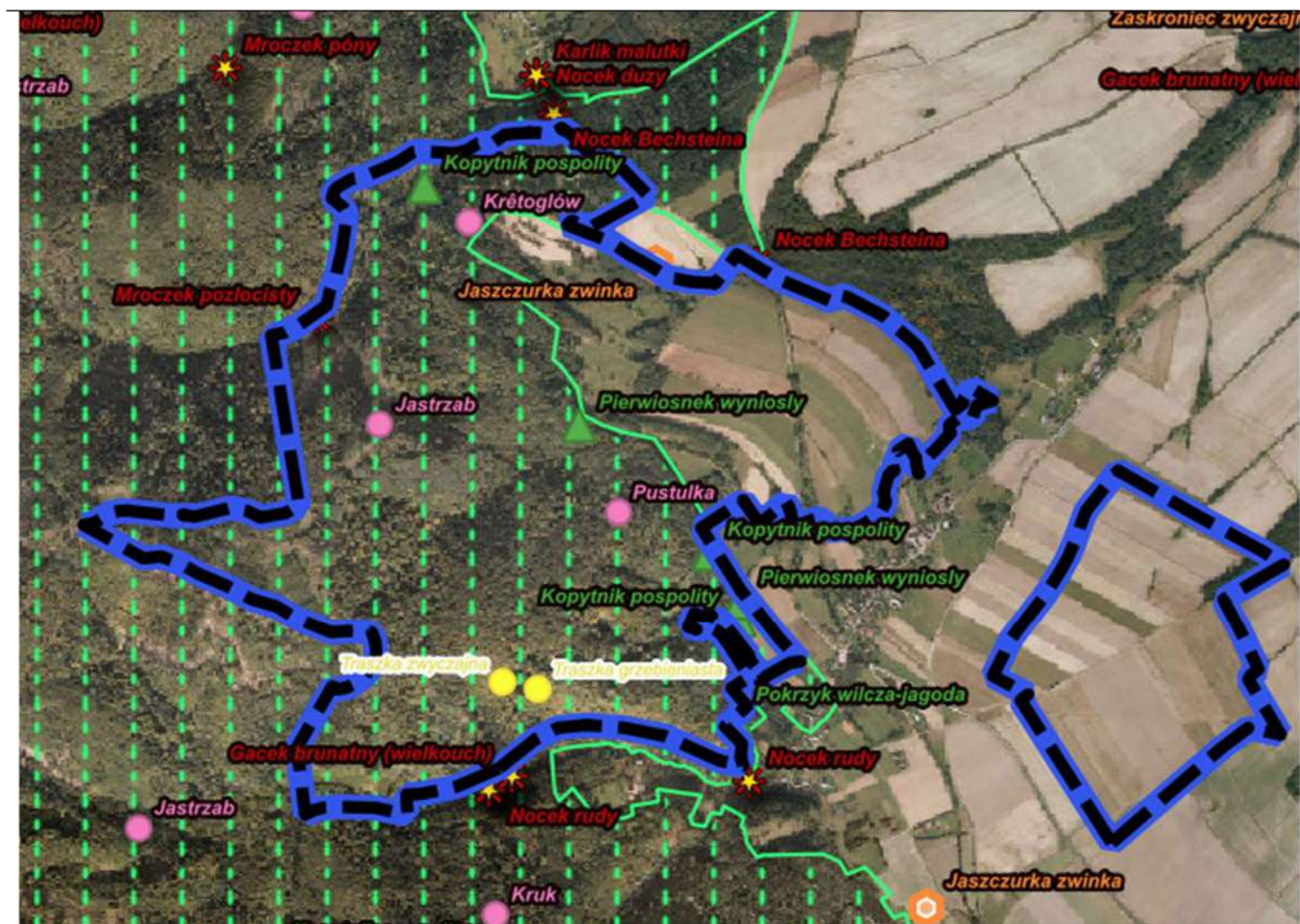
Chronione gatunki nietoperzy na obszarze objętym planem miejscowym wraz z ich nazwami

Chronione gatunki gadów i płazów na obszarze objętym planem miejscowym wraz z ich nazwami

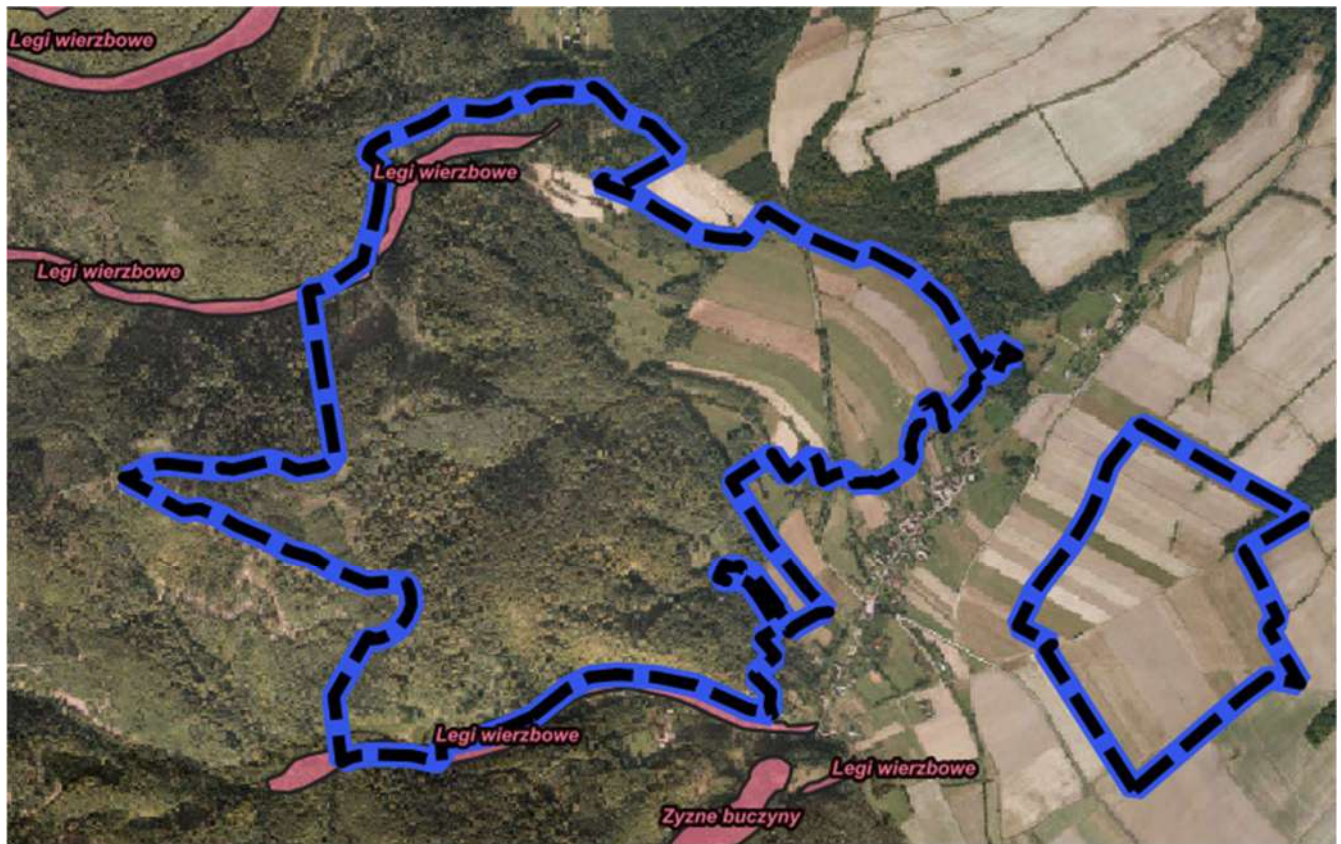

*Chronione gatunki roślin i zwierząt na obszarze objętym planem miejscowym wraz z ich nazwami
w kontekście lokalizacji na Obszarze Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich”*

Na obszarze objętym planem miejscowym występuje 1 siedlisko przyrodnicze z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej tj. łągi wierzbowe (*91E0), co obrazuje poniższy rysunek.

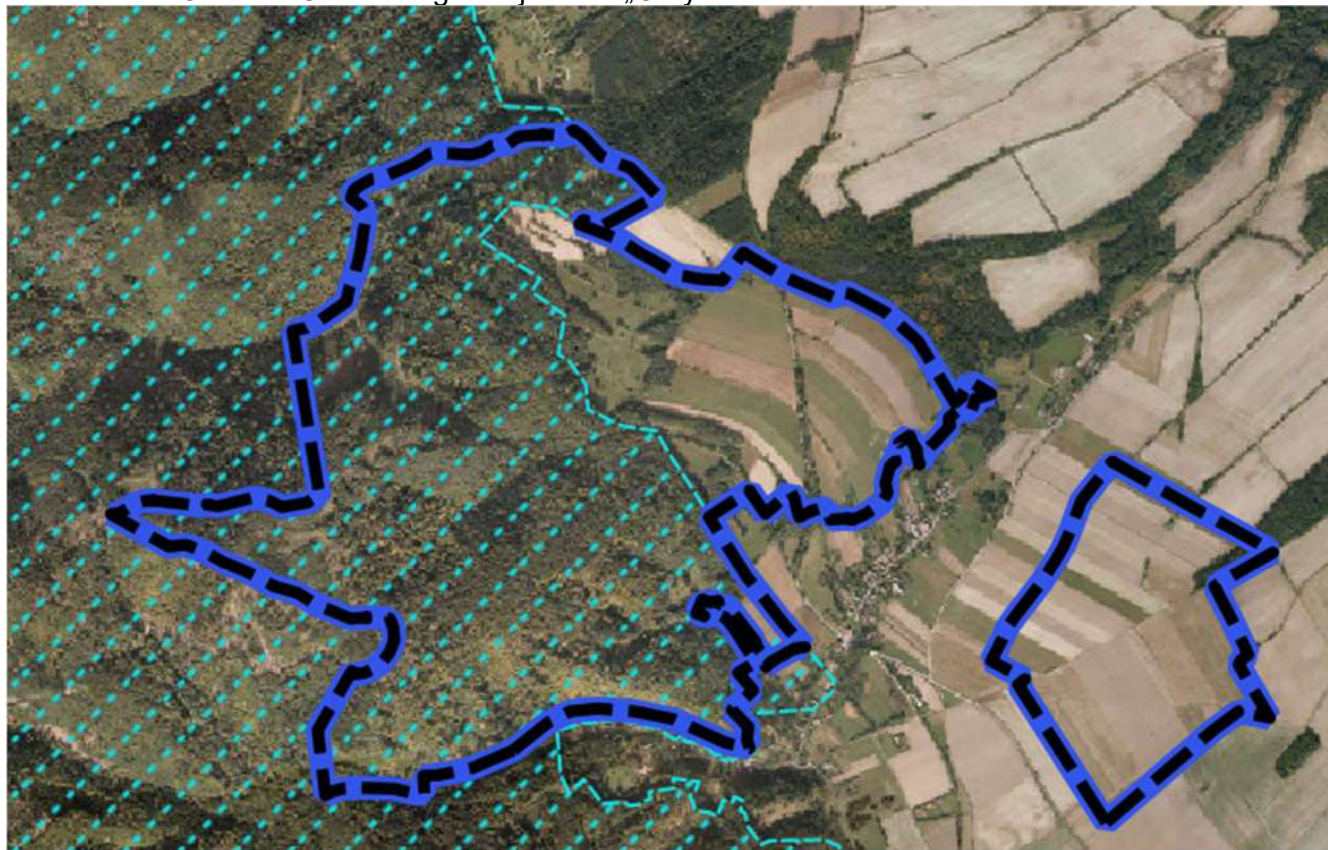
Siedliska przyrodnicze występujące na obszarze objętym planem miejscowym – kolor różowy

Siedlisko *91E0 – łągi wierzbowe obejmuje nadrzeczne, niżowe łągi wierzbowe i topolowe oraz górskie przypotokowe olszyny i łągi jesionowe, a także źródłiskowe niżowe i górskie łągi olszowe i jesionowo-olszowe. Siedlisko jest bardzo silnie zróżnicowane, zaś zbiorowiska wchodzące w skład tego siedliska mają wysokie bogactwo gatunkowe wynoszące średnio 36 gatunków w zdjęciu fitosocjologicznym. Drzewostan buduje najczęściej olsza czarna *Alnus glutinosa* i jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, a także topola czarna *Populus nigra*, wierzba krucha *Salix fragilis*, wierzba biała *Salix alba* i olsza szara *Alnus incana*. Warstwa krzewów jest umiarkowanie obfita⁴.

⁴ <https://e-silva.uni.wroc.pl/91E0.html>, 01.03.2025 r.

Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie” – kolor niebieski

Zgodnie z art. 23 ustawy z 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.”. Na obszarze opracowania znajduje się fragment Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”, który został wyznaczony 01 stycznia 1981 r. uchwałą Nr 35/81 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Wałbrzychu z dnia 28 października 1981 r. w sprawie utworzenia na terenie województwa Wałbrzyskiego parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Wałbrz. z 1981 r. nr 5 poz. 46). Obszar ten obejmuje powierzchnię 17 336 ha⁵, z czego ok. 193 ha znajduje się w zachodniej części obszaru objętego planem miejscowym – fragment ten stanowi północno-wschodnią część obszaru. Na terenie gminy Stoszowice granica obszaru pokrywa się z linią sudeckiego uskoku brzeźnego oraz drogą nr 384. Droga wojewódzka nr 384 stanowi jednocześnie granicę pomiędzy Parkiem Krajobrazowym Gór Sowich a Obszarem Chronionego Krajobrazu Gór Sowich i Bardzkich. Obszar Chronionego Krajobrazu Gór Sowich i Bardzkich obejmuje główne grzbiety Gór Sowich i Bardzkich wraz z leżącymi na ich terenie rezerwatami przyrody i utworami geologicznymi. Obszar Chronionego Krajobrazu Gór Sowich i Bardzkich stanowi naturalną otulinę Parku Krajobrazowego Gór Sowich.

Celem ochrony Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”, jest ochrona ekosystemów leśnych przed zmianami i utratą wartości przyrodniczych. W związku z powyższym podczas realizacji i eksploatacji przedsięwzięć dopuszczonych planem miejscowym obowiązują następujące zakazy⁶:

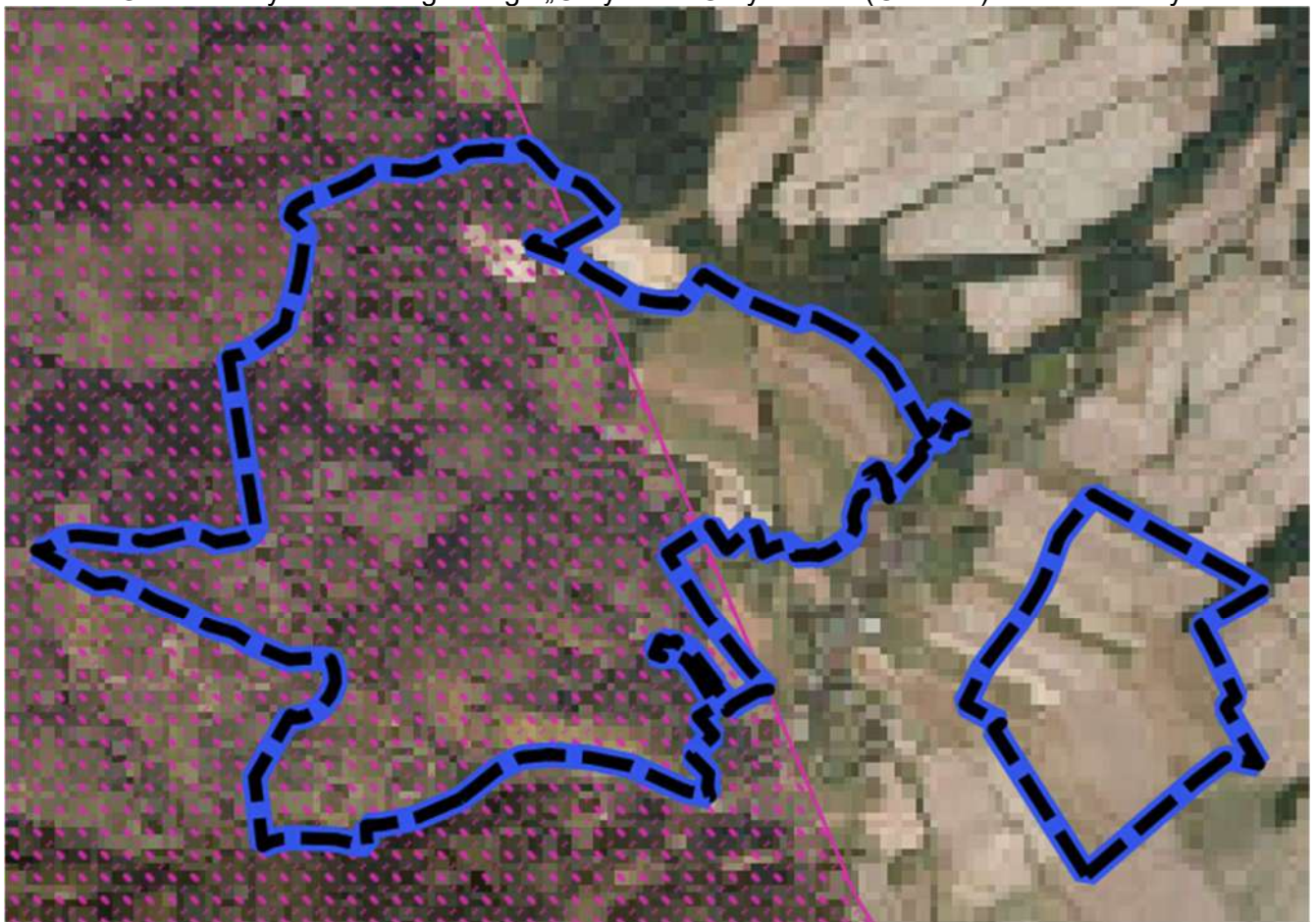
- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

⁵ Zgodnie z danymi zawartymi na stronie https://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/widok/viewparkkrajobrazowy.jsf?fop=PL_ZIPOP.1393.PK.1, 01.01.2025 r.

⁶ Wymienione zakazy wynikają z rozporządzenia Nr 25 Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Góry Bardzkie i Sowie (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2008 r. Nr 317 poz. 3924).

- likwidacji i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodniowych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych⁷;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystywanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka;
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Granice korytarza ekologicznego „Góry Żłote-Góry Sowie” (GKZ-ZB) – kolor różowy

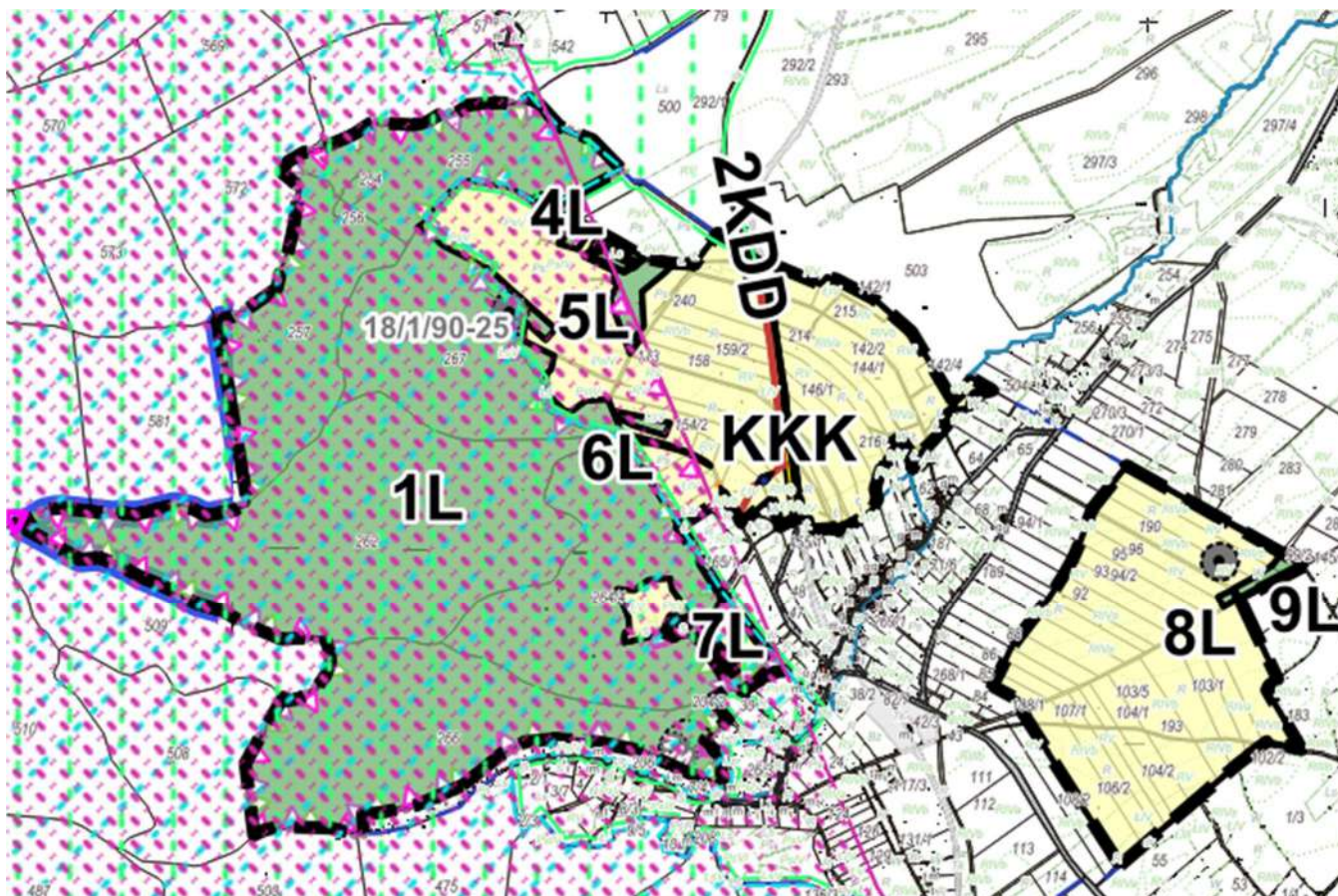

Korytarz ekologiczny „Góry Żłote-Góry Sowie” (GKZ-ZB) nie stanowi żadnej z form ochrony przyrody, wskazanych w ustawie z 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody, niemniej jednak zapewniają on prawidłowe funkcjonowanie zespołów roślinnych i zwierzęcych, ponadto jest on istotny dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych w skali krajowej i kontynentalnej.

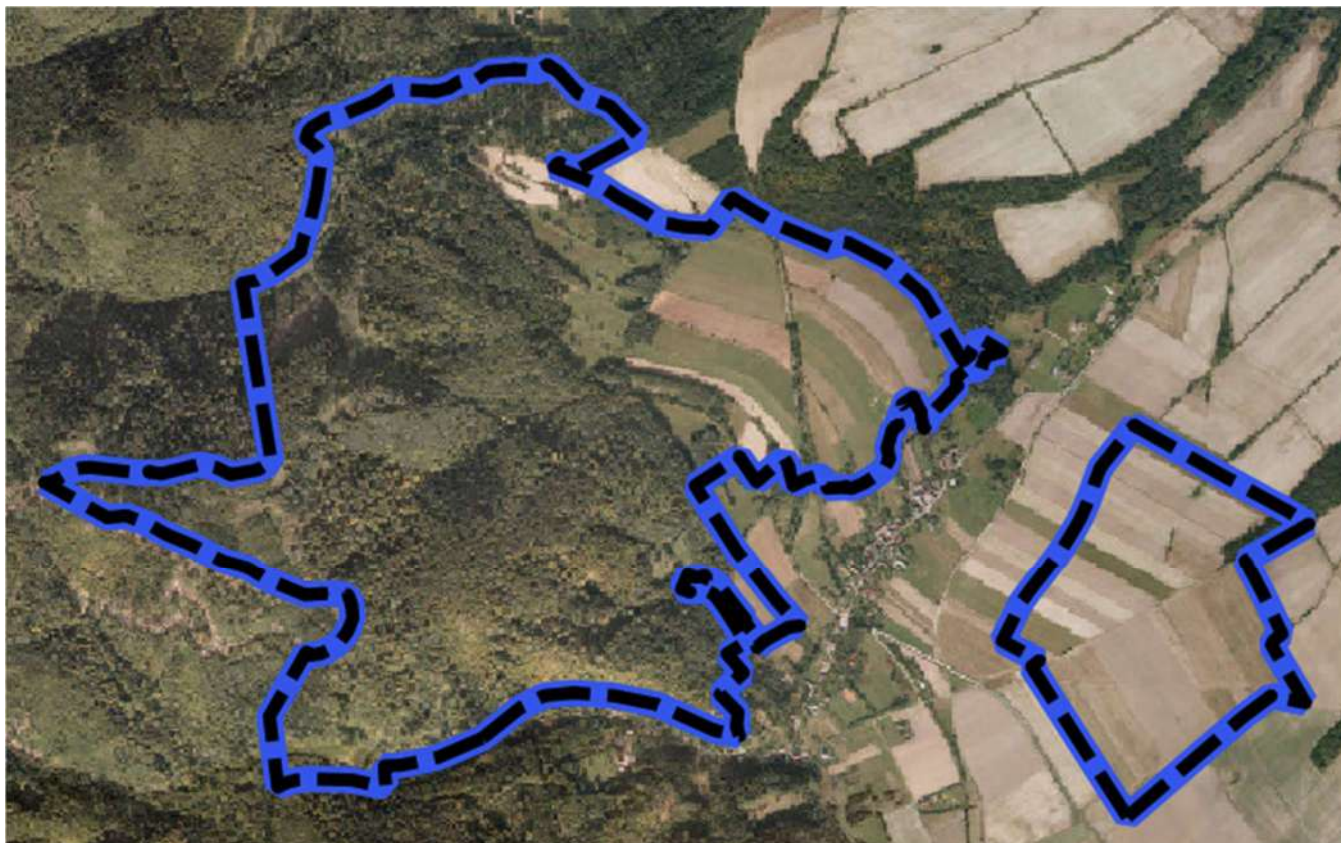
⁷ Rowy należą do urządzeń wodnych definiowanych zgodnie z art. 16 pkt 65 Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

3.2. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

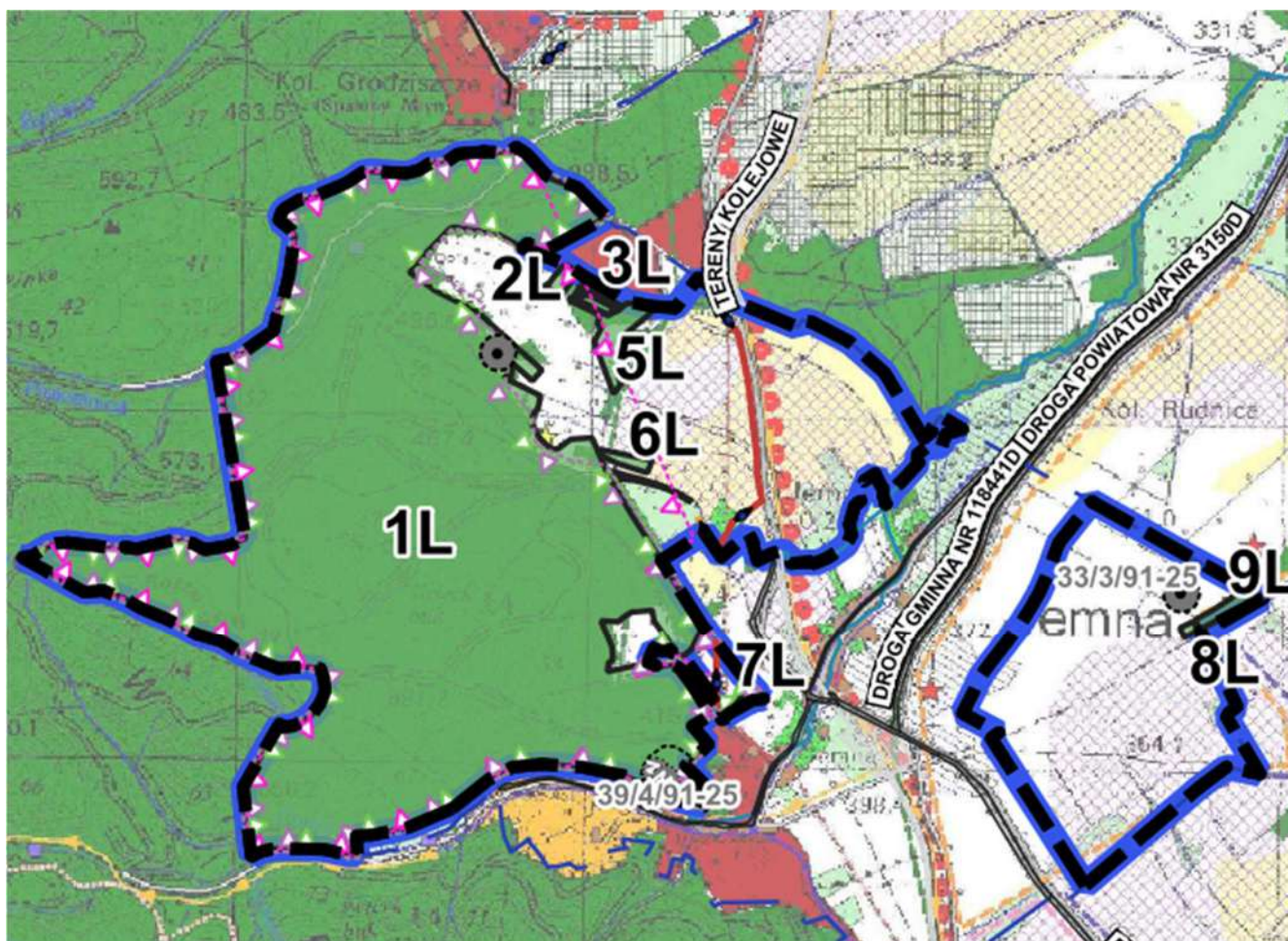
Na obszarze objętym planem nie dopuszcza się lokalizacji przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, wyjątek stanowi zagospodarowanie związane z uzbrojeniem terenu. Należy jednak pamiętać, iż elementy uzbrojenia terenu lokalizowane na gruntach leśnych, które niemal w 99% pokrywają się z obszarami objętymi ochroną przyrody, nie mogą wymagać uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze, co istotnie ogranicza rodzaj możliwych do realizacji przedsięwzięć na tych obszarach. Co więcej obszary objęte ochroną przyrody podlegają ograniczeniom w sposobie użytkowania wynikającym z przepisów odrębnych. Poniższy rysunek pokazuje korelację pomiędzy projektowanym przeznaczeniem terenów, a istniejącymi formami ochrony przyrody.

Obszar objęty projektem planu miejscowego o powierzchni ok. 328 ha, obejmuje grunty pod rowami, tereny kolejowe, drogi, wody powierzchniowe płynące i stojące oraz grunty rolne i leśne, które dominują na obszarze. Faktycznie jest to teren pozostający głównie w użytkowaniu rolniczym i leśnym. Aktualne zagospodarowanie przedmiotowego terenu obrazuje poniższy rysunek.

W planie miejscowym zgodnie z kierunkami polityki przestrzennej zawartymi w „Studium (...)” nie przewidziano terenów pod nowe zalesienia.

Stan siedliska należy określić jako przekształcony rolniczo. Stopień uszkodzeń drzewostanu występującego przy drogach publicznych można oszacować na 10%, głównym powodem uszkodzeń są owady i ruch komunikacyjny. Zagęszczenie drzewostanu na obszarach rolnych określono na przerywane luźne. Na terenie objętym projektem planu miejscowego występują gatunki roślin i zwierząt podlegających ścisłej ochronie gatunkowej w Polsce. Plan miejscowy wykluczając intensywną zabudowę służy ochronie ww. gatunków roślin i zwierząt. Powyższe pokazuje, że projektowane przeznaczenie sprzyja ochronie przyrody i krajobrazu, ponadto nie będzie wiązać się ze znacząco negatywnym wpływem na środowisko przyrodnicze, gdyż, sankcjonuje aktualne wykorzystanie gruntów i nie wprowadza przeznaczeń innych niż wynikające z tego oddziaływania.

Obszar, w granicach którego opracowywany jest plan miejscowy, cechuje się różnorodnością biologiczną wynikającą z warunków naturalnych. Ochrona tej różnorodności jest ważnym elementem wszelkich działań przestrzennych zgodnych z zasadami rozwoju zrównoważonego. Plan miejscowy **zapewnia dbałość o walory krajobrazowe** poprzez wprowadzenie ustaleń określających zasady kształtowania obiektów, mając na uwadze kontekst otoczenia. Dbałość o walory krajobrazowe wyraża się też w nakazie zapewnienia niezbędnej powierzchni biologicznie czynnej. **Przedmiot** sporządzanego planu miejscowego **nie narusza ustaleń zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stoszowice” ujednoliconego uchwałą nr II/15/2014 Rady Gminy Stoszowice z dnia 30 grudnia 2014 r.** Ponadto projekt planu, został zaakceptowany przez Wójta Gminy Stoszowice oraz zaopiniowany pozytywnie przez Gminną Komisję Urbanistyczno-Architektoniczną.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na istniejące na terenie gminy stanowiska gatunków zwierząt. Mimo to ewentualne wykopy prowadzone w ramach przedsięwzięć związanych z realizacją uzbrojenia terenu, podczas nieobecności ekip budowlanych powinny być zagrodzone płotkami o wysokości min. 50 cm dla uniknięcia wpadania do nich zwierząt, szczególnie płazów i gadów. Każdy wykop przed zasypaniem należy dodatkowo skontrolować i uwolnić ewentualne uwięzione zwierzęta. Ponadto w sytuacji kolizji realizacji planowanego przedsięwzięcia z stanowiskami gatunków zwierząt, zwierzęta te należy przenieść w bezpieczne miejsce.

Na omawianym terenie stopień degradacji środowiska naturalnego jest średni. Wielkopowierzchniowe gospodarstwa rolne, w obrębie których intensywnie użytkuje się grunty, przyczyniają się do poważnego przekształcenia gleb, prowadzącego do ich dewastacji. Również występowanie wielu gatunków roślin i zwierząt jest w ich obrębie bardzo ograniczone. W obrębie terenów zainwestowanych oraz w ich najbliższym sąsiedztwie, stopień przekształcenia gleb i całego ekosystemu praktycznie uniemożliwia występowanie roślin i zwierząt poza gatunkami synantropijnymi.

Kierując się charakterem planowanego przeznaczenia, należy uznać, że jego realizacja nie będzie miała wpływu na najbliższej usytuowane przedsięwzięcia, planowane obszary NATURA 2000 oraz nie będzie miała negatywnego wpływu na pozostałe obszary i formy ochrony przyrody wymienione w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących i ich siedliska. Realizacja inwestycji infrastrukturalnych nie wpłynie na pogorszenie integralności obszarów chronionych lub ich powiązania z innymi obszarami. Planowane przeznaczenia nie spowodują ponadto utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłyną na funkcje ekosystemu. Uciążliwości powodowane przez prace budowlane będą miały charakter chwilowy o ograniczonym zasięgu. Należy przyjąć, że na terenie opracowania negatywne zjawiska i przejawy degradacji środowiska zachodzić będą w znikomym stopniu, związanymi głównie z lokalnymi i krótkotrwałymi uciążliwościami.

3.3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Na terenie objętym planem występują obszary chronione. Najczęściej stwierdzanym zagrożeniem jest zrywanie i rozdeptywanie okazów roślin chronionych. Zagrożenia te, choć najczęściej notowane, w skali całej gminy nie oddziałują na szatę roślinną w sposób znaczący. Do istotnych zagrożeń można natomiast zaliczyć: zaniechanie ekstensywnego użytkowania łąk lub zmiana sposobu ich zagospodarowania, a także zwiększanie powierzchni pól uprawnych. Są to zagrożenia o zasięgu często ponadregionalnym, powodujące poważne zmiany siedliskowe. Prześwietlanie drzewostanów i niedostosowanie ich składu gatunkowego do właściwych dla danego miejsca warunków siedliskowych, zamiana na monokultury świerkowe (częsta w ubiegłych dziesięcioleciach), jak i niszczenie mechaniczne przez ciężki sprzęt podczas prowadzenia rozmaitych prac, powodują ustępowanie gatunków wrażliwych i zanikanie cennych siedlisk. W wyniku scalania gruntów, zwiększania powierzchni przeznaczanej pod uprawy (często wielko powierzchniowe gospodarstwa rolne) oraz zaprzestania tradycyjnych form gospodarowania, zmieniają się warunki siedliskowe i wilgotnościowe, a w efekcie zanikają cenne kompleksy ekstensywnie użytkowanych łąk.

Na obszarze opracowania nie prowadzono monitoringu gleb. Zanieczyszczenia gleb na terenie objętym opracowaniem (na podstawie map dostępnych na stronie: <https://geoportal.dolnyślask.pl/imap/?gpmmap=gp7#gpmmap=gp10>), należy określić następująco:

- nie występują zanieczyszczenia gleb kadmem, zawartość kadmu w powierzchniowej warstwie gleby wynosi poniżej 0,46 mg/kg;
- na części terenu objętego miejscowym występuje I stopień zanieczyszczenia gleby miedzią;
- nie występują zanieczyszczenia gleb ołowiem czy siarką.

Badany obszar stanowi zbocze o znacznych różnicach wysokości, przy występowaniu tego rodzaju gruntów pod wpływem obciążenia bądź podcięcia terenu schodkowaniem, mogą występować lokalne sploty gruntu bądź osunięcia się mas gruntowych. Badany teren ponadto nie jest zagrożony powodzią od strony rzecznej, stąd stopień zagrożenia głównego użytkowego poziomu wodonośnego można określić jako niski. Za inne zagrożenia dla wód podziemnych, które mogą się pojawić na terenie opracowania, uznać można emisję pyłów i gazów oraz ruch pojazdów. Na omawianym obszarze nie można także wykluczyć podtopień podczas wiosennych roztopów oraz nawałnych deszczy latem. W okresach wilgotniejszych może wystąpić podniesienie poziomu wód gruntowych.

Zagrożeniem dla roślin w omawianym obszarze jest zainwestowanie ograniczające możliwość ich rozprzestrzeniania się, a także powodujące likwidację, w przypadku powstania nowego obiektu budowlanego. Niemniej jednak, na omawianym obszarze wyklucza się zabudowę, przewidując znaczną powierzchnię terenów zieleni, które będą sprzyjały rozprzestrzenianiu się obszarów zadrzewień i zakrzywień, niewielkich otwartych przestrzeni i nieużytków z postępującą sukcesją wtórną, co jest

dogodnym miejscem dla bytowania zwierząt. Zagrożeniem dla ich życia jest natomiast zabudowa wraz z rozwijającym się układem komunikacyjnym uniemożliwiającym ich swobodne przemieszczanie się, co jest znacznie ograniczone projektowanym dokumentem.

Istotnym źródłem zanieczyszczenia powietrza na terenie opracowania jest niska emisja związana ze stosowaniem słabej jakości paliw, w tym przy ogrzewaniu indywidualnych budynków mieszkalnych oraz intensywnym ruchem pojazdów odbywającym się po drodze powiatowej zlokalizowanej bezpośrednio przy terenie objętym planem miejscowym.

Źródłem hałasu na przedmiotowym terenie jest głównie ruch kołowy na drogach. Niemniej jednak ryzyko przekroczenia dopuszczalnych norm akustycznych jest niewielkie i dotyczy terenów zlokalizowanych najbliżej pasa drogowego.

Na analizowanym terenie nie występują oraz nie planuje się lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii. Nie można jednak wykluczyć zdarzeń losowych, wybuchu pożaru na terenie któregoś z budynków i przeniesienie ognia na sąsiednie obszary, na co szczególnie narażone są tereny zadrzewione.

W związku z powyższym, na terenie opracowania występują lokalne, negatywne zjawiska i przejawy degradacji środowiska, które zachodzą w niewielkim stopniu i związane są głównie z dużym nasileniem ruchu. Analizując projektowane przeznaczenie terenów, można prognozować wystąpienie niekorzystnych oddziaływań wynikających z:

- wprowadzenia gazów lub pyłów do powietrza;
- zanieczyszczeń gleb;
- wykorzystywania zasobów środowiska;
- emitowania hałasu.

Za szczególnie istotne należy uznać oddziaływanie na środowisko prowadzące do:

- zmiany w środowisku roślinnym wyrażające się w zanikaniu roślinności naturalnej na rzecz gatunków synantropijnych na nowych terenach zajmowanych pod zabudowę;
- zagrożenie wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku realizacji cmentarza.

Na podstawie analizy stanu środowiska przyrodniczego można wywnioskować, że realizacja ustaleń planu miejscowego przy zachowaniu wytycznych i przeprowadzeniu procedur administracyjnych dotyczących ochrony środowiska nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska naturalnego, a raczej będzie sprzyjała jego ochronie.

3.4. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMNETU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKOWE ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMNETU

Na potrzeby prognozy oddziaływania na środowisko przeprowadzono analizę zgodności założeń projektu planu z celami innych dokumentów strategicznych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym, regionalnym. Przedstawiono jedynie te cele strategiczne, które związane są z szeroko rozumianym systemem ochrony środowiska. Podstawowe cele ochrony środowiska zawarte w projekcie planu wynikają między innymi z następujących dokumentów planistycznych oraz dokumentów o charakterze strategicznym i programowym przedstawionych poniżej.

Dokumenty międzynarodowe i wspólnotowe:

Agenda Zrównoważonego Rozwoju 2030

Agenda jest planem działań na rzecz ludzi, naszej planety i dobrobytu. Celem agendy jest również wzmocnienie powszechnego pokoju w warunkach większej wolności. W Agencji sformułowano 17 Celów Zrównoważonego Rozwoju.

Strategia na rzecz bioróżnorodności 2030

Główne cele nowej Strategii to:

- ustanowienie obszarów chronionych na co najmniej 30% powierzchni lądowej i 30% powierzchni morskiej Europy
- odtworzenie zdegradowanych ekosystemów na lądzie i na morzu poprzez
- wzrost produkcji w systemie rolnictwa ekologicznego i zwiększenie liczby elementów krajobrazu rolniczego przyjaznych przyrodzie

- zatrzymanie i odwrócenie trendu spadkowego populacji zapylaczy
- zmniejszenie użycia i ryzyka związanego ze stosowaniem pestycydów o 50% do 2030 r.
- odtworzenie co najmniej 25 000 km europejskich rzek poprzez przywrócenie do stanu swobodnego przepływu
- zaszczepienie 3 miliardów drzew

Zrównoważona Europa dla Lepszego Świata: Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej Cel nadrzędny (globalny): Rozwój zrównoważony.

Osiągnięcie celu poprzez realizację celów szczegółowych i działań głównie w aspektach tj.:

- 1) Ograniczenie zmian klimatycznych oraz wzrostu zużycia energii
- 2) Bardziej odpowiedzialne zarządzanie zasobami naturalnymi
- 3) Poprawa systemu transportowego oraz systemu zarządzania gruntami

Biała Księga: Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania

Cel główny: osiągnięcie w UE takiej zdolności adaptacji, by mogła ona stawić czoła skutkom zmian klimatu.

Działania:

- 1) Tworzenie trwałych podstaw wiedzy na temat oddziaływania i skutków zmian klimatu w UE,
- 2) Włączenie adaptacji do kluczowych dziedzin politycznych UE,
- 3) Stosowanie kombinacji instrumentów politycznych (instrumenty rynkowe, wytyczne, partnerstwa publiczno-prywatne) celem zapewnienia skutecznej realizacji procesu adaptacji,
- 4) Nasilenie międzynarodowej współpracy w zakresie adaptacji.

VIII Program działań na rzecz środowiska (8EAP) – priorytety polityki ochrony środowiska w UE na lata 2019-2024

Cele główne:

Cel 1: ochrona obywateli i swobód

Cel 2: rozwijanie silnej i prężnej bazy gospodarczej

Cel 3: budowanie neutralnej klimatycznie, ekologicznej, sprawiedliwej i socjalnej Europy

Cel 4: promowanie europejskich interesów i wartości na scenie światowej

Dokumenty krajowe

Polityka Ekologiczna Państwa 2030

Cel szczegółowy: Środowisko i zdrowie. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego
Kierunek interwencji - zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,

Kierunek interwencji - likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania,

Kierunek interwencji - ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb,

Kierunek interwencji - przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej,

Cel szczegółowy: Środowisko i gospodarka. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska

Kierunek interwencji - zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu,

Kierunek interwencji - wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej,

Kierunek interwencji - gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym,

Kierunek interwencji - zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa,

Kierunek interwencji - wspieranie wdrażania eko-innowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT (polegają określaniu granicznych wielkości emisji dla większych zakładów przemysłowych),

Cel szczegółowy: Środowisko i klimat. Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,

Kierunek interwencji - przeciwdziałanie zmianom klimatu,

Kierunek interwencji - adaptacja do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,

Cel horyzontalny: Środowisko i edukacja. Rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa

Kierunek interwencji - edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji,

Cel horyzontalny: Środowisko i administracja. Poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska

Kierunek interwencji - usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Fala Nowoczesności

Cel 7: „Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrona i poprawa stanu środowiska”:

- Kierunek interwencji – Modernizacja infrastruktury i bezpieczeństwo energetyczne,
- Kierunek interwencji – Modernizacja sieci elektroenergetycznych i ciepłowniczych,
- Kierunek interwencji – Realizacja programu inteligentnych sieci w elektroenergetyce,
- Kierunek interwencji – Wzmocnienie roli odbiorców finalnych w zarządzaniu zużyciem energii,
- Kierunek interwencji – Stworzenie zachęt przyspieszających rozwój zielonej gospodarki,
- Kierunek interwencji – Zwiększenie poziomu ochrony środowiska.

Cel 8: „Wzmocnienie mechanizmów terytorialnego równoważenia rozwoju dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych”:

- Kierunek interwencji – Rewitalizacja obszarów problemowych w gminach,
- Kierunek interwencji – Stworzenie warunków sprzyjających tworzeniu pozarolniczych miejsc pracy na wsi i zwiększaniu mobilności zawodowej na linii obszary wiejskie – gminy,
- Kierunek interwencji – Zrównoważony wzrost produktywności i konkurencyjności sektora rolno-spożywczego zapewniający bezpieczeństwo żywnościowe oraz stymulujący wzrost pozarolniczego zatrudnienia i przedsiębiorczości na obszarach wiejskich,
- Kierunek interwencji – Wprowadzenie rozwiązań prawno-organizacyjnych stymulujących rozwój miast.

Cel 9: „Zwiększenie dostępności terytorialnej Polski”:

- Udrożnienie obszarów miejskich i metropolitarnych poprzez utworzenie zrównoważonego, spójnego i przyjaznego użytkownikom systemu transportowego.

Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko”

Cel 1. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska

- Kierunek interwencji 1.1. – Racjonalne i efektywne gospodarowanie zasobami kopalin,
- Kierunek interwencji 1.2. – Gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody,
- Kierunek interwencji 1.3. – Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej, w tym wielofunkcyjna gospodarka leśna,
- Kierunek interwencji 1.4. – Uporządkowanie zarządzania przestrzenią,

Cel 2. Zapewnienie gospodarce krajowej bezpiecznego i konkurencyjnego zaopatrzenia w energię

- Kierunek interwencji 2.1. – Lepsze wykorzystanie krajowych zasobów energii,
- Kierunek interwencji 2.2. – Poprawa efektywności energetycznej,
- Kierunek interwencji 2.6. – Wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii,
- Kierunek interwencji 2.7. – Rozwój energetyczny obszarów podmiejskich i wiejskich,
- Kierunek interwencji 2.8. – Rozwój systemu zaopatrywania nowej generacji pojazdów wykorzystujących paliwa alternatywne,

Cel 3. Poprawa stanu środowiska

- Kierunek interwencji 3.1. – Zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki,
- Kierunek interwencji 3.2. – Racjonalne gospodarowanie odpadami, w tym wykorzystanie ich na cele energetyczne,
- Kierunek interwencji 3.3. – Ochrona powietrza, w tym ograniczenie oddziaływania energetyki,
- Kierunek interwencji 3.4. – Wspieranie nowych i promocja polskich technologii energetycznych i środowiskowych,
- Kierunek interwencji 3.5. – Promowanie zachowań ekologicznych oraz tworzenie warunków do powstawania zielonych miejsc pracy,

Strategia Rozwoju Transportu do 2020 (z perspektywą do 2030)

Cel główny: zwiększenie dostępności transportowej, poprawa bezpieczeństwa uczestników ruchu i efektywności sektora transportowego, poprzez tworzenie spójnego, zrównoważonego i przyjaznego użytkownikowi systemu transportowego w wymiarze krajowym, europejskim i globalnym.

Cel strategiczny 1. - Stworzenie zintegrowanego systemu transportowego

- Cel szczegółowy 1. – Stworzenie nowoczesnej i spójnej sieci infrastruktury transportowej,

– Cel szczegółowy 4. – Ograniczanie negatywnego wpływu transportu na środowisko.

Polityka Energetyczna Polski do 2030r.

Brak jasno zdefiniowanego celu głównego.

Podstawowe kierunki:

- poprawa efektywności energetycznej,
- wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii,
- dywersyfikacja struktury wytwarzania energii elektrycznej poprzez wprowadzenie energetyki jądrowej,
- rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym biopaliw,
- rozwój konkurencyjnych rynków paliw i energii,
- ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022

W ramach Kpgo 2022 dokonano podziału odpadów na kategorie i wg tego podziału wyznaczono cele. W dokumencie nie wskazano celu głównego, ale biorąc pod uwagę specyfikę i założenia programowe jest to ograniczenie wytwarzania odpadów, ale również wykorzystanie odpadów, jako zasobu.

Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych - AKPOŚK 2020

Cel główny: Ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami

Polityka Wodna Państwa do roku 2030

Polityka Wodna Państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016) została przygotowana przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej na podstawie opracowania pt. „Projekt Narodowej Strategii Gospodarowania Wodami 2030 (z uwzględnieniem etapu 2015). Celem nadrzędnym PWP 2030 jest zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powodzie i susze w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównywania dysproporcji regionalnych.

– Cele strategiczne:

- Cel strategiczny1: Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów,
- Cel strategiczny2: Zaspokojenie potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia w wodę,
- Cel strategiczny3: Zaspokojenie społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,
- Cel strategiczny4: Ograniczenie wystąpienia negatywnych skutków powodzi i susz,
- Cel strategiczny5: Reforma systemu zarządzania i finansowania gospodarki wodnej.

Aktualizacja Krajowego Programu Zwiększania Lesistości: Cel główny: Zapewnienie zwiększenia lesistości kraju do 30% w roku 2020 i 33% po roku 2050.

Ustalenia projektu planu miejscowego są zgodne z celami nadrzędnymi wyżej wymienionych dokumentów strategicznych, programowych i planistycznych, wskazują w jaki sposób należy równoważyć rozwój gospodarczy i społeczny z poszanowaniem środowiska. W projekcie uwzględniono więc m.in. wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury oraz walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia.

Wśród **dokumentów lokalnych**, należy zauważyć, że polityka państwa realizowana jest poprzez postulaty zawarte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego oraz w „Studium (...)”, a także w strategii rozwoju województwa dolnośląskiego 2030. W tych dokumentach zostały określone cele środowiskowe polegające na poprawie jakości wód, ochronie obszarów objętych ochroną krajową i wspólnotową, poprawie warunków bytowych ludności lokalnej, uporządkowaniu gospodarki odpadami, gospodarki ściekowej oraz ograniczeniu emisji zanieczyszczeń.

Cele te zostały uwzględnione w projekcie planu miejscowego, poprzez zapisy o ochronie środowiska przyrodniczego podczas prowadzenia prac budowlanych, o zminimalizowaniu ingerencji w to środowisko, racjonalnej gospodarce wodami.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, zawarte są postulaty wymienione w dokumentach krajowych i realizowane poprzez wskazanie kierunków i zadań do realizacji w planach miejscowych. W tym przypadku kierunki wskazane w „Studium (...)” będą realizowane poprzez polepszenie warunków życia ludności oraz ochronę dziedzictwa przyrodniczego i krajobrazu.

Planowane przeznaczenia nie mogą negatywnie oddziaływać na cele ochrony Obszaru Natura 2000. W szczególności nie mogą pogorszyć stanu wartościowych krajobrazowo terenów o różnych ekosystemach, gdyż sprzyjają ich ochronie.

3.5. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

O znaczącym oddziaływaniu na środowisko można mówić w sytuacji naruszenia określonych prawem standardów jakości środowiska (powietrza, wód powierzchniowych, gleb, hałasu, promieniowania elektromagnetycznego). Zgodnie z art. 51. ust. 2. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w prognozie przeanalizowano wpływ ustaleń planu na zdrowie ludzi oraz poszczególne komponenty środowiska tj.: rośliny, zwierzęta, bioróżnorodność, obszary chronione (w tym obszary Natura 2000), walory krajobrazowe, powierzchnie ziemi, wody podziemne i powierzchniowe, powietrze, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki i dobra materialne.

Na obszarze nie dopuszcza się lokalizacji przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko innych niż te związane z uzbrojeniem terenu. Celem zminimalizowania wpływu inwestycji na środowisko należy wykonywać wszelkie prace budowlane ze szczególną ostrożnością i w odpowiednich terminach.

Nie przewiduje się wpływu ustaleń planu na istniejące formy ochrony przyrody, integralność tych obszarów oraz związki strukturalno-funkcjonalne między nimi.

WPŁYW NA RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNĄ

Na terenach objętych planem miejscowym różnorodność biologiczna zapewniana jest głównie poprzez utrzymanie istniejącej zieleni oraz przeznaczenie nowych terenów na cele związane z gospodarką leśną. W tym kontekście zapisy planu miejscowego korzystnie wpłyną na bioróżnorodność terenu. Ustalenia planu wdrożone kompleksowo stworzą bezpośredniego rażącego zagrożenia dla flory i fauny terenów sąsiednich oraz dla ludzi. Co więcej, wprowadzenie planowanych przeznaczeń, przyczyni się do rozwoju różnorodności biologicznej.

Przewiduje się, że ustalenia planu nie wpłyną na ograniczenie rozprzestrzeniania się roślinności w miejscu posadowienia nowych obiektów. Istotne jest, aby wprowadzana zieleń charakteryzowała się odpowiednim doborem i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń, wówczas efektywniej będzie pełnić rolę izolacji przed zanieczyszczeniami i ponadnormatywnymi w tym akustycznymi w przypadku ciągów komunikacyjnych.

Na większości powierzchni oddziaływanie ustaleń planu na bioróżnorodność biologiczną będzie oddziaływaniem o minimalnym stopniu zagrożenia dla przyrody ożywionej, ponieważ oddziaływanie to będzie dotyczyło wyłącznie terenów komunikacyjnych, które już funkcjonują w przestrzeni i zostały już przekształcone przez człowieka. Bogate siedliska zlokalizowane w granicach obszaru objętego projektem planu, będą chronione przez zapisy planu sprzyjając należytej ochronie różnorodności biologicznej przedmiotowego terenu.

Rodzaj oddziaływania: w miejscu przebiegu ciągów komunikacyjnych i lokalizacji uzbrojenia terenu – bezpośrednie, długoterminowe, korzystne.

WPŁYW NA LUDZI

Zgodnie z prawem ochrony środowiska, znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza także oddziaływanie na zdrowie ludzi, o którym można mówić w przypadku przekroczenia standardów emisyjnych oraz dopuszczalnych norm hałasu.

Bezpośredni, ale krótkoterminowy lub chwilowy charakter może mieć uciążliwość akustyczna dla obszarów sąsiadujących, związana z etapem budowy obiektów dotyczących uzbrojenia terenu. Będzie to oddziaływanie o znaczeniu lokalnym. Może być skumulowane z hałasem komunikacyjnym emitowanym wzdłuż istniejących i projektowanych dróg.

Tereny w planie miejscowym przeznaczone są rolnictwo z zakazem zabudowy, lasy i komunikację. Obszar będzie obsługiwany przez istniejące i projektowane drogi, które mogą być źródłem hałasu. Z uwagi na treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, nie było potrzeby określania w planie miejscowym rodzaju terenu, w odniesieniu, do którego ustala się dopuszczalne poziomy hałasu, w granicach obszaru objętego planem miejscowym nie znajdują się bowiem tereny, dla których na podstawie przepisów odrębnych konieczne byłoby wprowadzenie takiego ustalenia. Nie przewiduje przekroczenia norm akustycznych określonych w przepisach szczególnych. Nie przewiduje się także wystąpienia ponadnormatywnych poziomów pól elektromagnetycznych, zagrażających zdrowiu i życiu ludzi, a będących efektem wprowadzenia ustaleń planu miejscowego. W wyniku realizacji przedsięwzięcia nie dojdzie do zwiększenia ruchu pojazdów na drogach wręcz przeciwnie, ograniczenie zabudowy będzie sprzyjało jego ograniczeniu.

W planie miejscowym nie wyznaczono terenów, na których dopuszcza się lokalizację zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na ludzi, ich zdrowie i życie, a wręcz przeciwnie, dojdzie do polepszenia warunków życia ludzi poprzez zapewnienie im nienaruszalności środowiska przyrodniczego oraz ochronę krajobrazu. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być natomiast niepełna realizacja wytycznych planu miejscowego.

Rodzaj oddziaływania: bezpośrednie, stałe lub długoterminowe, korzystne.

WPŁYW NA ZWIERZĘTA

Ustalenia planu nie powinny stworzyć znacznego zagrożenia dla fauny regionu, tym bardziej, że realizacja planu dopuszcza zainwestowanie wyłącznie związane z uzbrojeniem terenu. Plan nie wprowadza nowych obszarów zainwestowania i nie zmienia dotychczasowego funkcjonowania występujących na obszarze gatunków zwierząt, mając na celu ochronę ich siedlisk, nie zmuszając do migracji. Tereny komunikacyjne, są już przekształcone i nie znajdują się w sąsiedztwie obiektów, których obecność wpływa na płoszenie występującej fauny.

Nie dojdzie do likwidacji potencjalnych siedlisk zwierząt, ze względu na utrzymanie aktualnego wykorzystania terenów. W związku z powyższym nie przewiduje się niekorzystnego oddziaływanie na zwierzęta, gdyż nie dojdzie do likwidacji siedlisk zwierząt czy naruszenia ich szlaków migracyjnych.

Podczas prowadzenia prac budowlanych należy zachować ostrożność, aby zapewnić nienaruszalność terenów zasiedlonych przez dzikie zwierzęta.

Rodzaj oddziaływania: w miejscu lokalizacji obiektów, dróg – bezpośrednie, stałe lub długoterminowe, negatywne, poza tym długoterminowe, pozytywne.

WPŁYW NA ROŚLINY

W wyniku wprowadzenia ustaleń wynikających z planu miejscowego, zmniejszeniu nie ulegnie powierzchnia biologicznie czynna. Nie dojdzie do intensywnej realizacji obiektów kubaturowych i powierzchni utwardzonych na terenach dotąd niezainwestowanych, stąd nie dojdzie do usunięcia roślin. Przewiduje się, że ustalenia planu nie wpłyną na likwidację roślinności w miejscu posadowienia nowych obiektów oraz pozostałej infrastruktury technicznej, lecz dojdzie do powstania miejsc bytowania nowych roślin.

Zaleca się pozostawienie w miarę możliwości drzew i zakrzaczeń śródpolnych z uwagi na ich wartość przyrodniczą i izolacyjną. W przypadku natrafienia na rośliny chronione należy pod nadzorem przyrodniczym przesadzić je w miejsce poza obszarem zainwestowania.

Rodzaj oddziaływania: w miejscu lokalizacji obiektów, dróg – bezpośrednie, stałe lub długoterminowe, obojętne, poza tym długoterminowe, pozytywne.

WPŁYW NA WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Wpływ ustaleń planu na zmianę warunków gruntowo – wodnych może dotyczyć etapu realizacji inwestycji infrastrukturalnych, jak i ich eksploatacji. Wówczas może dojść do przekształceń, które jednak nie powinny zmienić stosunków wodnych. Zagrożenia dla czystości wód mogą stwarzać wody odbierane z utwardzonych powierzchni ciągów komunikacji. Niemniej jednak plan w sposób

prawidłowy i zgodny z przepisami odrębnymi, reguluje gospodarkę wodno-ściekową na obszarze opracowania. Ustalenia planu ponadto mogą wiązać się z powstawaniem nowych obiektów, a co za tym idzie zwiększeniem poboru wody i produkcji ścieków. Proces ten będzie następował jednak stopniowo i będzie miał marginalne znaczenie, a realizacja każdej nowej inwestycji będzie musiała uwzględniać ustalenia ocenianego dokumentu i przepisów odrębnych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej.

Reasumując można stwierdzić, że nie nastąpi wzrost poboru wody. W skali ponadlokalnej ustalenia planu nie będą oddziaływać na główne zbiorniki wód podziemnych, nie wpłyną również negatywnie na cele ilościowe, jakościowe i środowiskowe w ramach Dyrektywy Wodnej. Ograniczenie zabudowy na terenach przyczyni się ponadto do zwiększenia retencji i ochrony terenów przed powodzią.

Rodzaj oddziaływania: w miejscu lokalizacji obiektów, dróg – bezpośrednie, niekorzystne lub neutralne, długoterminowe, poza tym długoterminowe, pozytywne.

WPŁYW NA POWIETRZE

Nie występuje

WPŁYW NA POWIERZCHNIĘ ZIEMI

Realizacja ustaleń planu nie wpłynie znacząco na przeobrażenie rzeźby. Plan ma na celu ochronę krajobrazu. Do niekorzystnych przekształceń terenu, związanych z realizacją ustaleń planu dochodzić może wyłącznie podczas prowadzenia wszelkich prac budowlanych. Przekształcenie profilu glebowego zaistnieje wszędzie tam, gdzie prowadzone będą prace budowlane (wykopy pod fundamenty nowych obiektów). Nie wystąpią zatem oddziaływania bezpośrednie, długoterminowe i stałe o charakterze lokalnym, gdyż plan nie przeznaczają nowych terenów na cele inwestycyjne, mogą natomiast wystąpić oddziaływania chwilowe, związane z etapem prowadzenia prac budowlanych (czasowe deformacje terenu, wykopy).

Przeznaczenie terenu pod funkcje określone w projektowanym dokumencie nie wiąże się z zanieczyszczeniem gleby lub ziemi. Działania podjęte na terenie gminy oraz ustalenia planu w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami są w tym względzie prawidłowe.

Rodzaj oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, pozytywne.

WPŁYW NA KRAJOBRAZ

Na omawianym obszarze występują elementy krajobrazu szczególnie cenne ze względu m.in. na wartości kulturowe, historyczne, architektoniczne lub estetyczno - widokowe. Plan miejscowy wykluczając możliwość przekształcenia tego krajobrazu poprzez usankcjonowanie istniejącego wykorzystania gruntów i zakaz zabudowy wpłynie na ochronę krajobrazu i wartości przyrodniczej istniejącej zieleni, mającej wpływ na wartość krajobrazu, która przejawia się w szczególności poprzez walory estetyczne drzew oraz ich naturalne piękno, ale także poprzez funkcję izolacyjną, stanowiąc barierę ochronną w postaci ekranu biologicznego, zasłaniając miejsca, które mogą być odbierane jako uciążliwe oraz oddzielając od przestrzeni publicznej. Co więcej zachowana zieleń stanowi naturalny łącznik pomiędzy poszczególnymi siedliskami.

W wyniku realizacji ustaleń planu krajobraz nie ulegnie przekształceniu. Tereny dotychczas otwarte pozostaną takimi. Plan wprowadza ponadto ograniczenia maksymalnej wysokości zabudowy, wyznacza zasady realizacji uzbrojenia terenu. Realizacja ustaleń planu przy zachowaniu wszystkich warunków w nim zawartych, korzystnie wpłynie na walory estetyczne całego obszaru.

Rodzaj oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe lub stałe, pozytywne.

WPŁYW NA KLIMAT

Projekt planu nie przewiduje wprowadzenia funkcji, które miałyby znaczący wpływ na zmianę klimatu tj. zmianę minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza, prędkości wiatru. Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących, wynikających z obecnego zainwestowania i ograniczone będą do sfery mikroklimatów. Lokalizacja planowanych przeznaczeń nie będzie wiązać się z ubytkiem powierzchni biologicznie czynnej, w rejonie dotychczas niezabudowanym, ale z jej powiększeniem. Wprowadzenie zakazu lokalizacji zabudowy nie przyczyni się także do wzrostu emisji gazów i pyłów na tym obszarze. Ewentualne emisje będą przede

wszystkim powstawały podczas ruchu pojazdów, jednak nie będą one miały wpływu na klimat. Należy spodziewać się więc, że przekształceniom nie ulegnie mikroklimat. Nie dojdzie do likwidacji szaty roślinnej oraz do wycinki części drzew, stąd modyfikacji nie ulegną warunki wietrzne, termiczne i wilgotnościowe. Ze względu na powyższe nie przewiduje się w tym zakresie znaczącego wpływu ustaleń planu na klimat.

Rodzaj oddziaływania: pośrednie, długoterminowe lub stałe, pozytywne.

WPŁYW NA GLEBY

Nie nastąpią: zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, przemieszczenie wierzchniej warstwy gleb, czy degradacja pokrywy glebowej. Powyższe może nastąpić marginalnie w miejscu prowadzenia robót budowlanych. W związku z powyższym nie dojdzie do zniszczenia siedlisk życia organizmów glebowych i zwierząt bytujących w glebie. Nie dojdzie do zmiany stosunków wodno-gruntowych na skutek realizacji ustaleń planu. Niewielki wpływ może pojawić się jedynie w początkowej fazie budowy elementów uzbrojenia terenu.

Rodzaj oddziaływania: w miejscu lokalizacji przedsięwzięcia bezpośrednie, chwilowe lub stałe, odwracalne.

WPŁYW NA ZABYTKI

Nie przewiduje się wpływu na zabytki.

WPŁYW NA ZASOBY NATURALNE:

Nie przewiduje się wpływu na zasoby naturalne.

3.6. ZMIANY ŚRODOWISKOWE PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEN PLANU MIEJSCOWEGO

Przy braku realizacji ustaleń planu miejscowego, którego sporządzenie wynika z konieczności ochrony przyrody, środowiska i krajobrazu oraz zabezpieczeniu terenu przed rozpraszaniem zabudowy, teren może zostać znacznie przekształcony w drodze działań inwestycyjnych, co do których brak jest narzędzi na ich powstrzymanie. Mowa tutaj o próbach przekształcania oddalonych od zabudowy gruntów rolnych i leśnych na cele związane z zabudową mieszkaniową oraz OZE.

Przeznaczenie obszaru analizy pod funkcje wskazane w planie, nie stoi w sprzeczności z zasadami zrównoważonego rozwoju, lecz im sprzyja. Zaproponowane rozwiązania umożliwiają realizację zadań własnych Gminy, z poszanowaniem zasad funkcjonowania przyrody. Rozwiązaniem alternatywnym wydaje się być pozostawienie terenu w obecnej formie. Byłoby to jednak działanie powodujące narastanie problemów związanych z rozpraszaniem zabudowy, koniecznością budowy kosztownych, nowych i przekształcających środowisko oraz krajobraz zamierzeń infrastrukturalnych. Obszar opracowania jest narażony na presję budowlaną, ponadto cechuje się wysokimi walorami przyrodniczo-krajobrazowymi. Uznaje się zatem, że jest to rozwiązanie odpowiednie z punktu widzenia ekonomii i ochrony środowiska. Dlatego też w prognozie nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych.

Zmiany sytuacji demograficznej, społecznej, ekonomicznej i politycznej mają przełożenie na zagospodarowanie przestrzenne gminy i wzrost presji inwestycyjnej, niepodjęcie działalności, spotęguje problemy w omawianym zakresie. W przypadku natomiast pozostawienia omawianych terenów w aktualnym użytkowaniu stan środowiska uległby znacznym przekształceniom związanym głównie z realizacją zabudowy i towarzyszącej jej infrastruktury technicznej.

Nie da się uniknąć postępu cywilizacyjnego, należy nim jednak odpowiednio sterować. Uchwalenie planu zapewni zrównoważony rozwój i ład przestrzenny – jednoczesny rozwój inwestycyjny terenów oraz ochronę interesów publicznych oraz ochronę środowiska przyrodniczego i krajobrazu.

3.7. ANALIZA I OCENA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, została przedstawiona w poniższej tabeli.

Tabela nr 1

symbole jednostek	Prognozowane wpływy na elementy środowiska									Wnioski
	powietrze	rzeźba terenu i krajobraz	wody powierzchniowe	wody podziemne	gleby	klimat	warunki życia ludzi	zwierzęta	rośliny	
KDD	-	-	-/+	-/+	-/+	0	+	-	-	Nie przewiduje się poszerzenia przedmiotowych ciągów komunikacyjnych. W przypadku przebudowy lub budowy obiektów budowlanych przewidzianych planem w niewielkim stopniu może nastąpić zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby, zanik jej walorów produkcyjnych i zniszczenie warunków dla funkcjonowania roślin i zwierząt. Ustalenie sankcjonuje bowiem aktualne wykorzystanie przedmiotowego terenu, przyczyniając jednocześnie się do rozwoju gminy poprzez rozwój infrastruktury technicznej. Będą to oddziaływania stałe o optymalnej intensywności przekształceń i zasięgu lokalnym, a pod względem trwałości nieodwracalne.
KKK	-	-	-/+	-	-/+	0	+	-	-	
L	+	+	+	+	+	+	+	+	+	Teren lasu. Nie dojdzie do zniszczenia biologicznie czynnej warstwy gleby, zaniku jej walorów produkcyjnych i zniszczenia warunków dla funkcjonowania roślin i zwierząt. Ustalenie częściowo sankcjonuje aktualne wykorzystanie przedmiotowego terenu, częściowo zaś wprowadza poszerzenie obszarów lasu na tereny użytkowane dotychczas rolniczo, przyczyniając się do harmonijnego rozwoju, zabezpieczając komfort życia ludzi i zwierząt poprzez funkcje izolujące i tłumiące hałas. Będą to oddziaływania stałe o optymalnej intensywności przekształceń i zasięgu lokalnym, a pod względem trwałości nieodwracalne.
WS	+/-	+/-	+	-/+	-/+	0	+	+	+	Teren wód śródlądowych powierzchniowych. Nie dojdzie do zniszczenia biologicznie czynnej warstwy gleby, zaniku jej walorów produkcyjnych i zniszczenia warunków dla funkcjonowania roślin i zwierząt. Ustalenie sankcjonuje aktualne wykorzystanie przedmiotowego terenu. Będą to oddziaływania stałe o optymalnej intensywności przekształceń i zasięgu lokalnym, a pod względem trwałości nieodwracalne.
RN	+/-	+/-	-/+	-/+	-/+	0	-/+	-/+	-/+	Teren rolnictwa z zakazem zabudowy. Nie dojdzie do zniszczenia biologicznie czynnej warstwy gleby, zaniku jej walorów produkcyjnych i zniszczenia warunków dla funkcjonowania roślin i zwierząt. Ustalenie sankcjonuje aktualne wykorzystanie przedmiotowego terenu. Będą to oddziaływania stałe o optymalnej intensywności przekształceń i zasięgu lokalnym, a pod względem trwałości nieodwracalne.

Analiza projektu planu prowadzi do wniosku, że plan przewiduje głównie usankcjonowanie aktualnego wykorzystania gruntów. Wprowadzone przeznaczenia nie spowodują ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami terenu, dla którego inwestor posiada tytuł prawny.

Realizacja ustaleń planu będzie wiązać się z minimalnymi, lecz niekorzystnymi skutkami dla środowiska, które dotyczą wyłącznie realizacji elementów uzbrojenia terenu.

Na terenie planu nie występują obszary, dla których przepisy odrębne określają dopuszczalne poziomy hałasu.

Dopuszcza się lokalizację inwestycji z zakresu łączności publicznej.

Uznaje się, że planowane zagospodarowanie terenu będzie nieznacznym obciążeniem dla środowiska, pod warunkiem zapewnienia racjonalnej gospodarki.

Przedstawione w planie rozwiązania techniczne stanowią dostateczne narzędzie ochrony przed pogorszeniem jakości środowiska i warunków życia mieszkańców.

Dotychczasowy sposób zagospodarowania i użytkowania analizowanego obszaru polegający głównie na uprawie gruntów rolnych i leśnych, wpływał neutralnie na środowisko przyrodnicze, wpływ

tern zostanie utrzymany ustaleniami planu miejscowego. Ustalenia planu pozwolą zachować naturalną rzeźbę terenu i występujące tam siedliska, głównie roślin. Wprowadzone przeznaczenia nie będą miały niekorzystnego wpływu na środowisko, ponieważ nie przyczynią się do likwidacji istniejących ekosystemów leśnych, lecz będą sprzyjały ich rozwojowi. Projektowane zamierzenia inwestycyjne zostaną wkomponowane w istniejące zagospodarowanie, zaś powierzchnia przekształceń musi uwzględniać powierzchnię biologicznie czynną. Lokalizacja obiektów została tak dobrana, aby w jak najmniejszym stopniu wpływała na te ekosystemy, aby jego realizacja wymagała jak najmniejszej wycinki drzew o jak najmniejszych walorach przyrodniczych, ponadto w miejscu, gdzie nie ma siedlisk zwierząt.

Realizacja planowanego zagospodarowania terenu nie spowoduje zmiany w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu w stosunku do stanu obecnego. Funkcjonowanie procesów przyrodniczych nie zostanie zminimalizowane, co wynika z charakteru zagospodarowania przedmiotowego terenu.

IV. ROZWIĄZANIA

4.1. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Sposobem na uniknięcie bądź ograniczenie negatywnego oddziaływania nowych inwestycji infrastrukturalnych na środowisko powinna być realizacja rozwiązań mających zapobiegać powstaniu zanieczyszczeń lub właściwego ich unieszkodliwiania oraz służących ochronie środowiska naturalnego. W tym celu należy wziąć pod uwagę rozwiązania, które:

- pozostawią dla wędrowek lokalnych zwierząt i ptaków opisane wyżej korytarze ekologiczne w postaci pasów i płątów zieleni, szczególnie w sąsiedztwie terenu objętego projektem planu miejscowego;
- ochronią, w miarę możliwości, pozostałe tereny przyrodnicze (łąki, tereny zadrzewione i zakrzewione) pasami izolacyjnymi, złożonymi z roślinności rodzimej, od powstałej inwestycji;
- zminimalizują ilość drzew przeznaczonych do wycięcia podczas prowadzenia prac budowlanych, aby zminimalizować ilość zniszczonych kryjówek letnich nietoperzy i innych zwierząt (głównie ptaków i owadów) zamieszkujących drzewa;
- pozwolą na prowadzenie prac budowlanych w terminach nie kolidujących z ważnymi procesami życiowymi zwierząt występujących na terenie zainwestowania i w okolicy, głównie należy wziąć pod uwagę loty nietoperzy;
- zminimalizują hałas podczas prowadzonych prac budowlanych oraz ilość lamp oświetleniowych terenu budowy;
- zapewnią racjonalne gospodarowanie ściekami i odpadami;
- zminimalizują uciążliwości akustyczne podczas prowadzonych prac poprzez stosowanie urządzeń i maszyn spełniających polskie normy w zakresie emisji hałasu do środowiska oraz unikanie prac w nocy;
- zapewnią racjonalne zdejmowanie i zagospodarowanie warstwy gleby, zgodnie z przepisami.

W odniesieniu do rozwiązań jakie można zastosować podczas budowy i eksploatacji uzbrojenia terenu, należy wymienić:

- pokrycie dróg, ciągów pieszych i innych nawierzchni utwardzonych, nieprzepuszczalnymi powierzchniami np.: płytami skalnymi lub betonowymi, czy asfaltem, które zmniejszają powierzchnię alimentacyjną wód gruntowych;
- zastosowanie właściwego odwodnienia;
- ochronę powietrza atmosferycznego poprzez konieczność zachowania przepisów zaopatrzenia w ciepło,
- postępowanie z odpadami poprzez właściwe magazynowanie i zagospodarowanie odpadów oraz utrzymanie czystości i porządku,
- monitoring samosiejek, który pozwala na utrzymanie porządku i uniknięcie sytuacji, w której drzewa osiągną wiek, od którego ich usunięcie wymaga pozwolenia.

Teren opracowania znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Góry Bardzkie i Sowie”, Obszaru Natura 2000 „Ostoja Nietoperzy Gór Sowich”. Ustalenia planu nie oddziałują negatywnie na cele i przedmiot ochrony oraz integralność tych obszarów. Realizacja wskazanych w planie kierunków zagospodarowania wpłynie natomiast na poszczególne komponenty środowiska. Wielkość tych zmian będzie zależała od konkretnych rozwiązań przyjętych podczas realizacji planu.

4.2. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Prace nad prognozą prowadzone były równolegle z pracami nad projektem planu miejscowego współautorem prognozy jest projektant, co pozwoliło na optymalizację zapisów planu z punktu widzenia ochrony środowiska i zdrowia ludzi. Nie analizowano alternatywnych rozwiązań planistycznych, z powodu nieznacznego wpływu na środowisko, przyjętych w projekcie planu rozwiązań zagospodarowania terenu, czego istotnym powodem jest zachowanie i poszerzenie w planie terenów leśnych. Uzgodniono wszelkie działania i środki zmierzające do uniknięcia, ograniczenia lub kompensowania negatywnych skutków środowiskowych, mogących powstać w wyniku realizacji ustaleń planu. Po przeanalizowaniu rozwiązań planistycznych, w prognozie nie zaproponowano rozwiązań innych niż w projekcie planu. Uznano, że projekt planu jest dobrze wyważonym kompromisem pomiędzy racjami ochrony środowiska, a koniecznością rozwoju społeczno – gospodarczego.

Przestrzeganie przyjętych w projekcie planu miejscowego zasad służących zachowaniu właściwego stanu jakości i zasobów środowiska, przy równoległym zachowanym procesie rozwoju gospodarczego, pozwoli na spełnienie przesłanek fundamentalnych zasad zrównoważonego rozwoju.

Zakłada się kontrolę realizacji postanowień planu wraz z oceną jego aktualności. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wójt, burmistrz albo prezydent gminy dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy w celu oceny aktualności planu. Wójt, burmistrz albo prezydent gminy przekazuje następnie radzie gminy wyniki analiz po uzyskaniu opinii komisji urbanistyczno – architektonicznej, co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady.

Na mocy art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu, obowiązany jest prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego planu w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami, o których mowa w ust. 3 pkt 5 tego przepisu. Monitoring zaś może polegać na analizie i ocenie poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień.

IMIIONA, NAZWISKA I PODPISY AUTORÓW PROGNOZY

Kierujący zespołem autorów: MGR INŻ. ANNA WYRZUCKA

DATA SPORZĄDZENIA PROGNOZY
03.03.2025 R

Członek zespołu autorów: MGR INŻ. ANNA BADECKA

V. SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik	OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY
Załącznik	PROJEKT MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA OBSZARU OBEJMUJĄCEGO GRUNTY ROLNE I LEŚNE W GRANICACH OBRĘBU JEMNA W GMINIE STOSZOWICE

IMIONA, NAZWISKA I PODPISY AUTORÓW PROGNOZY

Kierujący zespołem autorów: MGR INŻ. ANNA WYRZUCKA

DATA SPORZĄDZENIA PROGNOZY
03.03.2025 R

Członek zespołu autorów: MGR INŻ. ANNA BADECKA

VI. OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM AUTORÓW PROGNOZY

Oświadczam, że spełniam wymogi, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

